

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta právnická

Diplomová práce

Kárná odpovědnost dle zákona o advokacii

Zpracovala: Hana Bělohoubková

Plzeň 2021

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta právnická

Katedra správního práva

Studijní program: Právo a právní věda

Studijní obor: Právo

Diplomová práce

Kárná odpovědnost dle zákona o advokacii

Zpracovala: Hana Bělohoubková

Vedoucí práce: JUDr. Jana Balounová, Ph.D.

Katedra správního práva

Fakulta právnická Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2021

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci zpracovala samostatně a použila pouze uvedené prameny a literaturu.

V Plzni dne

.....

podpis autora

Poděkování

Ráda bych tímto poděkovala vedoucí práce paní JUDr. Janě Balounové, Ph.D. za odborné vedení, cenné rady a připomínky, ochotu a čas, který mi věnovala.

Obsah

Úvod	1
1 Historický exkurz	3
1.1 Advokacie před rokem 1627	3
1.2 Advokacie v dobách absolutismu (1627–1848)	5
1.3 Advokacie v letech 1849–1867	6
1.4 Advokacie v letech 1868–1917	6
1.5 Advokacie v letech 1918–1937	8
1.6 Advokacie v letech 1938–1944	9
1.7 Advokacie v letech 1945–1947	10
1.8 Advokacie v letech 1948–1989	10
1.8.1 Etapa 1948–1951	10
1.8.2 Etapa 1952–1962	11
1.8.3 Etapa 1963–1975	11
1.8.4 Etapa 1976–1989	12
1.9 Advokacie v letech 1990–1996	13
2 Kárná odpovědnost v advokacii	16
2.1 Právní odpovědnost	16
2.2 Prameny právní úpravy kárné odpovědnosti advokáta	17
2.2.1 Zákon o advokacii	17
2.2.2 Advokátní kárný řád	18
2.2.3 Etický kodex	18
2.2.4 Sbíрка kárných rozhodnutí České advokátní komory	19
2.3 Kárná odpovědnost	19
2.3.1 Kárná odpovědnost a právnické osoby	23
3 Kárné provinění	25
3.1 Definice kárného provinění	25

3.2 Znaky kárného provinění	26
3.2.1 Závažnost či opakovanost porušení povinností	26
3.2.2 Zavinění	28
3.2.3 Porušení povinností.....	29
3.3 Příklady kárných provinění.....	30
3.3.1 Vztah advokáta k soudům a jiným státním orgánům	30
3.3.2 Vztah mezi advokátním koncipientem a školitelem	31
3.3.3 Kolize zájmů	32
3.3.4 Reklama a pravidla soutěže.....	33
3.3.5 Nečinnost advokáta	33
3.3.6 Odmítnutí právních služeb	34
3.3.7 Oznamovací povinnost vůči České advokátní komoře	35
3.3.8 Profesní pochybení.....	36
3.3.9 Vztah k protistraně	37
4 Kárné opatření	39
4.1 Kárná opatření, která lze uložit advokátovi.....	40
4.1.1 Napomenutí, veřejné napomenutí	41
4.1.2 Pokuta.....	42
4.1.3 Dočasný zákaz výkonu advokacie	43
4.1.4 Vyškrtnutí ze seznamu advokátů	44
4.1.5 Odnětí knihy o prohlášeních o pravosti podpisu.....	45
4.1.6 Dočasný zákaz výkonu činnosti podle § 56a zákona o advokacii	45
4.2 Kárná opatření, která lze uložit advokátnímu koncipientovi.....	46
4.3 Kárná opatření, která lze uložit evropskému advokátovi	47
4.4 Výkon kárného opatření	48
4.5 Den částečné fikce kárné bezúhonnosti	49
5 Kárné řízení	51
5.1 Podnět, stížnost.....	51

5.2 Postup před zahájením kárného řízení	52
5.3 Kárná žaloba	53
5.3.1 Kárný žalobce	53
5.3.2 Lhůty k podání kárné žaloby.....	53
5.3.3 Náležitosti kárné žaloby.....	55
5.4 Účastníci kárného řízení	55
5.5 Kárný senát	56
5.6 Průběh kárného řízení	56
5.7 Náklady kárného řízení.....	60
5.8 Kárné rozhodnutí	60
5.8.1 Kárný příkaz.....	62
5.9 Odvolací řízení.....	65
5.10 Obnova kárného řízení.....	67
Závěr.....	70
Seznam použitých pramenů.....	73
Resumé	80

Úvod

Tématem diplomové práce je kárná odpovědnost dle zákona o advokacii, jež se týká nejen advokátů, ale i advokátních koncipientů. Znalost a orientace v institutu kárné odpovědnosti je považována za nezbytnou součást jejich profesního a rovněž i soukromého života, neboť řada jejich povinností se dotýká výkonu povolání i působení v soukromé sféře. Je tomu tak především z důvodu jejich postavení ve společnosti, advokáti a advokátní koncipienti by měli v očích veřejnosti působit čestně, důvěryhodně a poctivě. Advokátní stav by měl být respektován a považován za elitní. Břímě ve formě povinností kladených na tuto profesi je však ze strany těchto osob přijímáno zcela dobrovolně a při volbě výkonu advokacie by tak měli mít tento závazek na paměti.

V případě porušení těchto povinností se tyto osoby dopouštějí protiprávního jednání, které je označováno jako kárné provinění a za toto provinění musí nést kárnou odpovědnost. Toto jednání je proto předmětem kárného řízení, jehož výsledkem je vydání kárného rozhodnutí, jež může vyslovit vinu advokáta či advokátního koncipienta, kteří jsou pro potřeby kárného řízení označováni jako kárně obvinění. Následně jim může být kárným rozhodnutím uloženo některé z kárných opatření, která představují více či méně znatelnou sankci.

Cílem této práce je podrobněji analyzovat problematiku institutu kárné odpovědnosti, a to z hlediska teoretického i praktického. Součástí práce bude kritické zhodnocení aktuální právní úpravy včetně posledních významných novelizací.

Práce bude rozvržena do pěti kapitol, z nichž první by měla představit historický vývoj kárné odpovědnosti od samotného vzniku advokacie až po současnou právní úpravu, neboť právě seznámení se s vývojem této profese považuji za klíčové k pochopení aktuální problematiky institutu kárné odpovědnosti. Následující kapitoly budou věnovány výkladu klíčových pojmů z kárné praxe, konkrétně kárné odpovědnosti a právní odpovědnosti jako takové, kárnému provinění a kárnému opatření. Součástí kapitoly kárné odpovědnosti v advokacii budou i prameny právní úpravy, které s touto problematikou úzce souvisí. V následujících kapitolách bude pozornost věnována rozboru kárné odpovědnosti v praxi. Jejich obsahem proto bude především vymezení a průběh kárného řízení, vymezení kárných rozhodnutí (která budou prezentována

i konkrétními příklady z kárné judikatury), průběh odvolacího řízení a možnosti jeho skončení a nakonec bude zmíněna možnost obnovy kárného řízení. Nebudou opomenuty ani příklady kárných provinění, kterých se advokáti či advokátní koncipienti mohou dopustit, popřípadě se jich již dopustili, a samozřejmě i kárná opatření doložená jednotlivými případy z rozhodovací činnosti České advokátní komory.

Toto téma jsem si vybrala zejména proto, abych se s touto problematikou podrobněji seznámila vzhledem ke svému budoucímu povolání a zaměřila se na jednání, kterým se v budoucnu vyvarovat, abych advokátní stav mohla zastupovat co možná nejlépe.

V rámci zpracování institutu kárné odpovědnosti z pohledu teoretického budu vycházet především ze zákona o advokacii, k němu sepsaným komentářům a odborné literatury. Z pohledu praktického se zaměřím na jednotlivá kárná rozhodnutí zveřejňovaná ve Sbírce kárných rozhodnutí a též na statistické údaje zpracované a zveřejňované Českou advokátní komorou.

1 Historický exkurz

V rámci tématu kárné odpovědnosti dle zákona o advokacii je důležité zmínit bohatou historii advokacie i kárné odpovědnosti advokátů.

Vznik advokacie souvisel s neustále rozvinutějším a složitějším právním řádem. Lidé se v něm přestávali se svými základními znalostmi orientovat a přirozeně začali vyhledávat osoby, které se právem zabývaly. Tato situace nastala již v antickém Římě, kde se později za právní pomoc začalo platit. Již v této době tvořili advokáti zvláštní stav, který byl podroben doзору ze strany úředníků.¹

Postupně církevní soudnictví převzalo zkušenosti s advokací v antickém Římě a bylo možné nejen zastupování stran ve sporech, ale i zastupování z úřední povinnosti, jež bylo poskytováno chudým stranám.²

První zmínka o advokacii v zemích českých pochází až ze 13. století a je obsažena v pramenu Confirmacio diplomatis de civitate Nova villa contida, vydaném roku 1223. Konkrétně článek 6 pojednává o „Theoderico advocato“. Tento pramen však nedokládá, že by na našem území již existovala skupina advokátů, která by poskytovala právní pomoc za úplatu.³

Prameny ze 14. století již formují advokacii jako povolání. Existenci advokacie dokládá např. nařízení pražského arcibiskupa Arnošta z Pardubic z roku 1356, kterým byla zavedena formální advokacie v Čechách.⁴

1.1 Advokacie před rokem 1627

Od 13. století v právu městském a právu zemském působili tzv. řečníci a poručníci pře, jakožto předchůdci dnešních advokátů. Řečník vystupoval jako rádce a pomocník, středověké české právo nekladlo pro výkon tohoto povolání žádné požadavky na vzdělání ani jiné předpoklady. Naproti tomu poručník pře byl plnomocníkem a zástupcem strany. Významným pramenem, který se zabýval funkcí řečníka a poručníka pře, byl Ordo iudicii terrae, právní kniha od neznámého autora, formulovaná v polovině 14. století či soupis práva šlechtického O práviech,

---

¹ SCHELLE, Karel a Jaromír TAUCHEN. *Historie advokacie v dokumentech*. Ostrava: Key Publishing ve spolupráci s The European Society for History of Law, 2012, s. 10.

² Tamtéž, s. 10.

³ Tamtéž, s. 10.

⁴ Tamtéž, s. 10.

súdiech i diskách země české knihy devatery z přelomu 15. a 16. století od Viktorina Kornela ze Všehrd.⁵

Od 16. století byla funkce řečníků a poručníků pře upravována zemským zřízením a usnesením zemských sněmů, v nichž byl kladen důraz na etiku a odměnu za jejich služby. Zemské zřízení z roku 1530 pod trestem smrti zakázalo ujednání mezi řečníky o podílu na výsledku pře a aby řečník pomáhal a radil druhé straně sporu. Zřízení ukládalo řečníkům korektní jednání a povinnost, aby kvůli při u jednoho soudu nezameškali soud jiný. Roku 1545 vydal zemský sněm usnesení, ve kterém prohlásil, že řečníky mohou býti jen „lidé dobří a na poctivosti zachovalí“. Porušení těchto předpisů bylo přísně trestáno, nejvyšším trestem bylo odnětí práva řečnit před soudem. Usnesení zemského sněmu vydané roku 1547 zavedlo povinnost složit přísahu.⁶

První laické prostředí, ve kterém byli advokáti písemně doloženi, byla města. Podrobná ustanovení o advokátech obsahoval horní zákoník Václava II. (*Ius regale Montanorum*) z roku 1300, jehož autorem byl italský právník Gozzo z Orvieta. Nejstarší ustanovení o působení advokátů ve městech jsou dochována v Brněnské právní knize z 50. let 14. století. Tento pramen upravoval mimo jiné i otázku etiky advokátů. Roku 1579 byla vydána Práva městská Království českého od Pavla Kristiána Koldína, která se později v roce 1610 stala zákoníkem pro všechna česká města.⁷ Dle Koldínových Městských práv byl stanoven např. požadavek na bezúhonnost a dobrou pověst řečníka, kterým mohl být pouze muž, povinnost zachovávat úctu k soudu, protistraně a svědkům. Řečník mohl být potrestán ztrátou hrdla, poskytoval-li rady protistraně v témže sporu. I přes uvedené úpravy docházelo ke zhoršení pověsti řečnického povolání, neboť chyběla úprava, která by jej upravovala podrobněji.⁸

Snahou zachránit tento stav a prvním pokusem „vytvořiti z řečnictví jako pouhého zjevu právní instituci“ bylo snešení generálního sněmu z roku 1615.⁹ Dle obsahu tohoto sněmovního usnesení se jedná o první úpravu formální advokacie

---

⁵ BALÍK, Stanislav a kol. *Dějiny advokacie v Čechách, na Moravě a ve Slezsku*. Praha: Česká advokátní komora ve spolupráci s Národní galerií, 2009, s. 27–34.

⁶ Tamtéž, s. 35–36.

⁷ Tamtéž, s. 37–43.

⁸ BALÍK, Stanislav. *Minulost, přítomnost a perspektivy advokacie*. Plzeň: Západočeská univerzita, 1998, s. 20–21.

⁹ BALÍK, Stanislav a kol. *Dějiny advokacie v Čechách, na Moravě a ve Slezsku*. Praha: Česká advokátní komora ve spolupráci s Národní galerií, 2009, s. 50.

v zemích Koruny české a první systematický „advokátní řád“ na našem území.¹⁰ Preambule sněmovního usnesení definuje advokátské povolání jakožto součást širší justice. Snešení zavedlo princip numerus clausus tím, že jmenovitě určilo 25 řečníků, kteří mohli nadále pokračovat ve výkonu povolání a stanovilo postup pro přijímání nových uchazečů.¹¹ Dále vymezilo povinnosti stavu a upravilo tresty za neoprávněný výkon řečnického povolání. Řečníkem se mohl nadále stát muž hodný a poctivý, učený nejen jazyka českého, ale pokud možno i jazyka latinského.¹²

1.2 Advokacie v dobách absolutismu (1627–1848)

Prvním předpisem podrobněji upravujícím formální podobu advokacie bylo Obnovené zřízení zemské, které v Čechách platilo od roku 1627, na Moravě o rok později. Uvedlo v platnost písemný proces a řečnictví tak fakticky pozbylo svůj význam. Namísto řečníků jako právních zástupců stran zavedlo advokáty a prokurátory, mezi nimiž nebyl, co do požadavků kvalifikace, formální rozdíl. Advokát sepisoval jednotlivá podání, prokurátor byl zástupcem strany a jako plnomocník za ni činil podání a další procesní úkony. Obnovené zřízení zemské upravilo jejich práva a povinnosti a nově obsahovalo ustanovení o substituci, povinnosti mlčenlivosti či o zákazu odepřít zastoupení strany.¹³ Za porušení povinnosti mlčenlivosti či za jednání v kolizi zájmů odpovídali advokáti a prokurátoři principálům (klientům) za škodu vzniklou zmeškáním nebo neúčastí při soudních jednáních a „termínech“. Upřesnění přinesly Novely a Deklaratoria. Na základě obsahu těchto předpisů mohla být advokátem pouze vysokoškolsky vzdělaná osoba, která vykonala přísahu. Další změnou bylo zavedení povinného zastoupení advokátem či prokurátorem v určitých věcech, tedy advokátský přímus a za účelem předcházení pokoutnictví bylo advokátům zakázáno podepisovat podání, jež byla sepsaná jinými osobami, tj. „neadvokáty“.¹⁴

Zákonodárství v době tereziánských reforem upravovalo další dílčí otázky výkonu advokacie. Dvorský dekret z roku 1748 potvrdil právo soudu suspendovat

---

¹⁰ BALÍK, Stanislav. *Minulost, přítomnost a perspektivy advokacie*. Plzeň: Západočeská univerzita, 1998, s. 21.

¹¹ BALÍK, Stanislav a kol. *Dějiny advokacie v Čechách, na Moravě a ve Slezsku*. Praha: Česká advokátní komora ve spolupráci s Národní galerií, 2009, s. 50.

¹² BALÍK, Stanislav. *Minulost, přítomnost a perspektivy advokacie*. Plzeň: Západočeská univerzita, 1998, s. 21.

¹³ Tamtéž, s. 22.

¹⁴ BALÍK, Stanislav a kol. *Dějiny advokacie v Čechách, na Moravě a ve Slezsku*. Praha: Česká advokátní komora ve spolupráci s Národní galerií, 2009, s. 65.

advokáta, patent vydaný roku 1751 opětovně uvedl zákaz vést svévolné spory a úmyslně protahovat soudní jednání. Soud, u něhož advokát působil, nad ním prováděl dozor, avšak disciplinární statut s největší pravděpodobností zatím neexistoval.¹⁵

1.3 Advokacie v letech 1849–1867

V srpnu roku 1849 byl císařským nařízením č. 364/1849 ř. z. schválen provizorní advokátní řád, který navázal na předcházející předrevoluční období, zejména od roku 1781, neboť upravoval pouze dílčí otázky a opatření, která toto nařízení nezměnilo, zůstávala v platnosti. Jak název napovídá, mělo se jednat o prozatímní advokátní řád, avšak platil až do roku 1868.¹⁶ Provizorní advokátní řád sice zachoval princip numerus clausus, ale byl pokrokový v tom, že poprvé v habsburské monarchii svěřil určitý díl samosprávy advokátním komorám.¹⁷ V zemích českých vznikly advokátní komory, jakožto právnické osoby, v Praze, Brně a Opavě a sdružovaly tak veškeré advokáty, kteří sídlili v obvodu vrchního, resp. zemského soudu.¹⁸ Provizorní advokátní řád upravoval požadavky pro připuštění k advokátství a § 4 citovaného řádu upravoval pravomoci komor, mezi které patřilo např. podávání dobrozdání ministru spravedlnosti ke jmenování, suspendování či propuštění advokáta a dohlížení na udržování cti a důstojnosti advokátského stavu. § 20 se věnoval úřednímu disciplinárnímu dohledu nad advokáty, který příslušel výhradně apelačním (vrchním zemským) soudům.¹⁹

1.4 Advokacie v letech 1868–1917

Advokátním řádem z roku 1868, respektive zákonem daným 6. července 1868, jímžto se uváděl řád advokátský, publikovaný v Říšském zákoníku pod číslem 96/1968, byl započat zlatý věk v dějinách české advokacie. Účinnost tohoto zákona, i s dílčími novelami, trvala na našem území od 1. ledna 1869 do 31.

---

¹⁵ SCHELLE, Karel a Jaromír TAUCHEN. *Historie advokacie v dokumentech*. Ostrava: Key Publishing ve spolupráci s The European Society for History of Law, 2012, s. 12–13.

¹⁶ BALÍK, Stanislav a kol. *Dějiny advokacie v Čechách, na Moravě a ve Slezsku*. Praha: Česká advokátní komora ve spolupráci s Národní galerií, 2009, s. 94.

¹⁷ BALÍK, Stanislav. *Advokacie včera a dnes: vybrané texty z dějin a současnosti advokacie*. Dobrá Voda: A. Čeněk, 2000, s. 34.

¹⁸ BALÍK, Stanislav. *Minulost, přítomnost a perspektivy advokacie*. Plzeň: Západočeská univerzita, 1998, s. 29.

¹⁹ BALÍK, Stanislav. *Advokacie včera a dnes: vybrané texty z dějin a současnosti advokacie*. Dobrá Voda: A. Čeněk, 2000, s. 35–37.

prosince 1948 a z tohoto důvodu je označován za právní předpis advokátního práva s nejdlejší životností v moderních dějinách naší advokacie.²⁰ Advokátní řád zrušil princip numerus clausus a nárok na zápis do listiny advokátů měl uchazeč, jenž splnil předepsané podmínky, mezi které se řadila i sedmiletá praxe, úspěšné složení advokátní zkoušky a složení přísahy u příslušného vrchního zemského soudu.²¹ Ustanovení § 33 tohoto zákona prohlásilo advokátský stav za nezávislý ve vztahu k soudům a rovněž byla posílena a prohloubena stavovská samospráva, kterou vykonávaly advokátní komory.²² Advokátní řád obsahoval i ustanovení týkající se práv a povinností advokátů, přičemž odlišoval povinnosti povolání a stavu. Povinností povolání bylo např. vedení zastoupení pilně, věrně a svědomitě, zachování tajnosti o věcech advokátu svěřených, převzetí zastoupení chudé strany či archivování spisů. Naproti tomu povinnosti stavu odpovídaly pravidlu poctivosti, bezelstnosti a cti pro zachování vážnosti advokátského stavu. Disciplinární moc nad advokáty a advokátskými kandidáty, která měla být nejprve vykonána orgány advokátského stavu a poté popřípadě Nejvyšším soudem, byla nejprve upravena v § 33 tohoto zákona, později byla obsažena v disciplinárním statutu z roku 1872.²³

Disciplinární řízení bylo dle disciplinárního statutu č. 40/1872 ř. z. zahajováno i bez návrhu, jakmile se disciplinární rada dozvěděla o dopuštění se disciplinárního přestupku. V řízení byla komora zastoupena a i obviněný si mohl zvolit svého obhájce. Disciplinárními tresty byly písemná důtka, peněžitá pokuta, zastavení advokátství, prodloužení praxe a v krajním případě dokonce vymazání ze seznamu advokátů. Rozhodnutí Nejvyššího soudu bylo považováno za konečné a pravomocně uložené tresty se zapisovaly do zvláštního rejstříku.²⁴ Tento statut byl změněn a doplněn zákonem č. 233/1906 ř. z.²⁵

V rámci disciplinární moci je třeba zmínit zákaz reklamy, která byla ve 2. polovině 19. století v advokacii zakázána, avšak advokáty nezřídka užívána.

---

²⁰ BALÍK, Stanislav a kol. *Dějiny advokacie v Čechách, na Moravě a ve Slezsku*. Praha: Česká advokátní komora ve spolupráci s Národní galerií, 2009, s. 110.

²¹ BALÍK, Stanislav. *Minulost, přítomnost a perspektivy advokacie*. Plzeň: Západočeská univerzita, 1998, s. 33–34.

²² BALÍK, Stanislav. *Advokacie včera a dnes: vybrané texty z dějin a současnosti advokacie*. Dobrá Voda: A. Čeněk, 2000, s. 50.

²³ BALÍK, Stanislav. *Minulost, přítomnost a perspektivy advokacie*. Plzeň: Západočeská univerzita, 1998, s. 34–35.

²⁴ BALÍK, Stanislav a kol. *Dějiny advokacie v Čechách, na Moravě a ve Slezsku*. Praha: Česká advokátní komora ve spolupráci s Národní galerií, 2009, s. 118.

²⁵ SCHELLEOVÁ, Ilona a Karel SCHELLE. *Právní úprava advokacie: (historie a současnost)*. Brno: Masarykova univerzita, 1995, s. 15.

O reklamě pojednává například noticka v časopisu Právník z r. 1870 s názvem „Potrestaný chlubič“.²⁶

1.5 Advokacie v letech 1918–1937

Prvorepublikové období dějin advokacie navázalo na úpravu rakouského práva v českých zemích a uherského práva na Slovensku a v Podkarpatské Rusi, jež byla právně zakotvena v tzv. recepční normě č. 11/1918 Sb. z. a n. Recepční norma v čl. 2 stanovila, že všechny dosavadní zemské a říšské zákony a nařízení zůstávají prozatím v platnosti, a tak právní předpisy týkající se advokacie platné před vznikem Československé republiky byly převzaty.²⁷

Advokátní řád z roku 1868 nevyžadoval okamžitou změnu, legislativní orgány se jím začaly zabývat až na přelomu let 1919 a 1920.²⁸

Významnou novelou advokátního řádu se stal zákon č. 40/1922 Sb. z. a n., kterým se mění a doplňují některá ustanovení o advokátech.²⁹ Zmiňovaný zákon je pokrokový tím, že jako první právní předpis na našem území nepřímo předpokládal možnost připuštění žen k výkonu advokacie a reagoval tak na skutečnost, že od akademického roku 1918–1919 započaly studium na právnické fakultě Univerzity Karlovy první řádné posluchačky. Disciplinární pravomoc advokátů působících v Podkarpatské Rusi byla upravena v § 8, dle kterého pravomoc disciplinární nad advokáty a kandidáty advokacie vykonával disciplinární senát advokátní komory v Turč. Sv. Martině a úkony komorního žalobce komorní žalobce téže advokátní komory, a to až dokud nevznikne v Podkarpatské Rusi samostatná advokátní komora.³⁰

Třetí novelou advokátního řádu byl zákon č. 144/1936 Sb. z. a n., kterým se mění a doplňují některá ustanovení o advokátech. Upravil mimo jiné délku praxe kandidátů advokacie a v čl. III. upravoval zvláštní disciplinární radu, jež měla být zřízena v sídle každé advokátní komory pro obvod této komory.³¹

---

²⁶ BALÍK, Stanislav. *Advokacie včera a dnes: vybrané texty z dějin a současnosti advokacie*. Dobrá Voda: A. Čeněk, 2000, s. 52–53.

²⁷ BALÍK, Stanislav a kol. *Dějiny advokacie v Čechách, na Moravě a ve Slezsku*. Praha: Česká advokátní komora ve spolupráci s Národní galerií, 2009, s. 146.

²⁸ Tamtéž, s. 146.

²⁹ Tamtéž, s. 146–147.

³⁰ BALÍK, Stanislav. *Advokacie včera a dnes: vybrané texty z dějin a současnosti advokacie*. Dobrá Voda: A. Čeněk, 2000, s. 77–81.

³¹ SCHELLEOVÁ, Ilona a Karel SCHELLE. *Právní úprava advokacie: (historie a současnost)*. Brno: Masarykova univerzita, 1995, s. 18–19.

1.6 Advokacie v letech 1938–1944

Advokacie v období druhé republiky a období Protektorátu Čechy a Morava procházela nelehkou zkouškou. Po ztrátě území Sudet došlo ke snížení počtu advokátů a byla učiněna perzekuční opatření především vůči židovským advokátům. Židovští právní zástupci mohli obstarávat jen právní věci židů a organizací či zařízení, jež sledovaly zájmy židů. Závěrem byl stanoven dozor tak, že židovští právní zástupci a kandidáti podléhali dozoru prezidentů krajského a vrchního soudu podle svého působíště a též ministerstvu spravedlnosti.³²

Protektorátním předpisem dotýkajícím se advokacie bylo vládní nařízení č. 174/1940 Sb. z. a n., kterým se mění a doplňují ustanovení o působnosti orgánů advokátních komor. Advokátní komory v Praze a Brně si tak nadále formálně zachovaly svůj samosprávný charakter.³³

Po atentátu na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha v květnu roku 1942 došlo k dalším represím, a to i ve vztahu k výkonu advokacie. To bylo potvrzeno vládním nařízením č. 354/1942 Sb. z. a n., o kárných opatřeních proti politicky nespolehlivým advokátům a kandidátům advokacie. Vládní nařízení přiznalo ministerstvu spravedlnosti pravomoc rozhodnout, zda proti politicky nespolehlivým advokátům a kandidátům advokacie bude vedeno řádné kárné řízení nebo jestli o kárném opatření rozhodne samo ministerstvo spravedlnosti, jež mohlo trvale či dočasně vymazat advokáta nebo kandidáta advokacie ze seznamu advokátů, resp. seznamu kandidátů advokacie.³⁴ § 1 tohoto nařízení upravil politickou nespolehlivost, a to tak, že advokát či kandidát advokacie skutkem osvědčil své nepřátelské smýšlení vůči Říši, či dle dosavadní politické činnosti nebo způsobu výkonu svého povolání neposkytuje záruky, že kdykoli a bez výhrad vše nasadí pro nové politické uspořádání. Ustanovení § 6 upravilo povinnost disciplinárních orgánů komor oznámit ministerstvu spravedlnosti případy činnosti stíhatelné tímto nařízením.³⁵

---

³² BALÍK, Stanislav. *Minulost, přítomnost a perspektivy advokacie*. Plzeň: Západočeská univerzita, 1998, s. 47–48.

³³ Tamtéž, s. 47–48.

³⁴ BALÍK, Stanislav a kol. *Dějiny advokacie v Čechách, na Moravě a ve Slezsku*. Praha: Česká advokátní komora ve spolupráci s Národní galerií, 2009, s. 182–183.

³⁵ SCHELLE, Karel a Jaromír TAUCHEN. *Historie advokacie v dokumentech*. Ostrava: Key Publishing ve spolupráci s The European Society for History of Law, 2012, s. 188–189.

1.7 Advokacie v letech 1945–1947

V poválečném období byly vytvořeny národní výbory v rámci advokátních komor a ihned po osvobození se ujaly stavovské samosprávy. Jejich cílem byla především očista advokacie. Národní výbory komor působily u advokátních komor v Čechách a na Moravě, činnost Slezské advokátní komory již po válce nebyla obnovena.³⁶ Roku 1946 byl přijat zákon č. 201/1946 Sb. z. a n., o úpravě některých otázek týkajících se advokacie, který v § 1 potvrdil působnost advokátních komor v Praze a v Brně.³⁷

1.8 Advokacie v letech 1948–1989

Tato léta znamenala pro advokacii dobu úpadku a byla ve znamení snahy podřídit advokacii státní moci a vedoucí úloze komunistické strany, zároveň i snahy o ponechání autonomie a samosprávy advokacie. S ohledem na vývoj státního zřízení a totalitního režimu v Československu i čtyř přijatých zákonů o advokacii, lze toto období rozdělit do čtyř etap.³⁸

1.8.1 Etapa 1948–1951

Přijetím zákona č. 322/1948 Sb., o advokacii (advokátní řád), došlo k likvidaci advokátní stavovské samosprávy. Tento zákon zrušil advokátní komory a soukromé advokátní kanceláře a stanovil, že advokacii bylo možné vykonávat jen v krajských sdruženích advokátů. Podmínkou převzetí advokátů do krajského sdružení byla mimo jiné oddanost lidově demokratickému zřízení a ti advokáti, kteří nebyli převzati, nemohli advokacii vykonávat. Strukturu orgánů advokacie tedy nadále tvořila krajská sdružení advokátů sídlící v místě krajských soudů a Ústřední sdružení advokátů v Praze, nad nimiž dohlíželo ministerstvo spravedlnosti.³⁹ Kárné právo a kárné řízení upravovaly § 26 až § 33. O kárném řízení proti advokátům platily přiměřeně předpisy o kárném řízení proti soudcům. Kárného přečinu se dopustil advokát, jenž porušil povinnost plynoucí z jeho povolání a nejednalo se o pouhou nepořádnost, tyto přečiny byly promlčeny po

³⁶ BALÍK, Stanislav a kol. *Dějiny advokacie v Čechách, na Moravě a ve Slezsku*. Praha: Česká advokátní komora ve spolupráci s Národní galerií, 2009, s. 190–193.

³⁷ SCHELLE, Karel a Jaromír TAUCHEN. *Historie advokacie v dokumentech*. Ostrava: Key Publishing ve spolupráci s The European Society for History of Law, 2012, s. 190–193.

³⁸ BALÍK, Stanislav. *Minulost, přítomnost a perspektivy advokacie*. Plzeň: Západočeská univerzita, 1998, s. 53.

³⁹ Tamtéž, s. 54–55.

5 letech od té doby, kdy byly spáchány. Kárnými tresty bylo písemné pokárání, pokuta od 500,- Kčs do 1 000 000,- Kčs či ztráta členství v krajském sdružení spojená s nezpůsobilostí nabytí členství v jiném krajském sdružení. Kárným soudem byl v první instanci soud krajský, o dovolání rozhodoval soud nejvyšší.⁴⁰

1.8.2 Etapa 1952–1962

V prosinci roku 1951 byl přijat zákon č. 114/1951 Sb., o advokacii, v účinnost vstoupil 1. ledna roku 1952. Tento zákon otevřel období, ve kterém se advokacie přizpůsobovala zájmu na tzv. upevňování socialistické zákonnosti a pro potřeby politických procesů byla doplňována o osoby, u nichž byla záruka loajality. Změněna byla struktura advokátní organizace, základní jednotkou byly advokátní poradny, jež měly formu právnické osoby. Zákon zřídil Ústředí advokátních poraden se sídlem v Praze, náplní jeho činnosti bylo řízení činnosti advokátních poraden a též organizace a kontrola výkonu advokacie. Vrchní dohled však náležel ministru spravedlnosti.⁴¹ V § 13 byly upraveny podmínky pro výkon advokacie, zákon však umožnil ministru spravedlnosti některé podmínky prominout. Advokátem se tak mohla stát i osoba bez odborných předpokladů, jež byla oddaná režimu. Ustanovení kárná byla upravena v § 22 a násl. Kárnými tresty byly důtka, přísná důtka, pokuta do 20 000,- Kčs nebo ztráta členství v advokátní poradně spojená s trvalou či dočasnou nezpůsobilostí znovu nabytí členství. Kárné řízení pro méně závažné porušení povinností prováděl vedoucí advokátní poradny, závažná porušení povinností advokáta a porušení povinností vedoucího advokátní poradny provádělo Ústředí advokátních poraden.⁴²

1.8.3 Etapa 1963–1975

Advokacii v tomto období upravoval zákon č. 57/1963 Sb., o advokacii. Struktura organizace advokacie vycházela z nového územního členění státu po roce 1960. Advokátní poradny již neměly právní subjektivitu, advokáti se proto sdružovali v krajských sdruženích advokátů, jež měly právní subjektivitu jako tzv. socialistické organizace. V čele stálo Ústředí československé advokacie. V rámci

---

⁴⁰ SCHELLEOVÁ, Ilona a Karel SCHELLE. *Právní úprava advokacie: (historie a současnost)*. Brno: Masarykova univerzita, 1995, s. 26–27.

⁴¹ BALÍK, Stanislav a kol. *Dějiny advokacie v Čechách, na Moravě a ve Slezsku*. Praha: Česká advokátní komora ve spolupráci s Národní galerií, 2009, s. 210–212.

⁴² SCHELLEOVÁ, Ilona a Karel SCHELLE. *Právní úprava advokacie: (historie a současnost)*. Brno: Masarykova univerzita, 1995, s. 31–32.

přístupu k výkonu advokacie platil nepsaný numerus clausus.⁴³ Dohled prováděl nadále ministr spravedlnosti. Kárná odpovědnost byla upravena ve 3 paragrafech. Advokát mohl být kárně stíhán pro porušení své povinnosti zvláště závažným způsobem či pro chování způsobem nedůstojným občana socialistické společnosti. Kárné řízení bylo možné zahájit pouze do 1 roku ode dne spáchání kárného provinění, v první instanci jej prováděl výbor krajského sdružení advokátů, o odvolání rozhodoval výbor Ústředí československé advokacie. Jako kárné opatření bylo možno advokátovi uložit důtku, veřejnou důtku nebo snížení funkčního platu až o 10 % na dobu maximálně 3 měsíců. Zmiňovaný zákon nově obsahoval ustanovení o možnosti zrušit členství advokáta v krajském sdružení advokátů i o možnosti advokátovi dočasně zakázat poskytování právní pomoci, tyto pravomoci byly dány výborům krajských sdružení advokátů. Zrušení členství bylo prováděno mimo kárné řízení a důvodem pro zrušení bylo např. porušení povinnosti zvláště závažným způsobem.⁴⁴

1.8.4 Etapa 1976–1989

Tato etapa byla charakterizována zákonem č. 118/1975 Sb., o advokacii, účinným od 1. ledna 1976. Tímto zákonem a zákonem č. 133/1975 Sb., o advokacii, vydaném Slovenskou národní radou pro Slovenskou socialistickou republiku, došlo k rozdělení advokacie mezi 2 republiky, avšak právní úprava byla shodná.⁴⁵

Zákon č. 118/1975 Sb. platil tedy pouze v českých zemích a byl považován za nejpodrobnější a na socialistické poměry i zdánlivě nejdemokratičtější právní úpravu výkonu advokacie po únoru 1948. Organizační struktura navázala na předchozí zákon o advokacii z roku 1963, ovšem s přizpůsobením se federálnímu uspořádání Československé socialistické republiky. V rámci Ústředí české advokacie byly nově zřízeny kárná a revizní komise. Dohled nadále náležel ministru spravedlnosti, nově již neměl oprávnění zasahovat do personálních záležitostí výkonu advokacie. Zákon podrobněji upravil úkoly advokacie, práva a povinnosti advokátů, vznik a zánik členství v krajských sdruženích advokátů a kárnou

---

⁴³ BALÍK, Stanislav a kol. *Dějiny advokacie v Čechách, na Moravě a ve Slezsku*. Praha: Česká advokátní komora ve spolupráci s Národní galerií, 2009, s. 214–219.

⁴⁴ SCHELLEOVÁ, Ilona a Karel SCHELLE. *Právní úprava advokacie: (historie a současnost)*. Brno: Masarykova univerzita, 1995, s. 39–40.

⁴⁵ SCHELLE, Karel a Jaromír TAUCHEN. *Historie advokacie v dokumentech*. Ostrava: Key Publishing ve spolupráci s The European Society for History of Law, 2012, s. 15.

odpovědnost, které byla věnována celá část čtvrtá.⁴⁶ Jestliže se advokát dopustil kárného provinění, mohl být kárně stíhán. Kárným proviněním bylo závažné porušení povinností advokáta stanovených tímto zákonem nebo usneseními Ústředí české advokacie a též závažné či opětovné porušení jiných povinností vyplývajících z pracovněprávních předpisů. Kárné řízení bylo zahajováno na návrh, jenž mohl podat např. předseda revizní komise nebo ministr spravedlnosti, a návrh mohl být podán v tříměsíční subjektivní lhůtě a roční prekluzivní objektivní lhůtě. Advokát si mohl zvolit obhájce z řad advokátů. V první instanci kárné řízení prováděla kárná komise, o odvolání rozhodoval výbor Ústředí české advokacie. Zákon vyjmenoval tato kárná opatření: důtka, veřejná důtka nebo snížení základu odměny až o 10 % až na 3 měsíce. Navíc zákon počítal s možností zahlazení kárného opatření, nedopustil-li se advokát během jednoho roku od právní moci rozhodnutí, kterým bylo uloženo kárné opatření, dalšího kárného provinění, hledělo se na něj, jako by mu kárné opatření nebylo uloženo. Ovšem mohlo tomu být i dříve, pokud advokát plnil své povinnosti mimořádně dobře a rozhodl tak výbor sdružení.⁴⁷

1.9 Advokacie v letech 1990–1996

V roce 1990 byl Českou národní radou přijat zákon č. 128/1990 Sb., o advokacii a zákon č. 209/1990 Sb., o komerčních právnících a právní pomoci jimi poskytované. Účinností těchto zákonů započala transformace advokacie a rivalita mezi těmito profesemi. Zmiňované zákony upravily především strukturu organizace obou komor, tedy České advokátní komory a Komory komerčních právníků a tyto orgány nahradily Ústředí české advokacie, krajská sdružení advokátů a Unii podnikových právníků České republiky. Obě komory působily jako samosprávné stavovské organizace a sdružovaly všechny advokáty či komerční právníky zapsané do seznamu. Mezi orgány komor zákony řadily i revizní komisi, resp. dozorčí radu a kárnou komisi, resp. disciplinární komisi. Odlišnosti mezi těmito dvěma úpravami spočívaly v rozdílném vymezení rozsahu oprávnění k poskytování právní pomoci, neboť oprávnění advokátů bylo vymezeno šířeji

---

⁴⁶ BALÍK, Stanislav. *Minulost, přítomnost a perspektivy advokacie*. Plzeň: Západočeská univerzita, 1998, s. 65–67.

⁴⁷ BALÍK, Stanislav. *Česká advokacie v dobách zkoušky (Právní předpisy o advokacii z let 1948–1994)*. Praha: Česká advokátní komora, 1995, s. 63–64.

a rozdílné byly i profesní zkoušky. Tato dvojkolejnost se později stala velmi nepraktickou.⁴⁸

Zákon č. 128/1990 Sb. v ustanoveních o právech a povinnostech advokátů vymezil vázanost advokáta ústavou, zákony a dalšími obecně závaznými právními předpisy a v mezích též příkazy zastoupeného. Kárná odpovědnost byla vymezena v ustanovení § 25 až § 28. Advokátovi mohlo být uloženo některé z kárných opatření, dopustil-li se opětovného či závažného porušení povinnosti. Kárnými opatřeními byly písemné napomenutí, pokuta až do 10 000,- Kčs či vyškrtnutí ze seznamu advokátů na 5 let. Kárné řízení se nadále zahajovalo na návrh, avšak ten mohl podat pouze předseda revizní komise, lhůty zůstaly nezměněny. Stejně tak si mohl advokát zvolit svého obhájce z řad advokátů. Kárné řízení probíhalo před tříčlenným kárným senátem, o opravném prostředku proti napomenutí nebo pokutě rozhodovalo představenstvo České advokátní komory, rozhodnutí o vyškrtnutí ze seznamu advokátů bylo přezkoumatelné Nejvyšším soudem České republiky.⁴⁹

Usnesením celostátní konference advokacie ze 7. ledna 1994 byl schválen kárný řád, který podrobně upravoval postup kárných orgánů, práva a povinnosti účastníků kárného řízení i úkony potřebné ke zjištění skutkového stavu a zajištění správného rozhodnutí o kárném obvinění. Podrobně upravoval řízení před kárnou komisí, rozhodnutí jako výsledek kárného řízení, opravné prostředky a řízení o odvolání a též zahlazení kárného odsouzení. V § 50 stanovil, že pravomocně uložené kárné opatření bude zapisováno do rejstříku vedeného kanceláří Komory a též zaznamenáno do seznamu advokátů.⁵⁰

Od počátku roku 1994 převažovaly tendence ke sloučení obou komor, a tedy i profesí komerčního právníka a advokáta. Komory společně připravovaly návrh zákona o advokacii, který byl v paragrafovém znění připraven již v roce 1993, vláda jej však nepřijala. Zákon č. 85/1996, o advokacii, byl přijat na základě poslaneckého návrhu na schůzi Poslanecké sněmovny, jež se konala v březnu roku 1996, účinnosti nabyl 1. července 1996. Tento zákon byl vrcholem polistopadového vývoje advokacie a pro obě profese zákonem slučovacím.⁵¹

---

⁴⁸ BALÍK, Stanislav a kol. *Dějiny advokacie v Čechách, na Moravě a ve Slezsku*. Praha: Česká advokátní komora ve spolupráci s Národní galerií, 2009, s. 228–229.

⁴⁹ BALÍK, Stanislav. *Česká advokacie v dobách zkoušky (Právní předpisy o advokacii z let 1948–1994)*. Praha: Česká advokátní komora, 1995, s. 68–70.

⁵⁰ SCHELLEOVÁ, Ilona a Karel SCHELLE. *Právní úprava advokacie: (historie a současnost)*. Brno: Masarykova univerzita, 1995, s. 121–127.

⁵¹ BALÍK, Stanislav a kol. *Dějiny advokacie v Čechách, na Moravě a ve Slezsku*. Praha: Česká advokátní komora ve spolupráci s Národní galerií, 2009, s. 231–234.

V návaznosti na zmiňovaný zákon byly publikovány prováděcí předpisy – vyhláška č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), vyhláška č. 197/1996 Sb., kterou se vydává zkušební řád pro advokátní zkoušky a uznávací zkoušky (advokátní zkušební řád) a konečně i vyhláška č. 244/1996 Sb., kterou se dle zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, stanoví kárný řád (advokátní kárný řád). Jedná se platnou právní úpravu advokacie, jež bude v této práci dále rozebrána.⁵²

---

⁵² BALÍK, Stanislav a kol. *Dějiny advokacie v Čechách, na Moravě a ve Slezsku*. Praha: Česká advokátní komora ve spolupráci s Národní galerií, 2009, s. 234.

2 Kárná odpovědnost v advokacii

2.1 Právní odpovědnost

Odpovědnost obecně znamená povinnost nést následky za své jednání či opomenutí jednání. Velká část autorů chápe právní odpovědnost jako sekundární právní povinnost, která vznikne v případě, že subjekt porušil primární právní povinnost, která vyplývala např. ze zákona, soudního rozhodnutí nebo smlouvy – jedná se tedy o tzv. sekundární koncepci odpovědnosti.⁵³ Avšak odpovědnost je možné vnímat z více úhlů pohledu, a proto se dále rozlišuje odpovědnost politická, ústavní či morální. Může se stát, že jediným jednáním bude porušeno více sociálních norem a nastane více druhů odpovědnosti, které je nutné od sebe odlišit, neboť mají za následek různé povinnosti sankční povahy. Právě sankce je obecným znakem odpovědnosti a zahrnuje v sobě povinnost snést újmu, pokud nastane skutečnost, jež je danou sociální normou předvídána.⁵⁴

Právní odpovědnost vzniká na základě právních skutečností, jimiž se rozumí protiprávní jednání a protiprávní stavy. Protiprávní jednání se dělí na komisivní, když osoba poruší zákaz určitého chování, a omisivní, když osoba poruší příkaz k určitému chování. Následky takového porušení právní povinnosti mají dva základní cíle, a to charakter preventivní, jehož cílem je do budoucna omezit případy porušení právní povinnosti, a v případě, že již právní povinnost byla porušena, také charakter nápravný, jehož cílem je náprava stavu, který je považován za nežádoucí.⁵⁵

Právní odpovědnost plní několik funkcí a mezi ty hlavní lze zařadit funkci reparační (nebo též kompenzační), která se využívá především u majetkové právní odpovědnosti a má formu odškodnění či naturální restituce, funkci satisfakční, pro kterou je typický institut zadostiučinění ve vhodné formě vzhledem k okolnostem případu, funkci preventivní, kterou se předchází vzniku dalších situací spojených

---

⁵³ ŠUSTOVÁ, Jana. *Odpovědnost za škodu způsobenou při výkonu právnické profese*. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 5.

⁵⁴ GERLOCH, Aleš. *Teorie práva*. 7. aktualizované vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2017, s. 171.

⁵⁵ VEČEŘA, M., A. GERLOCH, K. BERAN a S. RUDENKO. *Všeobecná teória práva*. Praha: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2017, s. 229–230.

s porušením právní povinnosti a závěrem funkci represivní představující újmu tomu, kdo právní povinnost porušil.⁵⁶

Vzhledem k právní odpovědnosti advokáta je nezbytné rozlišovat povinnosti, které má vůči klientovi, soudům a jiným orgánům, ostatním advokátům, ale i ve vztahu k veřejnosti. Soubor těchto pravidel je upraven především v zákoně o advokacii a tzv. etickém kodexu advokáta, tedy usnesením představenstva České advokátní komory č. 1/1997 Věstníku, kterým se stanoví pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže advokátů České republiky.⁵⁷ Dle povinnosti, která byla advokátem či advokátním koncipientem porušena, může vzniknout odpovědnost trojího druhu, konkrétně odpovědnost kárná, soukromoprávní i trestní. Jednání advokáta může současně naplňovat znaky trestného činu, kárného provinění a zároveň založit odpovědnost za újmu způsobenou klientovi.⁵⁸

2.2 Prameny právní úpravy kárné odpovědnosti advokáta

Právní úprava kárné odpovědnosti advokáta v českém právním řádu není upravena komplexně, ale je obsažena ve více právních předpisech. V této podkapitole budou zmíněny čtyři právní prameny, které upravují problematiku kárné odpovědnosti v advokacii. Jedná se o zákon č. 85/1996 Sb. o advokacii, vyhlášku Ministerstva spravedlnosti č. 244/1996 Sb., kterou se podle zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, stanoví kárný řád (advokátní kárný řád), usnesení představenstva České advokátní komory č. 1/1997 Věstníku, kterým se stanoví pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže advokátů České republiky (etický kodex) a nakonec Sbíрку kárných rozhodnutí České advokátní komory.

2.2.1 Zákon o advokacii

Zákon o advokacii je základním právním předpisem upravujícím výkon advokacie jako takové. Jedná se o obecný právní předpis, který upravuje podmínky, za kterých mohou být poskytovány právní služby a konkrétně i právní služby poskytované advokáty.⁵⁹

---

⁵⁶ GERLOCH, Aleš. *Teorie práva*. 7. aktualizované vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2017, s. 174.

⁵⁷ SVEJKOVSKÝ, J., A. MACKOVÁ, M. VYCHOPEŇ a kol. *Advokátní právo*. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 287.

⁵⁸ KRÁMER, Jaroslav a Kristián LÉKO. Zrada klienta je nejhorší zločin. *Česká advokátní komora* [online]. Publikováno 18. 8. 2014 [cit. 05. 02. 2021]. Dostupné z: <http://www.cak.cz/scripts/detail.php?id=13332>.

⁵⁹ § 1 odst. 1 zákona o advokacii.

Zákon je rozdělen do deseti částí a obsahuje jak ustanovení hmotněprávní, kárnou odpovědností se zabývají především ustanovení § 16 až § 31 o právech a povinnostech advokátů, tak ustanovení procesněprávní, konkrétně § 32 až § 35 věnující se kárné odpovědnosti a kárnému řízení.

2.2.2 Advokátní kárný řád

Zákon o advokacii v ustanovení § 51 zmocňuje ministerstvo spravedlnosti k vydání procesního předpisu po předchozím vyjádření České advokátní komory. Advokátní kárný řád je obecně závazným právním předpisem, obsahuje procesněprávní ustanovení, jimiž doplňuje ustanovení obsažená v zákoně o advokacii. Je rozdělen do osmi částí, ve kterých podrobněji upravuje kárné řízení, řízení o odvolání a obnovu kárného řízení, jež je jediným mimořádným opravným prostředkem v kárném řízení.

2.2.3 Etický kodex

Ustanovení § 32 odst. 2 zákona o advokacii upravuje kárnou odpovědnost advokáta a advokátního koncipienta za kárné provinění v případě, že poruší povinnost stanovenou zákonem o advokacii či zvláštním zákonem. Tímto zvláštním zákonem je právě stavovský předpis obsahující pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže pro advokáty v České republice.⁶⁰

Stavovský předpis je předpisem hmotněprávním, který stojí vedle zákona o advokacii a stanoví podmínky pro vznik kárné odpovědnosti advokáta. Těmito pravidly jsou vázáni všichni advokáti, kteří jsou zapsáni v seznamu advokátů vedeném Českou advokátní komorou, a navíc i hostující evropští advokáti a usazení evropští advokáti, poskytují-li právní služby na území České republiky. Kárná odpovědnost má veřejnoprávní povahu – za své chování odpovídá advokát orgánům činným v kárném řízení, tedy příslušným orgánům České advokátní komory, jakožto samosprávnému orgánu pro státní správu advokacie, a také soudům, jestliže jsou v kárném řízení činné. Pravidla obsažená v tomto usnesení jsou pro orgány činné v kárném řízení závazná a jejich užití je obligatorní.⁶¹

Účelem stavovského předpisu je především ochrana spotřebitelů právních služeb, ochrana stavu advokátů, ochrana jednotlivých advokátů v rámci jejich

---

⁶⁰ SVEJKOVSKÝ J., M. VYCHOPEŇ, L. KRYM, A. PEJCHAL a kol. *Zákon o advokacii: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 439.

⁶¹ Tamtéž, 439–441.

vzájemných vztahů, ale i poskytnutí ochrany třetím osobám, které přicházejí s advokáty do styku (tedy ochrana veřejných zájmů) před vybočením z mezí chování advokáta. Tato pravidla se při ochraně stavu a veřejných zájmů projevují i v soukromé sféře života advokáta, která není bezprostředně spjata s výkonem advokacie. Důvodem je důvěra veřejnosti nejen v advokátní stav jako takový, ale i v právní řád a orgány prosazující právní řád.⁶²

2.2.4 Sbírka kárných rozhodnutí České advokátní komory

Česká advokátní komora vydává Sbírkou kárných rozhodnutí v periodě dvou let. Tyto Sbírkou obsahují vybraná kárná rozhodnutí, jež mohou sloužit jako vodítko pro advokáta při zjišťování dovoleného a nedovoleného jednání.⁶³ Vždy v sudém kalendářním roce mají advokáti a advokátní koncipienti možnost seznámit se s aktuálním výběrem významných kárných rozhodnutí a mohou tak předejít vlastním pochybením, na základě kterých by se i oni sami mohli stát kárně odpovědní.⁶⁴ JUDr. Čáp a JUDr. Sedlatý ve zvláštním čísle Bulletinu advokacie vydaném v dubnu 2016 opakovaně zdůrazňují tzv. osvětovou funkci vydávání těchto Sbírek. Považují za nezbytné, aby se advokát orientoval nejen v judikatuře soudní, ale i v judikatuře kárné.⁶⁵

Tuto samosprávnou činnost České advokátní komory hodnotím velmi kladně. Vydáváním těchto sbírek dochází k transparentnosti a nejen advokáti a advokátní koncipienti, ale i laická veřejnost se tímto způsobem může seznámit s jednáními, která jsou považována za kárná provinění a s kárnými opatřeními, jež mají povahu sankce za porušení povinností.

2.3 Kárná odpovědnost

Disciplinární delikty jsou svou povahou mezi soukromoprávními a veřejnoprávními delikty. Disciplinárním deliktem je takové jednání, které porušuje disciplínu v určité oblasti společenského života, právě např. porušení

---

⁶² SVEJKOVSKÝ J., M. VYCHOPENĚ, L. KRYM, A. PEJCHAL a kol. *Zákon o advokacii: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 439–440.

⁶³ SEDLATÝ, Bohuslav. Zpráva předsedy odvolací kárné komise České advokátní Komory. *Bulletin advokacie* [online]. Publikováno 22. 09. 2017 [cit. 08. 02. 2021]. Dostupné z: <http://www.bulletin-advokacie.cz/zprava-predsedy-odvolaci-karne-komise-cak>.

⁶⁴ ČÁP, Petr. Zpráva předsedy kárné komise České advokátní komory. *Bulletin advokacie* [online]. Publikováno 22. 09. 2017 [cit. 08. 02. 2021]. Dostupné z: <http://www.bulletin-advokacie.cz/zprava-predsedy-karne-komise-cak>.

⁶⁵ SYKA, J. Sbíрка kárných rozhodnutí České advokátní komory 2014–2015, *Bulletin advokacie*. 2016, zvláštní číslo, s. 4.

disciplíny advokátů. Dochází k porušení nejen norem právních, ale i norem obsažených v tzv. paraprávních aktech, kterými jsou např. statuty či stanovy. Disciplinární neboli kárnou odpovědnost je možné vyvodit pouze za porušení disciplíny, jestliže nadále trvá vztah, ve kterém se klade zvýšená odpovědnost. Není tedy možné ji uplatnit v případě, že takový vztah již zanikl. Disciplinární odpovědnost není typickou odpovědností vůči státu, ale v tomto případě je advokát postižen Českou advokátní komorou.⁶⁶

Definice kárné odpovědnosti není obsažena v žádném zákoně, chybí tedy její legální vymezení. Ustanovení § 32 zákona o advokacii pouze stanoví, že advokát a advokátní koncipient jsou za kárné provinění kárně odpovědni. Kárná odpovědnost souvisí s případy, kdy advokát při výkonu advokacie (nebo též advokátní koncipient, který je u advokáta zaměstnán) způsobí svému klientovi újmu především tím, že poruší či zanedbá povinnost, která vyplývá z právního řádu nebo stanovských předpisů. Důsledkem takového porušení či zanedbání povinnosti je výše zmíněná odpovědnost za újmu, a navíc i odpovědnost kárná. Ze zmiňovaného ustanovení vyplývá, že nejprve musí dojít ke kárnému provinění advokáta či advokátního koncipienta, aby se následně mohlo hovořit o jejich kárné odpovědnosti. Definice kárného provinění na rozdíl od kárné odpovědnosti je obsažena v zákoně o advokacii, konkrétně v ustanovení § 32 odst. 2.⁶⁷ O kárném provinění blíže pojednává následující kapitola. Další pojmy související s kárnou odpovědností jsou kárné řízení a kárné opatření, které budou rovněž podrobněji rozebrány v následujících kapitolách.

Jak již bylo výše zmíněno, advokát a též advokátní koncipient mají celou řadu povinností plynoucích z právních předpisů, především právních předpisů o advokacii a stanovských předpisů. Advokát a advokátní koncipient přebírají tyto povinnosti dobrovolně a své jednání směřují ke splnění podmínek pro to, aby mohli být zapsáni do seznamu advokátních koncipientů a poté do seznamu advokátů, u advokáta je navíc zapotřebí složení slibu, jehož znění obsahuje § 5 odst. 1 písm. b) zákona o advokacii: „*Slibuji na svou čest a svědomí, že budu ctít právo a etiku povolání advokáta a chránit lidská práva. Slibuji, že budu dodržovat povinnost mlčenlivosti a dbát důstojnosti advokátního stavu.*“ Tento slib

---

⁶⁶ GERLOCH, Aleš. *Teorie práva*. 7. aktualizované vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2017, s. 196.

⁶⁷ ŠUSTOVÁ, Jana. *Odpovědnost za škodu způsobenou při výkonu právnické profese*. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 31.

znamená pro advokáta vystoupení z množiny ostatních občanů a přebírá na svou osobu další povinnosti, které stanoví zákon a stavovské předpisy. Musí si tak být vědom toho, že tyto povinnosti přesahují běžné občanské povinnosti a je mu odňata možnost odvolávat se na některá občanská práva, např. svobodu slova, která stojí naproti povinnosti mlčenlivosti advokáta. Počátek kárné odpovědnosti je spojen s převzetím těchto povinností a zápisem do seznamu, navíc tím dochází k podřízení se kárné pravomoci České advokátní komory. Zákon o advokacii v § 40 odst. 3 pověřuje Českou advokátní komoru výkonem kárné pravomoci, jenž má přispívat k řádnému fungování právního státu. Většina advokátů má za cíl vykonávat své povolání řádně, avšak může se stát, že některou z povinností poruší a porušení a důsledek svého jednání zjistí dodatečně. Dochází k tomu většinou při vlastním nedbalostním jednání, ale také při odpovědnosti za jednání svých zaměstnanců nebo substitutů. Tato skupina advokátů považuje institut kárné odpovědnosti za nezbytný pro bezchybné poskytování právních služeb. Naproti této skupině advokátů stojí ti, kteří porušují povinnosti úmyslně a chápou kárnou odpovědnost jako přítěž, které se neradi podřizují.⁶⁸

Kárná odpovědnost představuje vztah advokáta k advokátnímu stavu na úrovni právní i etické. Kárně odpovědný je každý advokát zapsaný v seznamu advokátů, který je veden Českou advokátní komorou, ta do seznamu zapíše každého, kdo splní podmínky uvedené v ustanovení § 5 zákona o advokacii. Odpovědný za kárné provinění je i evropský advokát, kterému lze uložit kárná opatření uvedená v § 32 odst. 3 písm. a) až c) zákona o advokacii, a navíc kárné opatření dočasného zákazu poskytovat právní služby na dobu od jednoho roku až do pěti let. O zahájení, průběhu a výsledku kárného řízení informuje Česká advokátní komora příslušný orgán domovského státu. Odpovědný je též zahraniční advokát zapsaný do seznamu advokátů dle ustanovení § 5a zákona o advokacii, podle kterého Česká advokátní komora na základě písemné žádosti a po složení slibu zapíše do seznamu advokátů každého, kdo splní uvedené podmínky. V tomto případě má Česká advokátní komora opět informační povinnost vůči příslušnému orgánu cizího státu. Kárně odpovědný je i advokátní koncipient, avšak opět s některými menšími odchylkami, např. co do kárných opatření, které mohou být ukládány.⁶⁹ Z tohoto výčtu je zřejmé, že advokáti a advokátní koncipienti jsou

---

⁶⁸ KOVÁŘOVÁ, Daniela a kol. *Zákon o advokacii a stavovské předpisy: komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2017, s. 506–511.

⁶⁹ PELIKÁN, Martin. *Shrnutí předpisů o advokacii*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2018, s. 49–50.

speciálními subjekty, kterých se kárná odpovědnost dotýká a pouze oni podléhají kárné pravomoci orgánů činných v kárném řízení.⁷⁰

V případě, že advokát poruší své povinnosti, má to vliv na veřejnost nejen na to, jak nahlíží na konkrétního advokáta, ale i na hodnocení advokátního stavu jako takového. Z tohoto důvodu mají orgány činné v kárném řízení oprávnění i povinnost tyto situace řešit, rozhodnout v souladu s příslušnými předpisy a v nezbytném rozsahu informovat advokátní stav.⁷¹

V kárné praxi se vždy zkoumá souvislost jednání, jež se klade advokátovi za vinu, s činností v rámci jeho postavení. Kárná odpovědnost je odpovědností subjektivní, vždy se tak musí jednat o odpovědnost za zavinění, přičemž postačí zavinění z nedbalosti.⁷²

Advokát, u kterého došlo k pozastavení výkonu advokacie, je však nadále kárně odpovědný, což je zřejmé z ustanovení § 9a odst. 2 písm. d) zákona o advokacii – kárná odpovědnost není dotčena, dojde-li k pozastavení výkonu advokacie, a to i jde-li o kárné provinění, k němuž došlo v době pozastavení výkonu advokacie. Z tohoto ustanovení výslovně vyplývá, že advokát je kárně odpovědný po dobu, po kterou došlo k pozastavení aktivního výkonu advokacie a rovněž je odpovědný i za jednání, ke kterým došlo v době před pozastavením. Tento důsledek lze dovodit z ustanovení § 32 zákona o advokacii.⁷³ Zákon a stavovské předpisy advokátovi nestanoví povinnosti pouze při poskytování právních služeb, ale též i povinnosti, jež musí dodržovat ve svém občanském životě. Především se jedná o povinnosti k zachování důstojnosti advokátního stavu a povinnosti kolegiální, které jsou-li porušeny, může být advokát kárně postižen i pokud se tak stalo v době pozastavení výkonu advokacie.⁷⁴ Kárnou odpovědností v průběhu pozastavení výkonu advokacie se zabývala např. tato kárná rozhodnutí: sp. zn. K 125/02: „*Jde o závažné porušení povinnosti advokáta, jestliže v době, kdy má výkon advokacie*

---

⁷⁰ SVEJKOVSKÝ J., M. VYCHOPENĚ, L. KRYM, A. PEJCHAL a kol. *Zákon o advokacii: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 231.

⁷¹ KOVÁŘOVÁ, Daniela a kol. *Zákon o advokacii a stavovské předpisy: komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2017, s. 509.

⁷² SVEJKOVSKÝ J., M. VYCHOPENĚ, L. KRYM, A. PEJCHAL a kol. *Zákon o advokacii: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 232.

⁷³ KOVÁŘOVÁ, Daniela a kol. *Zákon o advokacii a stavovské předpisy: komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2017, s. 121.

⁷⁴ SVEJKOVSKÝ J., M. VYCHOPENĚ, L. KRYM, A. PEJCHAL a kol. *Zákon o advokacii: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 81.

pozastaven, advokacii vykonává.“⁷⁵ či sp. zn. K 110/00: „Umožní-li advokát jinému advokátovi, který má pozastaven výkon advokacie, aby na základě dohody o pracovní činnosti pokračoval v advokátní praxi, dopouští se závažného kárného provinění.“⁷⁶ Dále rozhodnutí odvolacího kárného senátu České advokátní komory sp. zn. K 74/95: „Advokát, který ignoruje pravomocné rozhodnutí o pozastavení výkonu advokacie a nadále poskytuje právní služby, hrubým způsobem porušuje zákon i stavovské předpisy.“⁷⁷ Dle § 37 odst. 6 téhož zákona se na advokátního koncipienta výše zmiňované ustanovení použije přiměřeně.

2.3.1 Kárná odpovědnost a právnické osoby

Ačkoliv roste tendence trestní odpovědnosti právnických osob, kárná odpovědnost je nadále založena pouze a výlučně na odpovědnosti advokátů, popřípadě advokátních koncipientů, za zaviněné porušení povinností stanovených zákonem či stavovským předpisem.⁷⁸

V určitých případech může vzniknout kárná odpovědnost statutárního orgánu advokátní společnosti, jestliže důsledkem jeho jednání či opomenutí byly porušeny povinnosti vůči klientovi nebo jiným subjektům.⁷⁹

Vzhledem k rozvoji trestní odpovědnosti právnických osob souhlasím s autory textu v odborné publikaci Advokátní právo, že by bylo vhodné zamyslet se i nad kárnou odpovědností právnických osob např. v situaci, kdy je zřejmé, že došlo k poškození klienta, ale nelze uvažovat o kárné odpovědnosti konkrétního advokáta, jenž poskytuje právní služby v rámci advokátní společnosti.

Je však důležité nepřehlédnout rozdíly mezi podmínkami kárné odpovědnosti a odpovědnosti za škodu, neboť za škodu, která vznikla klientovi v souvislosti s poskytováním právních služeb, odpovídá objektivně subjekt, se kterým klient uzavřel smlouvu o poskytování právních služeb, kterým v tomto

---

⁷⁵ Kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 21. 3. 2003, sp. zn. K 125/02. In: *Bulletin advokacie 3/2004* [online]. [cit. 13. 02. 2021]. Dostupné z: http://www.bulletin-advokacie.cz/assets/zdroje/casopis/2004/BA_04_03.pdf.

⁷⁶ Rozhodnutí odvolacího kárného senátu České advokátní komory ze dne 22. 5. 2001, sp. zn. K 110/00. In: *Sbírka kárných rozhodnutí České advokátní komory 2000–2001* [online]. [cit. 13. 02. 2021]. Dostupné z: https://www.cak.cz/images/NEVEREJNE/BA_02_Z1.pdf.

⁷⁷ KOVÁŘOVÁ, Daniela a kol. *Zákon o advokacii a stavovské předpisy: komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2017, s. 118.

⁷⁸ SVEJKOVSKÝ, J., A. MACKOVÁ, M. VYCHOPENĚ a kol. *Advokátní právo*. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 302–303.

⁷⁹ Tamtéž, s. 303.

případě může být i právnická osoba, avšak kárně odpovědným může být jen fyzická osoba, která zaviněně porušila své povinnosti.⁸⁰

---

⁸⁰ SVEJKOVSKÝ, J., A. MACKOVÁ, M. VYCHOPENĚ a kol. *Advokátní právo*. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 303.

3 Kárné provinění

Jak již bylo zmíněno výše, je nutné, aby nejdříve došlo ke kárnému provinění, aby následně mohli advokáti a advokátní koncipienti nést kárnou odpovědnost.

3.1 Definice kárného provinění

Kárné provinění je definováno v ustanovení § 32 odst. 2 zákona o advokacii. „*Kárným proviněním je závažné nebo opětovné zaviněné porušení povinností stanovených advokátovi nebo advokátnímu koncipientovi tímto nebo zvláštním zákonem s výjimkou zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu nebo stavovským předpisem.*“⁸¹ Pod pojem „zvláštní zákon“ je možné podřadit všechny právní předpisy, protože advokát a advokátní koncipient jsou jimi vázáni již jako běžní občané a tato vázanost je dána i v § 3 odst. 1 zákona o advokacii, kde je zdůrazněna nezávislost advokáta při poskytování právních služeb a zároveň též jeho vázanost právními předpisy a v mezích těchto právních předpisů i příkazy svého klienta.⁸² Kárná komise České advokátní komory ve svém rozhodnutí sp. zn. K 72/04 uvedla, že: „*Pravidla profesionální etiky zavazují advokáta k určitému chování nejen při výkonu advokacie, ale i v soukromé sféře. Proto advokát, který nezaplatí svůj soukromý dluh, navíc přisouzený věřiteli pravomocným rozhodnutím soudu, závažným způsobem porušuje povinnosti advokáta a dopouští se kárného provinění.*“⁸³

Dle systematiky správního práva je kárné provinění řazeno mezi správní disciplinární delikty.⁸⁴

Kárným proviněním se rozumí protiprávní jednání, tedy porušení povinností advokáta či advokátního koncipienta. Jiná formální definice kárného provinění nebyla normována. Kárné provinění nastává v případě porušení obecně

---

⁸¹ § 32 odst. 2 zákona o advokacii.

⁸² KOVÁŘOVÁ, Daniela a kol. *Zákon o advokacii a stavovské předpisy: komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2017, s. 511.

⁸³ Kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 1. 10. 2004, sp. zn. K 72/04. In: *Sbírka kárných rozhodnutí České advokátní komory 2004–2005* [online]. [cit. 14. 02. 2021]. Dostupné z: https://www.cak.cz/images/NEVEREJNE/Ba_06_Z1.pdf.

⁸⁴ SVEJKOVSKÝ J., M. VYCHOPEŇ, L. KRYM, A. PEJCHAL a kol. *Zákon o advokacii: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 231.

formulovaných povinností, jež jsou obsaženy v zákoně o advokacii, jiném zvláštním zákoně a ve stavovských předpisech.⁸⁵

V zákoně o advokacii ani v jiných právních předpisech není uveden taxativní výčet typových znaků skutkových podstat kárných provinění, přesto si myslím, že výklad tohoto pojmu v kárné praxi není problematický. Mám za to, že definice kárného provinění je ideální vzhledem k rozsáhlé diskreční pravomoci orgánů, které o kárném provinění rozhodují. Na základě vlastního uvážení a posouzení všech okolností jednání mohou rozhodnout, zda takové jednání kvalifikují jako kárné provinění a pokud ano, následně zváží, jakou formu kárného opatření je vhodné uložit.

Současná definice kárného provinění má základ v přirozené míře náročnosti na subjekty, kterých se kárná odpovědnost dotýká. Je považována za dostačující vzhledem k přinejmenším právníckému vzdělání, advokátní zkoušce a praxi těch subjektů, jejichž jednání je posuzováno a současně i těch, kdo takové jednání posuzují.⁸⁶

3.2 Znaky kárného provinění

Jednání, které lze označit za kárné provinění, musí vykazovat znaky takového provinění a tyto znaky jsou odvozeny z definice kárného provinění, jež byla zmíněna výše. Jsou rozlišovány tři skupiny znaků kárného provinění.

3.2.1 Závažnost či opakovanost porušení povinností

Do první skupiny znaků kárného provinění je zařazena závažnost či opakovanost porušení povinností advokáta či advokátního koncipienta.⁸⁷

Závažnost kárného provinění je posuzována v závislosti na následku chování advokáta vůči klientovi, soudům a jiným orgánům, veřejnosti a advokacii jako takové a současně je dána způsobilostí advokáta k jeho závadnému jednání, jehož důsledkem je poškození advokátní stavu.⁸⁸ Závažnost je tedy hodnocena dle mnoha různých kritérií a zkušeností, dle kterých lze vyhodnotit význam daného

---

⁸⁵ SVEJKOVSKÝ J., M. VYCHOPEŇ, L. KRYM, A. PEJCHAL a kol. *Zákon o advokacii: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 231.

⁸⁶ KOVÁŘOVÁ, Daniela a kol. *Zákon o advokacii a stavovské předpisy: komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2017, s. 512.

⁸⁷ PELIKÁN, Martin. *Shrnutí předpisů o advokacii*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2018, s. 50.

⁸⁸ SVEJKOVSKÝ J., M. VYCHOPEŇ, L. KRYM, A. PEJCHAL a kol. *Zákon o advokacii: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 231.

porušení a hrozících či již nastalých následků provinění advokáta či advokátního koncipienta. Demonstrativní výčet těchto kritérií obsahuje ustanovení § 24 odst. 2 advokátního kárného řádu.⁸⁹ Dle kterého: „*Při rozhodování o upuštění od uložení kárného opatření podle § 32 odst. 5 zákona a při ukládání kárného opatření přihlíží kárný senát zejména k povaze skutku a jeho následkům, k okolnostem, za nichž byl spáchán, k osobě kárně obviněného a míře jeho zavinění, jakož i k jeho osobním poměrům.*“⁹⁰ Ačkoliv jsou tato kritéria obsažena v ustanovení, které se týká úvah při ukládání kárných opatření, nepochybně se vztahují i k definici kárného provinění a hodnocení jednání advokáta. Napomáhají tak k úvahám o kárné vině, je-li správně zjištěn skutkový stav a jsou-li stanoveny konkrétní normy, jež byly jednáním advokáta či advokátního koncipienta porušeny.⁹¹

Mezi nejzávažnější kárná provinění, za která kárné senáty mohou uložit nejpřísnější kárná opatření, patří porušení právních předpisů v souvislosti s nakládáním s penězi, cennými papíry nebo jiným majetkem, jenž byl složen do advokátní úschovy. Ovšem dle měřítka závažnosti kárných provinění je nutné brát v potaz následky protiprávního jednání a jejich zhojitelnost. Z tohoto důvodu za nejzávažnější kárná provinění se považují ta, jejichž následkem je poškození klienta, a to především poškození, která jsou nevratná a za nimiž je spatřován úmysl, ačkoliv by se jednalo pouze o úmysl nepřímý. Dojde-li takovým jednáním advokáta k poškození advokátního stavu a k prolomení důvěry v advokacii, která se významnou měrou podílí na boji proti bezpráví, je velmi vhodné uložení přísného trestu, který často spočívá v uložení kárného opatření vyškrtnutí ze seznamu advokátů. Dále jsou za nejzávažnější kárná provinění označována porušení povinnosti mlčenlivosti, nerespektování již vzniklé kolize zájmů mezi klientem, popřípadě bývalým klientem, a subjektem, který právní službu poptává. Dále též zpronevěra svěřeného majetku či závažné chyby vzniklé při vydávání prohlášení o pravosti podpisu.⁹² Závažná pochybení mohou nastat i v rámci soudního nebo

---

⁸⁹ KOVÁŘOVÁ, Daniela a kol. *Zákon o advokacii a stavovské předpisy: komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2017, s. 512.

⁹⁰ § 24 odst. 2 advokátního kárného řádu.

⁹¹ KOVÁŘOVÁ, Daniela a kol. *Zákon o advokacii a stavovské předpisy: komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2017, s. 512.

⁹² SVEJKOVSKÝ, J., A. MACKOVÁ, M. VYCHOPENĚ a kol. *Advokátní právo*. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 301–302.

správního řízení v případě, že advokát zanedbá své povinnosti, např. se nedostaví na jednání či nepodá opravný prostředek.⁹³

Porušení norem, kterým nebylo dosaženo požadované základní závažnosti, může být kvalifikováno jako kárné provinění, je-li opětovné.⁹⁴ U opětovného porušení povinností je posuzována souvislost s předchozím porušením, která by měla být dána vždy, a to souvislost časová a též v předmětu deliktního chování.⁹⁵

Kárný senát kárné komise České advokátní komory se závažnými či opětovnými porušeními povinností zabýval ve svém kárném rozhodnutí sp. zn. K 110/95 a vyslovil, že: „*Ojedinelé a nezávažné porušení povinnosti advokáta není kárným proviněním.*“⁹⁶ S tímto postojem kárného senátu se ztotožňuji, neboť nikdo není neomylný a i advokát se může dopustit jednání, které není vždy žádoucí. Aby však jednání nebylo kvalifikováno jako kárné provinění, musí se jednat o výjimečný případ a takový, který není vyhodnocený jako závažný. Při rozhodování je příslušný orgán vázán samozřejmě ustanoveními zákona o advokacii, ale rovněž zde spatřuji široký prostor pro uvážení – co ještě lze považovat za ojedinělé a výjimečné, co již má spojitost s předchozím porušením povinností, co lze označit za závažné či jaký čin lze do jisté míry považovat za téměř bezvýznamný např. vzhledem k jeho charakteru či následkům.

3.2.2 Zavinění

Dalším znakem kárného provinění je zavinění ve vztahu k porušení povinností, přičemž je rozlišována dvojitá forma, a to úmysl či nedbalost.⁹⁷ Za kárné provinění je možné označit takové jednání, kterého se advokát či advokátní koncipient dopustili zaviněně a postačí alespoň zavinění z nedbalosti.

Rozdíl mezi úmyslem a nedbalostí spočívá ve složkách, jež tvoří zavinění, těmi se rozumí složka vědění a volní. Úmysl zahrnuje obě tyto složky, nedbalost pouze složku vědění. Úmysl je dále členěn na přímý a nepřímý. Podstatou přímého úmyslu je, že delikvent ví, že jeho jednání je protiprávní, že svým jednáním může způsobit škodlivý následek a zároveň jej chce způsobit. Naopak nepřímý úmysl je

⁹³ PELIKÁN, Martin. *Shrnutí předpisů o advokacii*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2018, s. 51.

⁹⁴ KOVÁŘOVÁ, Daniela a kol. *Zákon o advokacii a stavovské předpisy: komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2017, s. 512.

⁹⁵ SVEJKOVSKÝ J., M. VYCHOPEŇ, L. KRYM, A. PEJCHAL a kol. *Zákon o advokacii: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 231.

⁹⁶ Kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 8. 3. 1996, sp. zn. K 110/95. In: *Sbírka kárných rozhodnutí České advokátní komory 1998–1999* [online]. [cit. 15. 02. 2021]. Dostupné z: https://www.cak.cz/images/NEVEREJNE/BA_01_Z2.pdf.

⁹⁷ PELIKÁN, Martin. *Shrnutí předpisů o advokacii*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2018, s. 50.

založen na tom, že osoba delikventa ví, že jedná protiprávně a pro případ, že nastane škodlivý následek, je s tímto následkem srozuměna.⁹⁸ Nejčastější formou zavinění je nedbalost, která je rovněž členěna, a to na vědomou a nevědomou. Při vědomé nedbalosti advokát v rámci svého jednání podstupuje určité riziko a bez přiměřených důvodů spoléhá na to, že v důsledku jeho jednání k ohrožení či poruše na straně klienta nedojde. Nevědomá nedbalost je charakterizována jednáním, které není vědomě lehkomyšlné, avšak není zde zachována potřebná míra opatrnosti, jež může být po advokátovi či advokátním koncipientovi spravedlivě požadována.⁹⁹

3.2.3 Porušení povinností

Třetím a posledním znakem kárného provinění je porušení povinností stanovených v zákonech či stavovských předpisech. Objekt kárného provinění je tvořen širokým okruhem vztahů souvisejícím s poskytováním právní pomoci advokátem či jeho koncipientem. Způsob poskytování těchto služeb je upraven zákony, a to především zákonem o advokacii, a stavovskými předpisy. Advokáti a advokátní koncipienti jsou povinni dodržovat povinnosti, jež stanoví obecně závazné právní předpisy a v souvislosti se vstupem do advokátního stavu navíc i povinnosti plynoucí z profese advokáta. Co se týče pravidel etiky, advokát je povinen dodržovat i speciální pravidla mravného chování, která se běžných občanů nedotýkají. Zda advokát nebo advokátní koncipient stanovené povinnosti dodrží, je hodnoceno orgány činnými v kárném řízení v jiných souvislostech než u běžných občanů stojících mimo advokacii. V důsledku toho v kárném řízení neplatí vždy zásada *ne bis in idem*, advokát či koncipient mohou být současně postiženi v řízení trestním i kárném. To je dáno odlišně stanoveným objektem chráněným více normami, např. napadne-li fyzicky advokát jinou osobu, svým jednáním může naplnit skutkovou podstatu přečinu ublížení na zdraví v rámci trestního řízení a zároveň může být takové jednání kvalifikováno jako kárné provinění, jehož skutkovou podstatu lze podřadit pod ustanovení § 17 zákona o advokacii, kdy takovým jednáním dochází ke snížení důstojnosti advokátního stavu.¹⁰⁰

Pravidla a povinnosti obsažené v tzv. etickém kodexu zavazují advokáta a advokátního koncipienta nejen při výkonu advokacie, ale také i v jejich běžném

---

⁹⁸ VEČEŘA, M., A. GERLOCH, K. BERAN a S. RUDENKO. *Všeobecná teória práva*. Praha: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2017, s. 253.

⁹⁹ SVEJKOVSKÝ J., M. VYCHOPENĚ, L. KRYM, A. PEJCHAL a kol. *Zákon o advokacii: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 232.

¹⁰⁰ Tamtéž, s. 231–232.

životě. Tímto se zabýval Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku: „*Pokud ustanovení § 17 zákona o advokacii ukládá advokátovi povinnost chovat se při výkonu svého povolání – advokacie určitým způsobem, pravidla profesionální etiky jej zavazují k určitému chování nejen při výkonu advokacie, ale i v soukromé sféře, přičemž hlavním důvodem je ochrana advokátního stavu a ochrana veřejných zájmů. Z těchto hledisek je třeba chápat požadavky vymezené v čl. 4 odst. 1 pravidel, tedy všeobecné požadavky na poctivé, čestné a slušné chování advokáta, jako generální skutkovou podstatu pokrývající pravidla v celé jejich šíři. Požadavek poctivosti, čestnosti a slušnosti platí tedy nejen pro výkon advokacie, ale i pro soukromý život advokáta, pro vztahy k jeho soukromým věřitelům a dlužníkům, pro jeho projevy na veřejnosti, pro jeho chování ve společenském styku apod.*“¹⁰¹

Domnívám se, že je zcela namístě požadovat dodržování povinností advokáta a advokátního koncipienta i nad rámec výkonu advokacie. Pokud by tomu tak nebylo, veřejnost by se v důsledku jejich nevhodného chování mimo výkon advokacie na takové advokáty nemusela do budoucna obracet a mohla by ztratit důvěru nejen v advokátní stav, ale dokonce i v celou justici.

3.3 Příklady kárných provinění

Jednotlivé typy kárných provinění vycházejí z povinností advokáta či advokátního koncipienta zakotvených v § 16 a násl. zákona o advokacii a v tzv. etickém kodexu advokátů. V této podkapitole budou pro představu uvedeny pouze příklady kárných provinění z rozhodnutí kárných senátů České advokátní komory, ani zdaleka však nepůjde o všechny typy kárných provinění.

3.3.1 Vztah advokáta k soudům a jiným státním orgánům

Etické chování advokáta nejen vůči klientovi považují za jeden ze základních požadavků na výkon tohoto povolání. Proto je mezi příklady kárných provinění uvedeno mezi prvními proviněními. Požadavek slušného vystupování a vyjadřování je dán i vůči soudům a jiným státním orgánům. Advokát se proto nesmí nechat ovládnout svými emocemi a překročit hranici slušného vyjadřování.

Kárná komise České advokátní komory se v souvislosti s těmito povinnostmi zabývala urážlivými výroky a nevhodnými výrazy. Např. v kárném příkazu vydaném v roce 2006: „*Dehonestující výroky advokáta na adresu soudce*

---

¹⁰¹ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2004, č. j. 5 As 34/2003-47.

jsou v rozporu s požadavkem náležité úcty a zdvořilosti, vyžadovaným etickým kodexem advokáta, a jsou proto kárným proviněním.“ Kárně obviněný při výkonu advokacie svým jednáním snižoval důstojnost advokátního stavu, neboť nedodržel pravidla profesionální etiky, jež ukládají při projevu povinnost poctivosti, slušnosti a čestnosti, čímž se dopustil kárného provinění, když porušil § 17 zákona o advokacii a pravidla obsažená v etickém kodexu. Za takové jednání mu bylo uloženo kárné opatření ve formě napomenutí.¹⁰²

Nebo v kárném rozhodnutí sp. zn. K 146/07: *„Je závažným kárným proviněním, jestliže se advokát v televizním pořadu hrubě a vulgárně vyjadřuje o práci soudce. Takové jednání poškozují jméno advokacie větší měrou než v jiných případech.*“ Za tento projev byla kárně obviněnému uložena pokuta, neboť kárný senát shledal, že učiněný projev byl v rozporu s povinnostmi advokáta zachovávat úctu a zdvořilost vůči soudu, a navíc byl učiněn v průběhu pořadu s vysokou sledovaností, čímž bylo takové jednání způsobilé poškodit jméno advokacie více než v jiných případech.¹⁰³

3.3.2 Vztah mezi advokátním koncipientem a školitelem

Závažnější kárná provinění spatřuji v rámci vztahu mezi advokátním koncipientem a jeho školitelem. Vycházím zde z § 31 zákona o advokacii a z domněnky, že školitel má nejen připravit advokátního koncipienta na povolání advokáta, ale rovněž pro něj má být vzorem a měl by mu pomoci osvojit si základní zásady a pravidla etického chování advokáta.

Odvolací kárný senát České advokátní komory rozhodl, že: *„Advokát, který pověří svého advokátního koncipienta vyřízením věci, ale pak jej nijak neinstruuje ani nekontroluje a zaviní tak jeho vážné profesní pochybení a neodčinitelné poškození klienta, porušuje povinnosti advokáta a dopouští se kárného provinění.*“ Bylo zjištěno, že kárně obviněný převzal zastoupení a vyřízením dané věci pověřil svoji koncipientku. Její práci však vůbec nekontroloval a nepožadoval ani informace o průběhu jednání. V této věci se kárně obviněný dopustil i dalších

---

¹⁰² Kárný příkaz kárné komise České advokátní komory ze dne 22. 9. 2006, sp. zn. K 44/05. In: *Sbírka kárných rozhodnutí České advokátní komory 2006–2007* [online]. [cit. 18. 02. 2021]. Dostupné z: https://www.cak.cz/images/NEVEREJNE/BA_08_Z1.pdf.

¹⁰³ Kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 8. 6. 2009, sp. zn. K 146/07. In: *Sbírka kárných rozhodnutí České advokátní komory 2008–2009* [online]. [cit. 18. 02. 2021]. Dostupné z: http://www.cak.cz/assets/komora/bulletin-advokacie/ba_sbirka_2008-2009.pdf.

kárných provinění, za která mu byla v souhrnu uložena pokuta a rovněž vyškrtnutí ze seznamu advokátů.¹⁰⁴

Dle mého názoru je správné určitým způsobem potrestat advokátního koncipienta, je-li jeho jednání v rozporu s pravidly advokátního stavu a pravidly etickými. Ovšem v souvislosti s touto situací si myslím, že je potřeba zamyslet se i nad odpovědností školitele. Protože kdyby měl školitel povinnost dohlížet nad veškerou činností advokátního koncipienta, bylo by otázkou, zda by bylo možné tomuto jednání předejít. Domnívám se, že do jisté míry ano, ale vzhledem k postavení školitele a advokátního koncipienta to nepovažuji za vhodné, neboť není možné po školiteli spravedlivě požadovat, aby kontroloval všechny kroky učiněné advokátním koncipientem.

Ačkoliv se jedná o méně časté případy, rozsáhlá je též judikatura týkající se kárné odpovědnosti advokátních koncipientů. Např. kárné rozhodnutí z roku 2014: „*Je kárným proviněním, jestliže advokátní koncipient bez souhlasu zaměstnavatele nabízí svým jménem právní služby.*“ Advokátní koncipient prostřednictvím webových stránek inzeroval právní služby advokáta, u kterého vykonával právní praxi. Při rozhodování o kárném opatření kárný senát vycházel ze skutečnosti, že kárně obviněný v době, kdy byla kárná žaloba projednávána, situaci napravil a byl si vědom závadnosti svého jednání.¹⁰⁵

3.3.3 Kolize zájmů

Kolize zájmů je upravena v ustanovení § 19 zákona o advokacii. Porušením těchto povinností se zabýval kárný senát např. ve svém rozhodnutí sp. zn. K 166/2008: „*Je kárným proviněním, jestliže advokát poté, kdy zastupoval jednoho klienta a získal o něm informace, převezme zastoupení proti němu.*“ V tomto případě kárně obviněná převzala zastoupení protistrany, čímž hrubě porušila svoji povinnost obsaženou v § 19 odst. 1 písm. a) a c) zákona o advokacii, když neodmítla poskytnutí právních služeb, neboť ve stejné věci již právní služby poskytla někomu, jehož zájmy jsou v rozporu se zájmy toho, kdo žádal o poskytnutí právních služeb a zároveň mohla tohoto druhého žadatele neoprávněně zvýhodnit. Kárný senát

¹⁰⁴ Rozhodnutí odvolacího kárného senátu České advokátní komory ze dne 5. 2. 2002, sp. zn. K 74/95. In: *Sbírka kárných rozhodnutí České advokátní komory 2004–2005* [online]. [cit. 20. 02. 2021]. Dostupné z: https://www.cak.cz/images/NEVEREJNE/Ba_06_Z1.pdf.

¹⁰⁵ Kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 6. 10. 2014, sp. zn. K 36/2013. In: *Sbírka kárných rozhodnutí České advokátní komory 2014–2015* [online]. [cit. 20. 02. 2021]. Dostupné z: http://www.cak.cz/assets/komora/bulletin-advokacie/sbirka_2014-2015.pdf.

vycházel z toho, že jednání kárně obviněné bylo cílevědomé a úmyslně se jí snažila prosadit své názory vůči bývalému klientovi. Takové jednání bylo vyhodnoceno jako vysoce závažné, a proto kárný senát uložil pokutu ve výši 50 000 Kč.¹⁰⁶

3.3.4 Reklama a pravidla soutěže

Bez povšimnutí nezůstala ani reklama a pravidla soutěže v advokacii. Z judikatury je významné např. toto rozhodnutí kárného senátu: „*Je kárným proviněním, jestliže advokát, byť prostřednictvím svého zaměstnance, zašle e-mail s nevyžádanou nabídkou právních služeb.*“ V tomto případě zaměstnanec kárně obviněného advokáta poslal realitní společnosti e-mail s nevyžádanou nabídkou právních služeb obsahující tzv. realitní balíček. Nabídka těchto služeb byla určena pro stávající klienty advokátní kanceláře. Zaměstnanec uvedl, že e-mail zaslal náhodou, neboť chtěl získat nového klienta. Kárný senát dospěl k názoru, že buď kárně obviněný v rámci své činnosti nevykonával řádný dozor nad zaměstnanci kanceláře, nebo k odeslání nabídky dal přímý pokyn či s rozesláním byl alespoň srozuměn. Kárným opatřením zde byla uložena pokuta.¹⁰⁷

3.3.5 Nečinnost advokáta

Kárná komise České advokátní komory ve svém rozhodnutí z roku 2004 shledala, že: „*Je kárným proviněním, jestliže advokát je nečinný a žalobu k soudu podá až poté, kdy mu klient vypoví plnou moc.*“ V dané věci kárně obviněná byla uznána vinnou, že neprosazovala a nechránila práva a oprávněné zájmy svého klienta a neřídila se jeho pokyny, dále při výkonu svého povolání nejednala svědomitě a svým jednáním tak snižovala důstojnost advokátního stavu. Kárně obviněná přiznala své pochybení a uvedla, že k němu došlo administrativní chybou. Jelikož se jednalo o chybu ojedinělou, kárně obviněná se přiznala a omluvila se za své pochybení, kárný senát dospěl k závěru, že porušení povinností bylo méně

---

¹⁰⁶ Kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 27. 2. 2009, sp. zn. K 166/2008. In: *Sbírka kárných rozhodnutí České advokátní komory 2010–2011* [online]. [cit. 20. 02. 2021]. Dostupné z: http://www.cak.cz/assets/komora/bulletin-advokacie/sbirka_2010-2011.pdf.

¹⁰⁷ Kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 12. 12. 2014, sp. zn. K 33/2014. In: *Sbírka kárných rozhodnutí České advokátní komory 2014–2015* [online]. [cit. 19. 02. 2021]. Dostupné z: http://www.cak.cz/assets/komora/bulletin-advokacie/sbirka_2014-2015.pdf.

závažného charakteru a že pouhé projednání věci lze považovat za dostačující, proto uznal kárně obviněnou vinnou a zároveň upustil od uložení kárného opatření.¹⁰⁸

Kárného provinění se dopustí i advokát, jestliže neinformuje svého klienta o skutečnosti, že mu byl doručen rozsudek a že proti takovému rozsudku je možné podat odvolání. Toto vyplývá z rozhodnutí kárného senátu sp. zn. K 5/2011: „*Jde o závažné porušení povinnosti advokáta, jestliže klientovi neoznámí doručení rozsudku a neinformuje ho o možnosti podat odvolání, ani sám odvolání nepodá.*“ V tomto případě kárně obviněný nehájil zájmy stěžovatelky a několikrát ji poškodil, např. tím, že nárok, jenž měl uplatnit jménem své klientky, uplatnil pozdě a došlo tak k jeho promlčení, nebo když své klientce nedoručil ani neoznámil rozsudek. Kárně obviněný se bránil tím, že nedostal od své klientky pokyn k podání odvolání, avšak kárný senát zdůraznil jednu ze základních zásad výkonu advokacie, a to že pokud má advokát pochybnosti, zda má nebo nemá podat odvolání, takové odvolání podá, aby byla zajištěna ochrana klienta v co nejširší míře, byť by později mělo být vzato zpět.¹⁰⁹

Dále také: „*Je kárným proviněním, jestliže advokát neinformuje klienta o stavu jeho věci, navíc ani na jeho žádosti.*“ Kárně obviněný uzavřel smlouvu o poskytování právních služeb a po převzetí věci své klientky neinformoval o stavu jejich věci, a to ani když o to byl opakovaně telefonicky požádán. Svým jednáním tak snižoval důstojnost advokátního stavu a kárný senát rozhodl o uložení kárného opatření ve formě pokuty, při uvažování o výši pokuty vycházel ze závažnosti porušení povinností a především délky doby, po kterou klientkám neposkytl žádné informace o jejich věci.¹¹⁰

3.3.6 Odmítnutí právních služeb

Tématu odmítnutí právních služeb se věnuje např. kárné rozhodnutí z roku 2003: „*Advokát, který bez ukončení smlouvy o poskytování právních služeb odmítne klientovi nadále tyto služby poskytovat s tím, že k tomu není povinen, se dopouští*

---

¹⁰⁸ Kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 26. 3. 2004, sp. zn. K 93/03. In: *Sbírka kárných rozhodnutí České advokátní komory 2004–2005* [online]. [cit. 20. 02. 2021]. Dostupné z: https://www.cak.cz/images/NEVEREJNE/Ba_06_Z1.pdf.

¹⁰⁹ Kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 20. 6. 2011, sp. zn. K 5/2011. In: *Bulletin advokacie č. 10/2011* [online]. [cit. 20. 02. 2021]. Dostupné z: http://www.bulletin-advokacie.cz/assets/zdroje/casopis/2011/ba_10_2011web.pdf.

¹¹⁰ Kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 13. 2. 2012, sp. zn. K 127/2011. In: *Sbírka kárných rozhodnutí České advokátní komory 2012–2013* [online]. [cit. 20. 02. 2021]. Dostupné z: http://www.cak.cz/assets/komora/bulletin-advokacie/sbirka_2012-2013.pdf.

závažného porušení svých zákonných povinností, a tedy i kárného provinění.“ Kárný senát měl za to, že kárně obviněná nejednala svědomitě a čestně, když klientovi tvrdila, že jej nezastupuje, když neuplatnila nárok svého klienta, a aniž ukončila smlouvu o právní pomoci, odmítla nadále poskytovat své služby a tvrdila, že není povinna v poskytování nadále pokračovat. Vzhledem ke všem okolnostem případu kárný senát uložil pouze napomenutí.¹¹¹

3.3.7 Oznamovací povinnost vůči České advokátní komoře

Oznamovací povinnost vůči České advokátní komoře je upravena v § 29 zákona o advokacii a této problematice se věnuje např. kárné rozhodnutí sp. zn. K 12/98. *„Je závažným porušením povinnosti advokáta, jestliže ve lhůtě jednoho týdne neoznámí ČAK, že uzavřel pracovní poměr. Stejným porušením povinnosti advokáta je i to, že v uvedené lhůtě neohlásí ČAK, že ukončil svoji činnost na dřívější adrese sídla své advokátní kanceláře, a že neoznámí ani její nové sídlo.“* Bylo prokázáno, že kárně obviněný po dobu trvání pracovního poměru vykonával činnost, která je neslučitelná s výkonem advokacie, což narušuje zejména princip nezávislosti. Dále kárně obviněný neoznámil změnu sídla své advokátní kanceláře, což kárný senát považoval za zvlášť závažné porušení povinnosti, neboť takovým jednáním ztěžoval či zcela znemožnil styk s klienty, soudy a jinými orgány, ale i s Českou advokátní komorou. Z evidence České advokátní komory bylo navíc zjištěno, že proti kárně obviněnému je vedeno několik kárných řízení, avšak žádné nemohlo být skončeno kvůli nemožnosti doručení kárně obviněnému. S přihlédnutím k okolnostem případu kárný senát uložil kárné opatření vyškrtnutí ze seznamu advokátů na dobu dvou let.¹¹²

Myslím si, že velká část kárných rozhodnutí se týká případů, kdy advokát neoznámí České advokátní komoře, že proti němu bylo zahájeno trestní stíhání. Dle kárného rozhodnutí z roku 2013: *„Je kárným proviněním, jestliže advokát, který se dozvěděl, že proti němu bylo zahájeno trestní stíhání, tuto skutečnost do týdne neoznámí ČAK.“* Kárně obviněný tak nesplnil svoji oznamovací povinnost a současně porušil povinnost čestným, poctivým a slušným chováním přispívat

---

¹¹¹ Kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 23. 4. 2003, sp. zn. K 46/02. In: *Sbírka kárných rozhodnutí České advokátní komory 2006–2007* [online]. [cit. 20. 02. 2021]. Dostupné z: https://www.cak.cz/images/NEVEREJNE/BA_08_Z1.pdf.

¹¹² Kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 16. 4. 1999, sp. zn. K 12/98. In: *Sbírka kárných rozhodnutí České advokátní komory 1998–1999* [online]. [cit. 21. 02. 2021]. Dostupné z: https://www.cak.cz/images/NEVEREJNE/BA_01_Z2.pdf.

k vážnosti a důstojnosti advokátního stavu. Z dokazování vyplynulo, že neoznámení nebylo úmyslné, navíc vzal kárný senát na zřetel polehčující okolnosti v podobě doznání a projevené lítosti a též, že proti kárně obviněnému nebylo dosud vedeno kárné řízení, proto mu bylo uloženo pouze napomenutí.¹¹³

3.3.8 Profesní pochybení

Domnívám se, že profesního pochybení se advokát může dopustit mnoha způsoby, např. když advokát nepodá odvolání, ačkoliv klient udělal příkaz, když advokát neodůvodní podané odvolání a tím zavíná zastavení odvolacího řízení, nebo když advokát podá dovolání proti rozhodnutí prvostupňového soudu. Proto musí advokát dbát zvýšené pozornosti, aby v důsledku jeho jednání nedošlo k pochybení a tím k narušení práv klientů, neboť by tímto jednáním advokát porušil svou povinnost chránit a prosazovat práva a oprávněné zájmy klienta.

Kárný senát se v jednom ze svých rozhodnutí zabýval vadnou ústavní stížností: „*Jestliže advokát podá ústavní stížnost zatíženou vadami, které navíc ani po výzvě soudu neodstraní, a dokonce zatají klientovi, že v důsledku neodstraněných vad byla ústavní stížnost zamítnuta, dopouští se závažného porušení povinností advokáta.*“ Kárně obviněnému byl doručen dopis Ústavního soudu, ve kterém byl vyzván k odstranění vad podání a současně mu byla dána lhůta spolu s upozorněním na případné odmítnutí návrhu. V uvedené lhůtě kárně obviněný neodstranil všechny vady a nepřipojil speciální plnou moc, což mělo za následek odmítnutí ústavní stížnosti. Kárně obviněný uvedené skutečnosti klientovi zatajil a nereagoval na jeho telefonáty ani e-maily. Kárný senát závěrem uvedl, že kárně obviněný nerespektoval základní a jednoduché formální zákonné požadavky na podání ústavní stížnosti a dopustil se tak kárného provinění, za které mu byla uložena pokuta.¹¹⁴

Rovněž: „*Je kárným proviněním, jestliže advokát bez pokynu klienta vezme zpět žalobu.*“ Kárný senát má za to, že advokát si měl od svého klienta vyžádat

---

¹¹³ Kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 22. 2. 2013, sp. zn. K 138/2012. In: *Sbírka kárných rozhodnutí České advokátní komory 2012–2013* [online]. [cit. 21. 02. 2021]. Dostupné z: http://www.cak.cz/assets/komora/bulletin-advokacie/sbirka_2012-2013.pdf.

¹¹⁴ Kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 7. 3. 2008, sp. zn. K 37/07. In: *Sbírka kárných rozhodnutí České advokátní komory 2008–2009* [online]. [cit. 21. 02. 2021]. Dostupné z: http://www.cak.cz/assets/komora/bulletin-advokacie/ba_sbirka_2008-2009.pdf.

výslovný pokyn ke zpětvzetí a neměl se spokojit pouze s upozorněním, že žalobu vezme zpět.¹¹⁵

3.3.9 Vztah k protistraně

Na závěr považuji za vhodné zmínit též povinnosti, jež má advokát k protistraně, neboť ty bývají nezdávka řešeny v kárném řízení. Dodržování těchto povinností považuji za nezbytné k udržení vážnosti a důstojnosti advokátního stavu. Advokát či advokátní koncipient proto musí i s protistranou jednat čestně a nesmí snižovat její postavení, v opačném případě bude za své jednání, dle mého názoru zcela po právu, sankcionován, i když by se hájil tím, že pouze jedná v nejlepším zájmu svého klienta.

Kárný senát rozhodl, že: „*Je závažným porušením profesionální etiky, jestliže advokát v řízení před soudem svými projevy, které nejsou věcné a strážlivé, snižuje důstojnost protistrany.*“ Kárně obviněný při soudním jednání pronesl nevhodné výroky, které byly objektivně způsobilé snížit důstojnost druhého účastníka řízení a současně tímto jednáním snížil důstojnost a vážnost advokátního stavu a porušil povinnosti uvedené v zákoně o advokacii a tzv. etickém kodexu advokátů.¹¹⁶

Posledním rozhodnutím z kárné praxe, které bude pro představu uvedeno, je kárné rozhodnutí sp. zn. K 114/2011. Z něj vyplývá, že: „*Je kárným proviněním, jestliže advokát v rozporu se skutečným právním stavem zpochybňuje práva protistrany, byť by tak činil v zájmu klientů.*“ Kárný senát konstatoval, že ačkoliv je ochrana a prosazování práv a oprávněných zájmů klienta jednou z povinností advokáta, nejedná se o povinnost absolutní. Podléhá řadě korektivů obsažených přímo v zákoně o advokacii nebo ve stavovských předpisech. Požadavek etického jednání advokáta působí vůči klientovi, ale rovněž i vůči třetím osobám a veřejnosti, právě i včetně protistrany advokátova klienta. Zanedbání těchto

---

¹¹⁵ Kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 14. 12. 2012, sp. zn. K 110/2012. In: *Sbírka kárných rozhodnutí České advokátní komory 2012–2013* [online]. [cit. 21. 02. 2021]. Dostupné z: http://www.cak.cz/assets/komora/bulletin-advokacie/sbirka_2012-2013.pdf.

¹¹⁶ Kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 8. 12. 2000, sp. zn. K 56/2000. In: *Sbírka kárných rozhodnutí České advokátní komory 2000–2001* [online]. [cit. 21. 02. 2021]. Dostupné z: https://www.cak.cz/images/NEVEREJNE/BA_02_Z1.pdf.

vysokých morálních standardů je excesem, který narušuje důvěru v advokátní stav, a to i pokud advokát chtěl svému klientovi pomoci v co nejširší možné míře.¹¹⁷

---

¹¹⁷ Kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 20. 1. 2012, sp. zn. K 114/2011. In: *Bulletin advokacie č. 10/2013* [online]. [cit. 21. 02. 2021]. Dostupné z: http://www.bulletin-advokacie.cz/assets/zdroje/casopis/2013/BA_10_2013_web.pdf.

4 Kárné opatření

Uložit kárné opatření jakožto formu sankce lze v případě, jestliže se advokát či advokátní koncipient dopustili kárného provinění a je prokázána jejich kárná vina. Výčet kárných opatření, která lze za závažné či opětovné zaviněné porušení povinností uložit, je upraven v § 32 odst. 3 zákona o advokacii, dopustil-li se protiprávního jednání advokát a odst. 4, jde-li o postih advokátního koncipienta.¹¹⁸

Vzhledem k jejich řazení se domnívám, že jsou odstupňovány dle jejich závažnosti, přičemž poslední možná kárná opatření jsou těmi nejzávažnějšími a nejvíce postihujícími postavení advokáta či advokátního koncipienta. Proto mám za to, že by takto citelné sankce měly být ukládány v krajních případech, jde-li o velmi závažné porušení povinností či se protiprávní jednání často opakuje a je výrazem bezohlednosti advokáta či advokátního koncipienta.

Podmínky pro uložení kárného opatření stanoví advokátní kárný řád, dle kterého kárný senát vysloví, že kárně obviněný spáchal kárné provinění v případě, že bylo zjištěno a prokázáno, že se stal skutek uvedený v kárné žalobě, že tento skutek lze kvalifikovat jako kárné provinění a také musí být zřejmé, že se jej dopustil právě kárně obviněný. Kárný senát při úvaze, zda lze od uložení kárného opatření upustit a stejně tak při rozhodování o jeho uložení, přihlédně především k povaze skutku, jeho následkům, okolnostem případu a rovněž i k osobě kárně obviněného, jeho zavinění a nesmí opomenout ani jeho majetkové poměry.¹¹⁹ Jestliže kárný senát dospěje k názoru, že uložení kárného opatření je nezbytné, měl by ve svém kárném rozhodnutí uvést, z jakých skutečností vycházel při úvaze o jeho formě a popřípadě výměře. Tuto myšlenku zdůraznil i Ústavní soud, jenž vyslovil, že neodůvodněná forma a výše kárného opatření zvolená jako sankce za kárné provinění, je výrazem uložení sankce tzv. naslepo, což má za následek narušení zásady přiměřenosti sankce vzhledem ke všem okolnostem souvisejícím s případem.¹²⁰

Při ukládání kárných opatření se přiměřeně použijí ustanovení trestního zákoníku upravující trest úhrnný, souhrnný a společný trest za pokračování v trestném činu.¹²¹

---

¹¹⁸ § 32 odst. 3 a 4 zákona o advokacii.

¹¹⁹ § 24 advokátního kárného řádu.

¹²⁰ SVEJKOVSKÝ J., M. VYCHOPEŇ, L. KRYM, A. PEJCHAL a kol. *Zákon o advokacii: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 233.

¹²¹ § 32 odst. 8 zákona o advokacii.

4.1 Kárná opatření, která lze uložit advokátovi

„Advokátovi lze za kárné provinění uložit některé z těchto kárných opatření:

- a) napomenutí,
- b) veřejné napomenutí,
- c) pokutu až do výše stonásobku minimální měsíční mzdy stanovené zvláštním právním předpisem,
- d) dočasný zákaz výkonu advokacie uložený na dobu od šesti měsíců do tří let,
- e) vyškrtnutí ze seznamu advokátů,
- f) odnětí knihy o prohlášeních o pravosti podpisu na dobu od šesti měsíců do tří let, pokud se advokát dopustil kárného provinění při činění prohlášení o pravosti podpisu,
- g) dočasný zákaz výkonu činnosti podle § 56a uložený na dobu od šesti měsíců do tří let, pokud se advokát dopustil kárného provinění při výkonu této činnosti.“¹²²

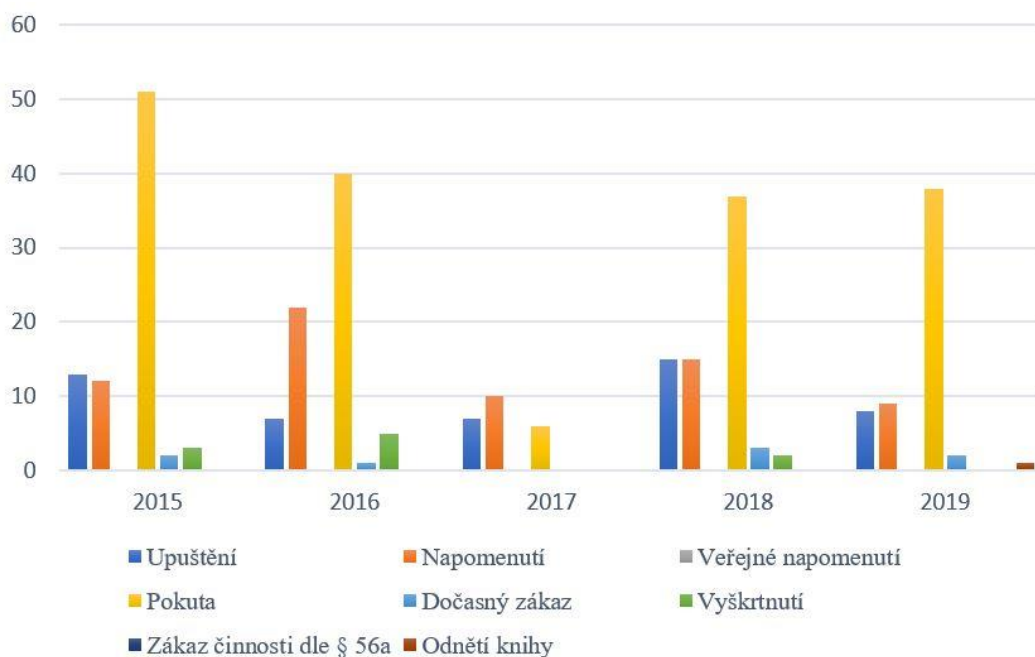
Tabulka č. 1 Přehled kárných rozhodnutí, která nabyla právní moci v kalendářních letech 2015–2019¹²³

	2015	2016	2017	2018	2019	Celkem
Upuštění	13	7	7	15	8	50
Napomenutí	12	22	10	15	9	68
Veřejné napomenutí	0	0	0	0	0	0
Pokuta	51	40	6	37	38	172
Dočasný zákaz	2	1	0	3	2	8
Vyškrtnutí	3	5	0	2	0	10
Zákaz činnosti dle § 56a					0	0
Odnětí knihy					1	1

¹²² § 32 odst. 3 zákona o advokacii.

¹²³ Česká advokátní komora. *Přehled kárných rozhodnutí, která nabyla právní moci* [online]. [cit. 28. 02. 2021]. Dostupné z: <https://www.cak.cz/assets/komora/prehled-karnych-rozhodnuti--ktera-nabyla-pravni-moci-v-letech-2009---2019.pdf>.

Obrázek č. 1 Přehled kárných rozhodnutí, která nabyla právní moci v kalendářních letech 2015–2019¹²⁴

4.1.1 Napomenutí, veřejné napomenutí

Z kárné judikatury dovozují, že napomenutí spolu s veřejným napomenutím je možné uložit za méně závažné porušení povinností.

Prosté napomenutí bylo uloženo např. za kárné provinění v případě, když advokát při prohlášení o pravosti podpisu nepostupoval přesně dle stavovského předpisu,¹²⁵ nebo když advokát jednal přímo s protistranou, zastoupenou advokátem, aniž by mu udělil předchozí souhlas, a navíc jednal s odůvodněním, že nepředložil plnou moc.¹²⁶ Z výše uvedené tabulky lze vyčíst, že napomenutí je druhým nejčastěji ukládaným kárným opatřením.

Veřejné napomenutí je uveřejňováno ve Věstníku České advokátní komory, který je doručován všem advokátům a advokátním koncipientům, tedy osobám zapsaným do příslušných seznamů vedených Českou advokátní komorou. Veřejné

¹²⁴ Česká advokátní komora. *Přehled kárných rozhodnutí, která nabyla právní moci* [online]. [cit. 28. 02. 2021]. Dostupné z: <https://www.cak.cz/assets/komora/prehled-karnych-rozhodnuti--ktera-nabyla-pravni-moci-v-letech-2009---2019.pdf>.

¹²⁵ Kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 5. 4. 2013, sp. zn. K 77/2012. In: *Sbírka kárných rozhodnutí České advokátní komory 2012–2013* [online]. [cit. 28. 02. 2021]. Dostupné z: http://www.cak.cz/assets/komora/bulletin-advokacie/sbirka_2012-2013.pdf.

¹²⁶ Kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 10. 2. 2015, sp. zn. K 93/2014. In: *Sbírka kárných rozhodnutí České advokátní komory 2014–2015* [online]. [cit. 28. 02. 2021]. Dostupné z: http://www.cak.cz/assets/komora/bulletin-advokacie/sbirka_2014-2015.pdf.

napomenutí obsahuje osobní údaje kárně obviněného, na rozdíl od údajů, které se týkají klientů.¹²⁷ Ze statistik České advokátní komory lze zjistit, že veřejné napomenutí v posledních pěti letech uloženo nebylo, naposledy bylo uloženo v roce 2009.¹²⁸ I přes dlouhodobé neukládání tohoto kárného opatření nebylo ze zákona odstraněno. Myslím si, že je v zákoně nadále ponecháno proto, že v budoucnu může být jeho uložení vhodné, neboť jeho cílem je nejen potrestat kárně obviněného uveřejněním jeho záležitosti, ale rovněž i seznámit advokáty a advokátní koncipienty s případy protiprávního jednání, jehož následkem je právě uložení této sankce. Tato sankce by rovněž pro kárně obviněného znamenala zostuzení před ostatními osobami vykonávajícími advokacii a do budoucna by se jistě nejen kárně obviněný, ale i ostatní advokáti či koncipienti takového jednání vyvarovali.

4.1.2 Pokuta

Kárné opatření ve formě pokuty je ukládáno nejčastěji. V případě kárně obviněného advokáta může být uložena až do výše stonásobku minimální měsíční mzdy stanovené zvláštním právním předpisem, kterým je myšleno nařízení vlády o minimální mzdě.¹²⁹ Od roku 2017 činí horní hranice možné pokuty 1 100 000,- Kč. Jestliže byla uložena pokuta, je nutné ji zaplatit do patnácti dnů od právní moci kárného rozhodnutí, ovšem pokud v rozhodnutí není stanovena lhůta delší nebo že má být pokuta zaplácena ve splátkách.¹³⁰ Výnos pokut připadá do sociálního fondu České advokátní komory.¹³¹

Pokuta byla uložena např. když advokát bývalému klientovi nevydal doklady, a navíc část těchto dokladů vydal jiné osobě,¹³² nebo když advokát uzavřel dohodu o provedení práce s osobou, která neměla náležitou kvalifikaci a nebyla

---

¹²⁷ KOVÁŘOVÁ, Daniela a kol. *Zákon o advokacii a stavovské předpisy: komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2017, s. 512.

¹²⁸ Česká advokátní komora. *Přehled kárných rozhodnutí, která nabyla právní moci* [online]. [cit. 28. 02. 2021]. Dostupné z: <https://www.cak.cz/assets/komora/prehled-karnych-rozhodnuti--ktera-nabyla-pravni-moci-v-letech-2009---2019.pdf>.

¹²⁹ § 32 odst. 3 písm. c) zákona o advokacii.

¹³⁰ § 34 odst. 4 zákona o advokacii.

¹³¹ KOVÁŘOVÁ, Daniela a kol. *Zákon o advokacii a stavovské předpisy: komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2017, s. 513.

¹³² Kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 28. 2. 2014, sp. zn. K 66/2013. In: *Sbírka kárných rozhodnutí České advokátní komory 2014–2015* [online]. [cit. 28. 02. 2021]. Dostupné z: http://www.cak.cz/assets/komora/bulletin-advokacie/sbirka_2014-2015.pdf.

bezúhonná, a pověřil ji k provedení úkonu právní služby.¹³³

Orgán, který pokutu ukládá, má široký prostor pro zvážení, v jaké výši ji uloží. Musí však postupovat dle aktuálních právních předpisů a přihlédnout k vývoji mezd, ale také k tomu, jaká by měla být výše sankce např. vzhledem k osobám, které jsou na kárně obviněném finančně závislé a jak citelná by pro ně sankce mohla být. Myslím, že kárné opatření ve formě pokuty je velmi efektivní, proto je její ukládání tak frekventované.

4.1.3 Dočasný zákaz výkonu advokacie

K dočasnému zákazu výkonu advokacie dochází velmi zřídka. Je-li uloženo toto kárné opatření, advokát nesmí advokacii vykonávat a dle § 8b odst. 1 písm. c) zákona o advokacii dojde k pozastavení výkonu dnem, kdy nabylo právní moci rozhodnutí, kterým bylo toto kárné opatření uloženo.¹³⁴ Zákon o advokacii ukládá pouze časový interval, jenž musí být dodržen při výběru tohoto kárného opatření, který činí šest měsíců až tři roky. V tomto případě má orgán rozhodující o této sankci opět rozsáhlý prostor pro uvážení co do délky trvání dočasného zákazu.

Výkon advokacie byl na dobu jednadvaceti měsíců pozastaven, když se advokátka dopustila kárného provinění tím, že jako zástupkyně podala kasační stížnost opožděně.¹³⁵ Při spodní hranici dočasného zákazu výkonu advokacie rozhodl kárný senát v případě, když advokát při vyúčtování právních služeb využil mandátní smlouvu, jež byla v rozporu s dobrými mravy, do vyúčtování zahrnul úkony bez jejich řádné specifikace a následně nevyhověl žádosti o úplné vysvětlení a vrácení přeplatku, a dále jako obhájce podal dovolání až po uplynutí zákonné lhůty.¹³⁶

---

¹³³ Kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 9. 1. 2015, sp. zn. K 79/2014. In: *Sbírka kárných rozhodnutí České advokátní komory 2014–2015* [online]. [cit. 28. 02. 2021]. Dostupné z: http://www.cak.cz/assets/komora/bulletin-advokacie/sbirka_2014-2015.pdf.

¹³⁴ KOVÁŘOVÁ, Daniela a kol. *Zákon o advokacii a stavovské předpisy: komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2017, s. 512.

¹³⁵ Kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 15. 6. 2012, sp. zn. K 11/2012. In: *Bulletin advokacie 4/2013* [online]. [cit. 01. 03. 2021]. Dostupné z: http://www.bulletin-advokacie.cz/assets/zdroje/casopis/2013/BA_04_2013_web.pdf.

¹³⁶ Kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 7. 11. 2014, sp. zn. K 119/2013. In: *Sbírka kárných rozhodnutí České advokátní komory 2014–2015* [online]. [cit. 01. 03. 2021]. Dostupné z: http://www.cak.cz/assets/komora/bulletin-advokacie/sbirka_2014-2015.pdf.

4.1.4 Vyškrtnutí ze seznamu advokátů

Advokátem je ten, kdo je zapsán v seznamu advokátů, který vede Česká advokátní komora a oprávnění k výkonu advokacie a samozřejmě i práva a povinnosti vyplývající ze zákona o advokacii a stavovských předpisů zanikají, jestliže je advokát z tohoto seznamu vyškrtnut. V případě, že bylo kárně obviněnému uloženo toto kárné opatření, k vyškrtnutí dojde dnem, kdy kárné rozhodnutí ukládající tuto sankci nabude právní moci. Zákon o advokacii umožňuje, aby Česká advokátní komora na základě písemné žádosti zapsala do seznamu advokátů toho, komu od vyškrtnutí uplynula doba pěti let. Proto vyškrtnutí ze seznamu advokátů může být pouze dočasným kárným opatřením.¹³⁷

Kárné opatření v této podobě představuje jednu z nejpřísnějších sankcí, které lze za kárné provinění uložit. Z čísel uvedených ve výše přiložené tabulce je patrné, že toto kárné opatření je ukládáno pouze v jednotkách ročně, v některých letech není ukládáno vůbec. Domnívám se, že kárné provinění, za které se jako přiměřená sankce jeví právě vyškrtnutí ze seznamu advokátů, musí být natolik závažným pochybením advokáta, aby velkou měrou snížilo důstojnost a vážnost advokátního stavu a uložení jiného kárného opatření by se jevílo jako zcela zjevně nedostačující. Z kárných rozhodnutí usuzuji, že jde především o jednání v souvislosti s penězi. Z kárné praxe rovněž vyplývá, že je vhodné tuto sankci uložit i v případě opakujících se kárných provinění, když předchozí uložené sankce se minuly svým účinkem, nebo v případě, kdy se advokát dopustil více kárných provinění.

Do první skupiny případů spadá kárné rozhodnutí z roku 2015, když kárný senát uložil toto kárné opatření, neboť advokát neinformoval svého klienta o tom, že přijal od soudu vrácenou jistotu, kterou ani na pozdější výzvy nevydal.¹³⁸ Příkladem spadajícím do druhé skupiny je kárné rozhodnutí z téhož roku. V této věci bylo vyškrtnutí ze seznamu advokátů uloženo za to, že advokát byl jako zástupce nečinný, protože neodstranil vady podání, nezajistil zaplacení soudního

---

¹³⁷ § 4, § 5 odst. 1 písm. f), § 7a a § 7b odst. 1 písm. d) zákona o advokacii.

¹³⁸ Kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 18. 9. 2015, sp. zn. K 40/2015. In: *Sbírka kárných rozhodnutí České advokátní komory 2014–2015* [online]. [cit. 02. 03. 2021]. Dostupné z: http://www.cak.cz/assets/komora/bulletin-advokacie/sbirka_2014-2015.pdf.

poplatku, nepodal odvolání a ani neinformoval klienta o postupu soudu, i když věc byla pravomocně skončena.¹³⁹

4.1.5 Odnětí knihy o prohlášeních o pravosti podpisu

Toto kárné opatření bylo do zákona o advokacii včleněno novelou, konkrétně zákonem č. 258/2017 Sb., který nabyl účinnosti 1. 9. 2017. Odnětí knihy o prohlášeních o pravosti podpisu lze uložit na dobu od šesti měsíců do tří let, jestliže se advokát dopustil kárného provinění při této činnosti.¹⁴⁰ V důvodové zprávě k zákonu č. 258/2017 Sb. je uvedeno, že zavedením tohoto kárného opatření lze cíleně zasáhnout advokáta v té činnosti, ve které se kárného provinění dopustil a současně předběžně zabránit dalším protiprávním jednáním tím, že kniha bude advokátovi dočasně odejmuta. Navrhovatelé novely vycházeli z trestu zákazu činnosti, který je k tomuto kárnému opatření analogický.¹⁴¹

Toto kárné opatření lze uložit samostatně, ale také i vedle jiného kárného opatření, má tak povahu subsidiární sankce.¹⁴²

Dle mého názoru bylo zavedení této sankce vhodné, neboť do té doby neměla Česká advokátní komora pravomoc některým z kárných opatření přímo zasáhnout do činnosti advokáta v souvislosti s prohlášením o pravosti podpisu. Stejně tak hodnotím pozitivně i zavedení odst. 7 v § 32 zákona o advokacii, dle kterého se orgán ukládající kárné opatření může rozhodnout, zda tuto sankci uloží navíc vedle jiného kárného opatření, aby měl jistotu, že kárně obviněný se ze svých jednání poučí. S odkazem na výše uvedenou tabulku, která uvádí, že tato sankce byla uložena v rozhodnutí, které nabylo právní moci v roce 2019 bohužel zatím není možné zhodnotit praktický přínos jejího zavedení.

4.1.6 Dočasný zákaz výkonu činnosti podle § 56a zákona o advokacii

I toto kárné opatření zavedla výše zmíněná novela. Jedná se o dočasný zákaz správy cizího majetku na dobu od šesti měsíců do tří let, pokud se advokát dopustil

---

¹³⁹ Kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 23. 2. 2015, sp. zn. K 96/2014. In: *Sbírka kárných rozhodnutí České advokátní komory 2014–2015* [online]. [cit. 02. 03. 2021]. Dostupné z: http://www.cak.cz/assets/komora/bulletin-advokacie/sbirka_2014-2015.pdf.

¹⁴⁰ § 32 odst. 3 písm. f) zákona o advokacii.

¹⁴¹ Důvodová zpráva k zákonu č. 258/2017 Sb. *Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky* [online]. [cit. 02. 03. 2021]. Dostupné z: <https://www.psp.cz/sqw/text/orig2.sqw?idd=127343>.

¹⁴² § 32 odst. 7 zákona o advokacii.

kárného provinění při výkonu této činnosti.¹⁴³ Důvodová zpráva k zákonu č. 258/2017 Sb. uvádí, že touto sankcí je možné postihnout konkrétní činnost advokáta, v jejíž souvislosti se advokát dopustil kárného provinění, což oproti předchozí právní úpravě představuje jistou výhodu, která umožňuje dohled např. nad prováděním advokátních úschov.¹⁴⁴

Stejně jako předchozí kárné opatření i dočasný zákaz výkonu činnosti podle § 56a zákona o advokacii může být uložen samostatně či vedle jiného kárného opatření.¹⁴⁵

I zavedení tohoto kárného opatření považuji za účelné a efektivní, protože stejně jako předchozím kárným opatřením lze sankcionovat advokáta přímo za konkrétní činnost, v tomto případě za tu, které se dopustil při správě cizího majetku. Z dat České advokátní komory týkajících se ukládaných kárných opatření vyplývá, že sankce v této formě zatím uložena nebyla.

4.2 Kárná opatření, která lze uložit advokátnímu koncipientovi

„Advokátnímu koncipientovi lze za kárné provinění uložit některé z těchto kárných opatření:

- a) napomenutí,*
- b) veřejné napomenutí,*
- c) pokutu až do výše dvacetinásobku minimální měsíční mzdy stanovené zvláštním právním předpisem,*
- d) vyškrcnutí ze seznamu advokátních koncipientů.“¹⁴⁶*

Výčet kárných opatření, která lze uložit advokátnímu koncipientovi, není tak početný jako u advokátů z důvodu jeho postavení. Napomenutí či veřejné napomenutí jsou shodná s těmi, která lze uložit i advokátovi. Kárné opatření ve formě pokuty se liší ve své výši, která u advokátního koncipienta činí maximálně dvacetinásobek minimální měsíční mzdy, která je stanovena nařízením o minimální mzdě a od roku 2017 může její výše činit nejvíce 220 000,- Kč.

---

¹⁴³ § 32 odst. 3 písm. g) zákona o advokacii.

¹⁴⁴ Důvodová zpráva k zákonu č. 258/2017 Sb. *Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky* [online]. [cit. 02. 03. 2021]. Dostupné z: <https://www.psp.cz/sqw/text/orig2.sqw?idd=127343>.

¹⁴⁵ § 32 odst. 7 zákona o advokacii.

¹⁴⁶ § 32 odst. 4 zákona o advokacii.

Rovněž vyškrtnutí ze seznamu je obdobné s tím rozdílem, že v tomto případě se logicky jedná o seznam advokátních koncipientů. Z povahy postavení advokátního koncipienta je zřejmé, že ostatní sankce, které jsou ukládány advokátovi, nelze uložit. Např. kárné opatření ve formě dočasného zákazu výkonu advokacie by bylo v rozporu s činností advokátního koncipienta, který se připravuje na výkon práce advokáta a touto sankcí by mu byla odepřena možnost připravit se na budoucí povolání. Kárná odpovědnost advokátního koncipienta trvá nadále, i když se v průběhu kárného řízení stal advokátem, ovšem jeho postih musí být v souladu s kárnými opatřeními, která se ukládají advokátním koncipientům.¹⁴⁷

4.3 Kárná opatření, která lze uložit evropskému advokátovi

„Evropskému advokátovi lze v kárném řízení uložit kárná opatření uvedená v § 32 odst. 3 písm. a) až c) a kárné opatření dočasného zákazu poskytování právních služeb na dobu jednoho roku až pěti let. Na rozhodnutí o uložení kárného opatření dočasného zákazu poskytování právních služeb se použijí přiměřeně ustanovení § 35a odst. 3 a § 35b písm. c).“¹⁴⁸

Citovaný odstavec představuje speciální právní úpravu, která úzeji vymezuje sankce, které lze uložit evropskému advokátovi v kárném řízení. Je tedy možné uložit pouze napomenutí, veřejné napomenutí, pokutu až do výše stonásobku minimální měsíční mzdy a dočasný zákaz poskytování právních služeb na dobu od jednoho roku do pěti let. Zákon touto poslední sankcí reaguje na rozdílné pojetí pojmu výkon advokacie, který je širší a pojmu poskytování právních služeb.¹⁴⁹

Uložení kárného opatření dočasného zákazu poskytování právních služeb znamená ztrátu oprávnění poskytovat právní služby v České republice. Nutno zmínit, že se týká hostujícího i usazeného evropského advokáta, přičemž usazený evropský advokát je tak ex lege vyškrtnut ze seznamu evropských advokátů.¹⁵⁰

---

¹⁴⁷ SVEJKOVSKÝ J., M. VYCHOPENĚ, L. KRYM, A. PEJCHAL a kol. *Zákon o advokacii: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 233.

¹⁴⁸ § 35q odst. 2 zákona o advokacii.

¹⁴⁹ KOVÁŘOVÁ, Daniela a kol. *Zákon o advokacii a stavovské předpisy: komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2017, s. 654.

¹⁵⁰ SVEJKOVSKÝ J., M. VYCHOPENĚ, L. KRYM, A. PEJCHAL a kol. *Zákon o advokacii: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 288.

Je pro mě však zatím nezodpovězenou otázkou, z jakého důvodu je doba uložení dočasného zákazu poskytování právních služeb delší než doba dočasného zákazu výkonu advokacie ukládaná tuzemským advokátům.

4.4 Výkon kárného opatření

Zákon o advokacii pro jednotlivé formy kárných opatření stanoví okamžik, kdy je pravomocně uložené kárné opatření vykonáno. Tento okamžik je významný pro běh lhůty dle § 35b zákona o advokacii, kdy po jejím uplynutí se na advokáta či advokátního koncipienta pro účely kárného řízení hledí, jako by se kárného provinění nedopustil, popřípadě jako by mu nebylo uloženo kárné opatření.¹⁵¹

Jednotlivé dny vykonání kárných opatření jsou upraveny v ustanovení § 35a zákona o advokacii.

Rozhodnutí, kterým bylo uloženo kárné opatření ve formě napomenutí, vyškrtnutí ze seznamu advokátů či vyškrtnutí ze seznamu advokátních koncipientů, je vykonáno dnem, kdy nabylo právní moci. Pro naplnění těchto kárných opatření není nutný žádný právní úkon ani další právní skutečnost.¹⁵²

Jestliže bylo rozhodnutím uloženo veřejné napomenutí, vykoná jej předseda České advokátní komory jeho uveřejněním ve Věstníku České advokátní komory. Takové rozhodnutí je vykonáno dnem, který je uveden v záhlaví příslušné částky Věstníku jako den jejího zpřístupnění. Zákon upravuje, že takové rozhodnutí již nelze vykonat v případě, že ode dne, kdy se stalo vykonatelným, uplynula doba delší šesti měsíců.¹⁵³ S ohledem na povahu tohoto kárného opatření, kdy se s protiprávním jednáním seznámí advokátní veřejnost, mám za to, že tento časový úsek slouží k ochraně advokáta či advokátního koncipienta, kterému bylo veřejné napomenutí uloženo a současně jde o upozornění pro předsedu České advokátní komory, aby bylo kárné rozhodnutí ve Věstníku uveřejněno včas, protože po marném uplynutí již nesmí být publikováno.

Rozhodnutí, které ukládá kárné opatření formou dočasného zákazu výkonu advokacie či dočasného zákazu výkonu činnosti podle § 56a zákona o advokacii je vykonáno dnem, ve kterém uplynula doba zákazu, jež je v rozhodnutí uvedena. Tato

---

¹⁵¹ SVEJKOVSKÝ, J., A. MACKOVÁ, M. VYCHOPENĚ a kol. *Advokátní právo*. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 300.

¹⁵² SVEJKOVSKÝ J., M. VYCHOPENĚ, L. KRYM, A. PEJCHAL a kol. *Zákon o advokacii: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 254.

¹⁵³ § 35a odst. 2 zákona o advokacii.

doba začíná běžet dnem, kdy se kárné rozhodnutí stalo vykonatelným a pokud byl u rozhodnutí přiznán odkladný účinek, přerušuje se její běh.¹⁵⁴

Kárné opatření uložené formou pokuty je vykonáno dnem jejího úplného zaplacení České advokátní komoře. Může být splacena jednorázově či ve splátkách, ve druhém případě je proto rozhodnutí vykonáno dnem, kdy byla zaplacena poslední splátka. Vykonatelné rozhodnutí, kterým byla pokuta uložena, představuje podklad pro výkon rozhodnutí a je exekučním titulem. Jestliže jednorázová pokuta nebude uhrazena včas, Česká advokátní komora má oprávnění podat návrh na výkon rozhodnutí či exekuci, a to ode dne, který následuje po uplynutí k dobrovolnému plnění. V případě, že kárně obviněný neuhradí některou ze splátek v její plné výši a lhůtě, jež je rozhodnutím stanovena, může Česká advokátní komora ode dne následujícího po splatnosti neuhrazené splátky podat návrh na výkon rozhodnutí či exekuci pro celou dosud nezaplacenou částku pokuty.¹⁵⁵

Rozhodnutí o uložení kárného opatření odnětí knihy o prohlášeních o pravosti podpisu je vykonáno dnem, kdy uplynula doba odnětí, která je v rozhodnutí stanovena. Tato doba počíná běžet ode dne, kdy tato podpisová kniha byla zadržena.¹⁵⁶

4.5 Den částečné fikce kárné bezúhonnosti

Zákon o advokacii ve svém ustanovení § 35b upravuje, odkdy se pro účely kárného řízení na kárně obviněného hledí jako na kárně bezúhonného, tedy jako kdyby se advokát či advokátní koncipient nedopustil kárného provinění, nebo jako by mu nebylo uloženo kárné opatření. V kárné praxi to znamená, že pokud pro účely kárného řízení kárný senát hledí na kárně obviněného, jako kdyby předchozí rozhodnutí o kárné vině neexistovalo, nemůže o kárně obviněném rozhodnout jako o recidivistovi. Z toho vyplývá, že pokud by k němu přihlížel, založilo by to vadu rozhodnutí.¹⁵⁷

Tato fikce se váže pouze na kárné řízení. Proto údaj o tom, že se kárně obviněný dopustil kárného provinění či že mu bylo uloženo kárné opatření, může

---

¹⁵⁴ § 35a odst. 3 zákona o advokacii.

¹⁵⁵ § 35a odst. 4 zákona o advokacii.

¹⁵⁶ § 35a odst. 5 zákona o advokacii.

¹⁵⁷ KOVÁŘOVÁ, Daniela a kol. *Zákon o advokacii a stavovské předpisy: komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2017, s. 603–604.

být uváděn při jiných řízeních před Českou advokátní komorou, ale také i ve správních, soudních a jiných řízeních.¹⁵⁸

Na advokáta, popřípadě advokátního koncipienta, se takto hledí dnem, kdy právní moci nabylo rozhodnutí, kterým bylo upuštěno od uložení kárného opatření. Jestliže bylo uloženo kárné opatření ve formě napomenutí či veřejného napomenutí, tak dnem výkonu tohoto kárného opatření. U účinku týkajícího se veřejného napomenutí jsou dvě možnosti, konkrétně může být vázán buď na den rozeslání Věstníku a nebo na marné uplynutí šestiměsíční lhůty od právní moci rozhodnutí. Dále uplynutím doby jednoho roku ode dne, kdy rozhodnutí o uložení kárného opatření bylo vykonáno, jde-li o pokutu, dočasný zákaz výkonu advokacie, odnětí knihy o prohlášeních o pravosti podpisu nebo o dočasný zákaz výkonu činnosti podle § 56a zákona o advokacii. A posledním případem jsou situace, kdy uplyne doba pěti let ode dne výkonu kárného opatření vyškrtnutí ze seznamu advokátů, případně doba tří let ode dne výkonu kárného opatření vyškrtnutí ze seznamu advokátních koncipientů.¹⁵⁹

---

¹⁵⁸ SVEJKOVSKÝ, J., A. MACKOVÁ, M. VYCHOPENĚN a kol. *Advokátní právo*. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 300.

¹⁵⁹ KOVÁŘOVÁ, Daniela a kol. *Zákon o advokacii a stavovské předpisy: komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2017, s. 603–604.

5 Kárné řízení

„O tom, zda se advokát nebo advokátní koncipient dopustil kárného provinění, a o uložení kárného opatření rozhoduje v kárném řízení zahájeném na základě kárné žaloby podané kárným žalobcem tříčlenný kárný senát složený ze členů kárné komise České advokátní komory. Účastníky kárného řízení jsou kárný žalobce a advokát nebo advokátní koncipient, proti němuž je kárné řízení zahájeno (dále jen "kárně obviněný").“¹⁶⁰

5.1 Podnět, stížnost

Na základě podnětu ze strany veřejnosti může být zahájeno projednávání činnosti advokáta či advokátního koncipienta, konkrétně zda se při výkonu advokacie dopustili kárného provinění. Takovým podnětem může být cokoliv a může jej podat kdokoliv, neboť na rozdíl od kárného řízení není projednávání podnětu řízením návrhovým.¹⁶¹

Domnívám se, že podnět nejčastěji podává advokátův bývalý klient, který není spokojený s výsledkem ukončeného sporu, a to i přesto, že se advokát snažil poskytovat právní služby v co nejlepším zájmu klienta. Dalším častým stěžovatelem bude protistrana, avšak takové případy jsou nejméně důvodné. Podnět může být dokonce podán i jiným advokátem, nebo osobami z řad policejních orgánů, státních zástupců či soudců.

V případě, že je stížnost projednávána, hodnotí se samozřejmě vyjádření a důkazy předložené nejen stěžovatelem, ale rovněž i advokátem či koncipientem, vůči kterému směřuje, proto je účelné formální zaznamenávání všech pokynů klienta při poskytování právní služby, a to při nejlepším i s klientovým podpisem.¹⁶²

Z hlediska formální stránky nejsou na podnět kladeny žádné zvláštní požadavky, důležité je pouze to, aby z obsahu byly zřejmé základní skutkové okolnosti případu, ve kterých je spatřován nesprávný postup advokáta či advokátního koncipienta a jejichž přezkum stěžovatel požaduje.¹⁶³

---

¹⁶⁰ § 33 odst. 1 zákona o advokacii.

¹⁶¹ SVEJKOVSKÝ, J., A. MACKOVÁ, M. VYCHOPENĚ a kol. *Advokátní právo*. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 292.

¹⁶² Tamtéž, s. 292.

¹⁶³ Tamtéž, s. 292.

Podané podněty a stížnosti prvně projedná kontrolní oddělení České advokátní komory, které následně připraví podklady pro jejich projednání v kontrolní radě a pro posouzení důvodnosti či nedůvodnosti podání jí může předložit návrh k tomu určený.¹⁶⁴

Skutečnost, zda advokát porušil své povinnosti při výkonu advokacie, může kontrolní oddělení či kontrolní rada projednat i ze své vlastní iniciativy, projednání tak lze zahájit i nezávisle na podnětu ze strany veřejnosti.¹⁶⁵

5.2 Postup před zahájením kárného řízení

Ještě předtím, než je zahájeno kárné řízení, podanou stížnost či podnět projedná v plénu kontrolní rada České advokátní komory na podkladě zprávy podané jedním z členů kontrolní rady. Tento postup projednání v kontrolní radě je výrazem její pravomoci dohlížet na dodržování zákona, stavovských předpisů a dalších právních předpisů, které jsou spjaty s výkonem advokacie nebo činností České advokátní komory. V souvislosti s touto činností má kontrolní rada právo požadovat, aby jí advokáti, případně advokátní koncipienti, předložili nezbytné písemnosti a dokumenty, umožnili nahlédnout do spisu či umožnili členům kontrolní rady přístup do advokátní kanceláře. Poté, co kontrolní rada získá materiály k posouzení podnětu o kárném provinění advokáta či koncipienta, je posoudí spolu s vyjádřením dotčeného advokáta či koncipienta a následně rozhodne, zda svým jednáním naplnili skutkovou podstatu kárného provinění. Dospěje-li k názoru, že skutková podstata kárného provinění byla naplněna, předseda kontrolní rady podá kárnou žalobu.¹⁶⁶

Postup před zahájením kárného řízení považuji za velmi vhodný a účinný, neboť kontrolní rada se sama nejdříve seznámí s případem, shromáždí podklady a na základě nich rozhodne, zda je naplněna podstata kárného provinění a pokud ano, předá podklady kárnému žalobci k podání kárné žaloby. Myslím si, že možnost tohoto předběžného projednání podnětu či stížnosti představuje určité síto, kterým projdou jen podložené případy, ve kterých lze spatřovat kárné provinění. Tím je proto ulehčena práce kárného žalobce, který se bude vážně zabývat jen skutečnými

---

¹⁶⁴ SVEJKOVSKÝ, J., A. MACKOVÁ, M. VYCHOPENĚ a kol. *Advokátní právo*. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 292.

¹⁶⁵ Tamtéž, s. 292.

¹⁶⁶ Tamtéž, s. 292–293.

kárnými proviněními, nikoliv jen domnělými situacemi, např. když klienti spatřují pochybení advokáta v souvislosti s pro ně nepříznivým výsledkem věci.

5.3 Kárná žaloba

5.3.1 Kárný žalobce

Kárné řízení je formálně zahájeno podáním kárné žaloby kárným žalobcem. Kárným žalobcem může být pouze předseda kontrolní rady České advokátní komory a nebo ministr spravedlnosti České republiky.¹⁶⁷ Kárné řízení je tedy založeno na zásadě obžalovací. Obě aktivně legitimované osoby mají právo nechat se v kárném řízení zastoupit, a to na základě organizačního řádu České advokátní komory či organizačního řádu Ministerstva spravedlnosti.¹⁶⁸ Jestliže by v řízení vystupoval jako kárný žalobce předseda kontrolní rady České advokátní komory, má pravomoc pověřit jiného advokáta provedením přípravných úkonů, jež předcházejí zahájení kárného řízení a jejich cílem je zjistit, zda došlo ke kárnému provinění. Na základě tohoto prověřování se případný kárný žalobce rozhodne, zda kárnou žalobu podá či nikoliv. Takový advokát má následně oprávnění vyžadovat předložení potřebných písemností a dokumentů vzniklých při výkonu advokacie nebo k nim vyžadovat přístup.¹⁶⁹

5.3.2 Lhůty k podání kárné žaloby

Lhůty k podání kárné žaloby jsou vymezeny v § 33 odst. 2 zákona o advokacii. Nebudou-li dodrženy, žaloba bude podána opožděně a kárný senát České advokátní komory řízení zastaví.¹⁷⁰

Objektivní lhůta činí tři roky ode dne, kdy došlo ke kárnému provinění. Marným uplynutím objektivní lhůty již není dán obecný zájem na potrestání advokáta či advokátního koncipienta, který porušil svou povinnost a dopustil se tak kárného provinění. Zákon o advokacii nekonkretizuje promlčecí doby v závislosti na druhu kárného provinění hodnoceného dle míry jeho závažnosti, proto je lhůta stejná pro všechna kárná provinění.¹⁷¹

¹⁶⁷ PELIKÁN, Martin. *Shrnutí předpisů o advokacii*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2018, s. 54.

¹⁶⁸ SVEJKOVSKÝ J., M. VYCHOPENĚ, L. KRYM, A. PEJCHAL a kol. *Zákon o advokacii: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 236.

¹⁶⁹ Tamtéž, s. 237.

¹⁷⁰ § 11 odst. 1 písm. b) advokátního kárného řádu.

¹⁷¹ § 33 odst. 2 zákona o advokacii.

Subjektivní roční lhůta začíná běžet od okamžiku, kdy se kárný žalobce dozvěděl o jednání, které by mohlo založit skutkovou podstatu kárného provinění.¹⁷²

Kladně hodnotím prodloužení objektivní i subjektivní lhůty k podání kárné žaloby, která je oproti předchozí právní úpravě delší. Tuto změnu zavedla novela zákona o advokacii účinná od 1. ledna 2021, konkrétně zákon č. 527/2020 Sb., kterým se mění zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, zákony související s přijetím zákona o evidenci skutečných majitelů a zákon č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění pozdějších předpisů. Předchozí subjektivní lhůta činila šest měsíců, objektivní lhůta dva roky. Důvodová zpráva k zákonu č. 527/2020 Sb. toto prodloužení odůvodňuje především zvýšením efektivity kárného řízení, neboť dosavadní krátké lhůty bránily efektivnímu vyšetření a potrestání provinění.¹⁷³ Přesto bych však navrhovala jejich další prodloužení, protože si myslím, že o některých závažných kárných proviněních se kárný žalobce dozví i po uplynutí jednoho roku. Prodloužení objektivní lhůty bych doporučila proto, že u některých velmi závažných kárných provinění mám za to, že veřejnost by i po uplynutí lhůty tří let měla zájem na spravedlivém potrestání kárně obviněného. Na tomto místě považuji za vhodné zamyslet se rovněž nad délkou promlčecí doby, která by byla odvislá od závažnosti kárného provinění. Jelikož je forma kárného opatření ukládána s přihlédnutím k mnoha kritériím, např. k povaze skutku, jeho následkům či okolnostem případu, mohlo by být při úpravě promlčecí doby vhodné sledovat závažnost provinění a míru zavinění. Např. pokud by se jednalo o méně závažné provinění spáchané z vědomé nedbalosti, ponechala bych na promlčení tohoto jednání stávající právní úpravu. Avšak jestliže by šlo o závažné porušení povinností, kterého se advokát či advokátní koncipient dopustil úmyslně, zvažovala bych prodloužení těchto lhůt. Ovšem je otázkou, do jaké míry by byla tato myšlenka uplatnitelná v praxi.

Již od fáze prověřování, zda došlo ke kárnému provinění, má advokát a rovněž i advokátní koncipient, vůči kterému stížnost směřuje, možnost aktivně se tohoto řízení účastnit a vyjádřit se ke skutečnostem, jež jsou obsahem stížnosti.

---

¹⁷² § 33 odst. 2 zákona o advokacii.

¹⁷³ Důvodová zpráva k zákonu č. 527/2020 Sb. *Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky* [online]. [cit. 23. 03. 2021]. Dostupné z: <https://www.psp.cz/sqw/text/orig2.sqw?idd=178707>.

Řízení není koncentrováno, ale pro advokáta je vhodnější, aby důkazy, kterými podloží svoji obhajobu, shromáždil již na začátku řízení.¹⁷⁴

5.3.3 Náležitosti kárné žaloby

Náležitosti kárné žaloby jsou upraveny v § 7 odst. 2 advokátního kárného řádu, dle kterého musí být kárná žaloba podána písemně, musí obsahovat popis skutku, který by mohl být kvalifikován jako kárné provinění, dále odůvodnění s uvedením právní povinnosti porušené advokátem či koncipientem a návrh na provedení důkazů v potenciálním kárném řízení.¹⁷⁵

5.4 Účastníci kárného řízení

Účastníci kárného řízení jsou taxativně vymezeni v § 33 odst. 1 zákona o advokacii a jsou jimi kárný žalobce (viz podkapitola o kárném žalobci) a kárně obviněný.

Kárně obviněným může být pouze osoba, nad kterou má Česká advokátní komora kárnou pravomoc, tedy advokát či advokátní koncipient, proti kterému je kárné řízení zahájeno. Kárně obviněný se v řízení může hájit sám, ale zákon mu navíc umožňuje zvolit si zástupce, kterým může být pouze osoba z řad advokátů. Vyžaduje-li to ochrana zájmů kárně obviněného a není-li zastoupen, ustanoví mu kárný senát opatrovníka. Jedná se především o případy, kdy je narušena schopnost náležitým způsobem se hájit pro duševní poruchu nebo chorobu. Advokát, který má být ustanoven opatrovníkem, musí s ustanovením do této funkce souhlasit. Zákon o advokacii upravuje některá práva kárně obviněného, konkrétně mu umožňuje vyjádřit se ke všem skutečnostem, jež jsou mu kladeny za vinu, hájit se a navrhnout případné důkazy.¹⁷⁶

Podle rozsudku Městského soudu v Praze: „*Účastníkem kárného řízení proti advokátovi není klient advokáta, který se cítí být projednávaným skutkem advokáta poškozen, a to ani v případě, že kárné řízení bylo zahájeno právě v důsledku jeho stížnosti na advokátovo jednání.*“¹⁷⁷ Domnívám se, že vzhledem k výše zmíněnému ustanovení upravující okruh účastníků kárného řízení

¹⁷⁴ SVEJKOVSKÝ, J., A. MACKOVÁ, M. VYCHOPENĚ a kol. *Advokátní právo*. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 293.

¹⁷⁵ § 7 odst. 2 advokátního kárného řádu.

¹⁷⁶ § 33 odst. 1, 4 a 5 zákona o advokacii.

¹⁷⁷ Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 3. 1. 2014, č. j. 5 Ca 205/2009-69.

a laickému postoji klienta, je toto rozhodnutí správné, neboť v kárném řízení se má řešit porušení povinností a ne případné majetkové nároky osob, které se cítí být poškozené právě projednávaným jednáním. Tyto osoby mohou svůj nárok uplatnit v občanském soudním řízení. Ostatně Česká advokátní komora stěžovatele informuje, že má pravomoc přezkoumat, zda advokát či advokátní koncipient porušil svou povinnost a nikoli pravomoc ukládat povinnosti, tou disponují soudy. Ačkoliv původní stěžovatel nemá postavení účastníka řízení, po pravomocném skončení kárného řízení mu je zaslána informace o výsledku řízení.¹⁷⁸

5.5 Kárný senát

Kárný senát je orgánem, který projednává kárnou žalobu, rozhoduje o tom, zda se kárně obviněný dopustil kárného provinění a pokud ano, závěrem rozhoduje o uložení kárného opatření.¹⁷⁹ Předseda kárné komise České advokátní komory bez odkladu po zahájení kárného řízení ustanoví tříčlenný kárný senát složený z členů kárné komise a jednoho z členů senátu jmenuje jeho předsedou.¹⁸⁰ Složení kárného senátu sestavuje předseda kárné komise dle nepsaného dlouhodobě užívaného územního principu, dle kterého vybírá členy senátu tak, aby jejich místa výkonu advokacie byla od místa výkonu činnosti kárně obviněného vzdálená natolik, že tím bude snížena pravděpodobnost podjatosti a námitek podjatosti.¹⁸¹

5.6 Průběh kárného řízení

Kárné řízení je zvláštním typem řízení, neboť procesní postupy v něm obsažené jsou upraveny ve čtyřech obecně závazných právních předpisech. Těmito předpisy jsou: zákon o advokacii, advokátní kárný řád, zákon o trestním řízení soudním a správní řád. Tato nejednotnost může být v praxi problematická, proto je obecně doporučováno, aby si kárně obvinění zvolili takového zástupce, který již má zkušenost s tímto typem řízení.¹⁸²

---

¹⁷⁸ KOVÁŘOVÁ, Daniela a kol. *Zákon o advokacii a stavovské předpisy: komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2017, s. 522.

¹⁷⁹ § 33 odst. 1 zákona o advokacii.

¹⁸⁰ SVEJKOVSKÝ, J., A. MACKOVÁ, M. VYCHOPENĚ a kol. *Advokátní právo*. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 294.

¹⁸¹ SVEJKOVSKÝ J., M. VYCHOPENĚ, L. KRYM, A. PEJCHAL a kol. *Zákon o advokacii: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 236.

¹⁸² SVEJKOVSKÝ, J., A. MACKOVÁ, M. VYCHOPENĚ a kol. *Advokátní právo*. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 294.

Kárné řízení je zahájeno dnem, kdy kárná žaloba byla doručena České advokátní komoře. Předseda kárné komise doručí kárnou žalobu kárně obviněnému, kterému je tak umožněno písemně se k podané žalobě vyjádřit. A protože má ještě předtím kárně obviněný možnost vyjádřit se ke stížnosti, která může být podnětem pro podání kárné žaloby, často bývá obsah vyjádření kárně obviněného shodný s tímto předešlým vyjádřením. Toto vyjádření se podává předsedovi kárné komise a advokátní kárný řád pro něj stanoví lhůtu 15 dnů od doručení žaloby kárně obviněnému.¹⁸³ Vzhledem k § 33 odst. 5 zákona o advokacii postrádám smysl této patnáctidenní lhůty, neboť v tomto ustanovení je přímo vyjádřeno, že kárně obviněný má právo vyjádřit se ke všem skutečnostem, které mu jsou kladeny za vinu a není zde stanovena zásada koncentrace řízení, tudíž se domnívám, že právo na vyjádření je šetřeno v průběhu celého kárného řízení.

Účastníkům kárného řízení vyplývá z § 3 odst. 3 advokátního kárného řádu právo uplatnit námitku podjatosti člena kárného senátu. Námitku lze uplatnit do patnácti dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno sdělení s uvedením složení kárného senátu. Pokud účastník v této době o důvodu pro vyloučení nevěděl nebo takový důvod vznikl později, může námitku podjatosti uplatnit do patnácti dnů ode dne, kdy se o důvodu dozvěděl.¹⁸⁴ V tomto případě se domnívám, že lhůta má své opodstatnění, protože pokud by námitka byla uplatněna později, nemohlo by se k ní přihlížet.

Kárný senát může ve věci rozhodnout i bez nařízení jednání, a to kárným příkazem. Kárný příkaz spolu se specifiky k jeho vydání a možnostmi obrany proti němu ve formě odporu bude popsán níže. Pokud je proti kárnému příkazu podán zmiňovaný odpor, nejsou splněny podmínky pro jeho vydání a současně nejsou dány důvody pro přerušování či zastavení řízení, předseda kárného senátu nařídí ústní jednání a rozhodne, zda řízení bude probíhat v Praze nebo v Brně, v jiném místě se jednání kárného senátu nemůže konat.¹⁸⁵

V průběhu kárného řízení jsou řešeny skutečnosti a informace, na které se vztahuje povinnost mlčenlivosti dle § 21 zákona o advokacii, z tohoto důvodu je kárné řízení neveřejné. Mlčenlivostí jsou vázány všechny osoby účastníci se kárného řízení, tím je zajištěna ochrana citlivých informací, které se týkají klientů.

---

¹⁸³ § 7 a § 8 advokátního kárného řádu.

¹⁸⁴ § 3 odst. 3 advokátního kárného řádu.

¹⁸⁵ SVEJKOVSKÝ, J., A. MACKOVÁ, M. VYCHOPEŇ a kol. *Advokátní právo*. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 295.

Ovšem v § 21 odst. 6 zákona o advokacii je dáno, že v kárném řízení se kárně obviněný advokát nemůže dovolávat povinnosti mlčenlivosti v souvislosti s informacemi, které se dozvěděl při výkonu advokacie. Toto ustanovení tedy stanoví, že advokát či advokátní koncipient může být vyslýchán jako svědek, pokud by takové postavení měl v kárném řízení. Tím ale není dotčeno právo kárně obviněného hájit se vhodným způsobem. Není-li advokát v postavení kárně obviněného, nemůže v souvislosti s povinností mlčenlivosti odmítnout podat písemné stanovisko na žádost kárného senátu.¹⁸⁶

Průběh řízení před kárným senátem je podrobněji upraven v § 13 a násl. advokátního kárného řádu. Významnou roli má v kárném řízení předseda senátu, je povinen předvolat účastníky kárného řízení spolu s jejich zástupci, měl by jednání připravit tak, aby bylo možné o věci rozhodnout při jediném jednání, řídí průběh celého jednání a dbá na to, aby jednání směřovalo k opatření podkladů pro spravedlivé posouzení a rozhodnutí věci.¹⁸⁷

Ustanovení § 16 advokátního kárného řádu stanoví požadavek, aby při prvním jednání bylo jednáno pouze v přítomnosti kárného žalobce, důvodem je potřeba přednést kárnou žalobu, reakce na důležité informace, jež mohou vyjít najevo již při prvním jednání. Naproti tomu nedostavil-li se kárně obviněný, který byl k jednání řádně předvolán, ani nepožádal o jeho odročení, kárný senát může jednat i v jeho nepřítomnosti. O případném odročení jednání rozhoduje předseda senátu vzhledem k překážkám, pro které není možné jednání uskutečnit či v něm nadále pokračovat, nebo na základě žádosti kárně obviněného.¹⁸⁸ Domnívám se, že s ohledem na úpravu v odst. 3 zmiňovaného ustanovení, má předseda senátu široký prostor pro uvážení, zda podané žádosti vyhoví a jestliže z jejího obsahu vyplýne, že není dostačující, neboť překážky v ní uvedené kárně obviněný mohl předvídat či je dokonce sám způsobil, může rozhodnout, že jednání bude provedeno i bez jeho přítomnosti. Možnost jednat v nepřítomnosti kárně obviněného hodnotím kladně, myslím si, že se díky ní kárně obvinění budou snažit zamezit případným překážkám a dostavit se k jednání, aby mohli uplatnit zmíněná oprávnění uvedená v § 33 odst. 5 zákona o advokacii – tedy hájit se, vyjádřit se ke všem skutečnostem a samozřejmě navrhnout důkazy.

---

¹⁸⁶ SVEJKOVSKÝ, J., A. MACKOVÁ, M. VYCHOPENĚ a kol. *Advokátní právo*. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 295.

¹⁸⁷ §§ 13–15 advokátního kárného řádu.

¹⁸⁸ KOVÁŘOVÁ, Daniela a kol. *Zákon o advokacii a stavovské předpisy: komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2017, s. 534–535.

Konkrétní průběh jednání je vymezen v § 19 advokátního kárného řádu a pořadí těchto úkonů je sestaveno logicky a není možné se od něj odchýlit. Nejprve předseda kárného senátu zahájí jednání, následně vyzve kárného žalobce k přednesení kárné žaloby a poté umožní kárně obviněnému vyjádřit se ke kárné žalobě. Jde-li o situaci, kdy jednání probíhá bez přítomnosti kárně obviněného, předseda senátu pouze přečte jeho písemné vyjádření, bylo-li předloženo.¹⁸⁹ Poté se předpokládá provádění důkazů, rozhodování o dalších důkazních návrzích, pokud byly dodatečně předloženy, rozhodování o skončení dokazování, popřípadě rozhodování o odročení jednání.¹⁹⁰ Úprava provádění dokazování je stručně zmíněna v § 18 advokátního kárného řádu a § 33 odst. 6 zákona o advokacii, z tohoto důvodu se subsidiárně použijí příslušná ustanovení zákona o trestním řízení soudním. Zmiňované ustanovení zákona o advokacii uvádí, že: „*V kárném řízení o kárném provinění se použijí obdobně ustanovení upravující zajištění účelu a průběhu řízení podle správního řádu. Pořádková pokuta je příjmem Komory.*“¹⁹¹ Proto je zapotřebí při zajištění účelu a průběhu řízení vycházet z § 58 až § 63 správního řádu. Poté, co je dokazování u konce, předseda kárného senátu udělí účastníkům kárného řízení možnost pronést závěrečnou řeč, jejich pořadí je jasně dáno: kárný žalobce, zástupce kárně obviněného a nakonec kárně obviněný.¹⁹² Po skončení závěrečných řečí se senát odebere k poradě, která se koná samozřejmě bez přítomnosti účastníků.¹⁹³ V průběhu porady jsou shrnuty výsledky dokazování, rozhoduje se, zda jsou splněny podmínky pro rozhodnutí ve věci samé, zároveň je senát povinen zkoumat, zda byl prokázán skutek, pro který byla kárná žaloba podána a zda byl spáchán kárně obviněným. Poté je skutek kvalifikován a jestliže senát dospěje k závěru, že bylo spácháno kárné provinění, rozhodne o uložení kárného opatření, jeho druhu a výměře nebo od sankce upustí.¹⁹⁴ V posledním ustanovení advokátního kárného řádu, které upravuje řízení před kárným senátem, je upraven protokol o průběhu jednání.¹⁹⁵

---

¹⁸⁹ § 19 advokátního kárného řádu.

¹⁹⁰ KOVÁŘOVÁ, Daniela a kol. *Zákon o advokacii a stavovské předpisy: komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2017, s. 536–537.

¹⁹¹ § 33 odst. 6 zákona o advokacii.

¹⁹² § 19 odst. 2 advokátního kárného řádu.

¹⁹³ § 20 odst. 1 advokátního kárného řádu.

¹⁹⁴ KOVÁŘOVÁ, Daniela a kol. *Zákon o advokacii a stavovské předpisy: komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2017, s. 537.

¹⁹⁵ § 21 advokátního kárného řádu.

5.7 Náklady kárného řízení

Náklady vzniklé v průběhu kárného řízení upravuje § 33a zákona o advokacii. Jde-li o kárně obviněného, své náklady kárného řízení nese každý účastník sám. Co se týče nákladů účastníka, kterým je předseda kontrolní rady České advokátní komory vystupující jako kárný žalobce, ty nese Česká advokátní komora spolu s náklady spojenými s činností kárného a odvolacího senátu, s prováděním důkazů a s náklady na tlumočnicka.¹⁹⁶ Pokud v řízení jako kárný žalobce vystupuje ministr spravedlnosti, nese náklady stát.¹⁹⁷ Jestliže kárný senát vyslovil v rozhodnutí, kterým se kárné řízení končí, výrok o kárné vině, současně rozhodne o povinnosti kárně obviněného zaplatit náhradu nákladů kárného řízení, které nesla Česká advokátní komora. Jedná se o jednorázovou částku, jejíž výši stanoví stavovský předpis.¹⁹⁸ Závěrem je nutno dodat, že náhrada nákladů kárného řízení se týká celého řízení, tedy i případného řízení o odvolání, obnovy řízení či soudního přezkumu, avšak u opakovaného řízení pouze v případě, že pravomocné rozhodnutí opět vysloví kárnou vinu kárně obviněného.¹⁹⁹

5.8 Kárné rozhodnutí

Pokud kárný senát kárné řízení nezastaví či nepřeruší, zproští kárně obviněného kárné žaloby, nebo vysloví, že se dopustil kárného provinění a uloží mu kárné opatření.²⁰⁰ Ovšem jde-li o méně závažné porušení povinností, je možné od uložení kárného opatření upustit, jestliže již samotné projednání kárného provinění bude postačující. Rovněž lze upustit i v případě, že kárně obviněný uzavřel s poškozeným písemnou dohodu o odstranění následků provinění a takové rozhodnutí lze považovat za dostačující vzhledem k okolnostem případu.²⁰¹

Právní úpravu institutu upuštění od uložení kárného opatření hodnotím velice kladně. V některých případech, které svou povahou nejsou příliš závažné, souhlasím s tím, že i pouhé projednání věci před kárným senátem bude pro advokáta či advokátního koncipienta dostatečným varováním před dalším protiprávním

---

¹⁹⁶ § 33a odst. 1 zákona o advokacii.

¹⁹⁷ KOVÁŘOVÁ, Daniela a kol. *Zákon o advokacii a stavovské předpisy: komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2017, s. 539.

¹⁹⁸ § 33a odst. 2 zákona o advokacii.

¹⁹⁹ KOVÁŘOVÁ, Daniela a kol. *Zákon o advokacii a stavovské předpisy: komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2017, s. 539.

²⁰⁰ § 22 advokátního kárného řádu.

²⁰¹ § 32 odst. 5 zákona o advokacii.

jednáním a domnívám se, že již samotné projednání na ně může působit jako újma, neboť jejich nesprávné jednání bude předmětem kárného řízení a následně se o něm může dozvědět i veřejnost, jestliže se jejich provinění objeví ve výběru kárných rozhodnutí vydávaných ve Sbírkách kárných rozhodnutí.

Novelou zákona o advokacii byla zavedena další možnost upuštění od uložení kárného opatření. Jsem toho názoru, že autoři novely se inspirovali institutem narovnání v zákoně o trestním řízení soudním, které je považováno za formu odklonu v trestním řízení. Zavedení této možnosti lze z mého pohledu opět jen vyzdvihnout, protože je tak dána možnost kárně obviněného dobrovolně odstranit následky svého jednání s vidinou toho, že na základě jeho vlastní angažovanosti může být splněna záruka jeho nápravy a poučení se ze svých chyb, aniž by mu byla uložena sankce. Navíc bych však právní úpravu této problematiky doplnila o podmínku lítosti kárně obviněného svého skutku. Myslím si, že projevená lítost by utvrdila orgán rozhodující o upuštění od uložení kárného opatření v tom, že jej lze považovat za dostačující a bylo by zřejmé, že se do budoucna kárně obviněný více zaměří na povahu a následky svého jednání.

Kárný senát má na výběr dvě formy, kterými může o kárném provinění rozhodnout, a to klasickou formou rozhodnutí či kárným příkazem.²⁰²

Pro rozhodnutí v kárném řízení je rozhodující zásadně skutkový a právní stav, který byl v době, kdy došlo ke kárnému provinění a pozdější právní úpravu lze použít v případě, že by byla pro kárně obviněného příznivější.²⁰³ Z tohoto ustanovení je zřejmá zásada *nullum crimen sine lege*, zákazu retroaktivity a výhody plynoucí pro kárně obviněného z pozdější právní úpravy.²⁰⁴

Rámcové náležitosti písemného vyhotovení kárného rozhodnutí upravuje ustanovení § 34 odst. 2 zákona o advokacii. Dle něj kárné rozhodnutí musí obsahovat výrok, odůvodnění, poučení o opravném prostředku a případně povinnost k náhradě nákladů vzniklých v průběhu kárného řízení, jestliže senát vyslovil, že se kárně obviněný dopustil kárného provinění.²⁰⁵ Náležitosti výroku rozhodnutí jsou pouze stručně vymezeny a jelikož chybí podrobnější právní úprava, v souladu s § 35e odst. 2 zákona o advokacii se přiměřeně užije úprava obsažená v § 125 zákona o trestním řízení soudním. Odůvodnění rozhodnutí musí obsahovat

---

²⁰² PELIKÁN, Martin. *Shrnutí předpisů o advokacii*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2018, s. 56.

²⁰³ § 34 odst. 1 zákona o advokacii.

²⁰⁴ KOVÁŘOVÁ, Daniela a kol. *Zákon o advokacii a stavovské předpisy: komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2017, s. 540.

²⁰⁵ § 34 odst. 2 zákona o advokacii.

podstatná skutková zjištění, ke kterým kárný senát dospěl, důkazy, ze kterých vycházel a nakonec jaké skutečnosti považuje za prokazané. Jestliže kárně obviněný s kárnou žalobou nesouhlasil, byť jen zčásti, musí se kárný senát též vypořádat s jeho obhajobou. Stejně tak se musí vypořádat s navrženými důkazy, které neprovedl a musí uvést důvody pro tento postup. Důležitou součástí odůvodnění tvoří právní závěry, ze kterých má být patrné, jaká ustanovení zákona nebo stavovského předpisu byla porušena a jakým konkrétním jednáním kárně obviněného. Dle judikatury Ústavního soudu má kárný senát povinnost zabývat se i osobními poměry kárně obviněného a přihlídnout k nim při rozhodování o druhu a výměře kárného opatření.²⁰⁶ Obsah kárného rozhodnutí tak musí být přesvědčivý nejen pro účastníky kárného řízení, ale i pro osoby, které se s kárným rozhodnutím seznámily, a navíc musí být zajištěna přezkoumatelnost, pokud by proběhlo odvolací řízení, soudní přezkum pravomocného rozhodnutí či obnova kárného řízení. Rozhodnutí kárného senátu vyhlásí jeho předseda ihned po skončení závěrečné porady.²⁰⁷

Kárné rozhodnutí musí být účastníkům doručeno. Jde-li o doručené rozhodnutí, jímž se kárné řízení končí a proti kterému není odvolání přípustné, je v právní moci a je také vykonatelné, ale pouze nejde-li o výjimku v případě rozhodnutí o uložení pokuty, které je vykonatelné ve lhůtě patnácti dnů od nabytí právní moci, nebo je stanovena lhůta delší či se jedná o placení ve formě splátek. Rozhodnutí, která nelze napadnout řádným opravným prostředkem, jsou např. o námitce podjatosti vznesené účastníkem řízení o přerušení řízení. Ostatní rozhodnutí nabývají právní moci jejich vyhlášením a pokud vyhlášení není předepsáno, tak jejich přijetím.²⁰⁸

5.8.1 Kárný příkaz

Jak již bylo uvedeno výše, kárný senát může ve věci rozhodnout i bez nařízení jednání, a to ve formě kárného příkazu. Tato možnost byla do zákona o advokacii doplněna dodatečně – novelou provedenou zákonem č. 79/2006 Sb.

Rozhodnout formou kárného příkazu je možné jen pokud je kárná žaloba dostatečně formulována a doložena. Na základě této žaloby spolu s obsahem spisu

---

²⁰⁶ SVEJKOVSKÝ, J., A. MACKOVÁ, M. VYCHOPENĚ a kol. *Advokátní právo*. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 297.

²⁰⁷ KOVÁŘOVÁ, Daniela a kol. *Zákon o advokacii a stavovské předpisy: komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2017, s. 540–544.

²⁰⁸ § 34 odst. 3 zákona o advokacii.

a opatřeními důkazy může kárný senát rozhodnout, dojde-li k názoru, že skutkový stav je spolehlivě zjištěn.²⁰⁹ Zákon nezakazuje, aby senát vycházel i z důkazů, které si opatří po podání žaloby, avšak měl by dát účastníkům možnost písemně se k nim vyjádřit. Skutkový stav musí být spolehlivě zjištěn co do kárného provinění, ale i co do všech okolností, které musí kárný senát zkoumat a zhodnotit. K vydání kárného příkazu kárný senát nenařizuje jednání, ale vzhledem k tomu, že jde kolektivní rozhodnutí kárného senátu, je zapotřebí, aby se o jeho obsahu kárný senát poradil, byť jen neformálně, a aby o takové poradě sepsal zápis, jež je součástí kárného spisu.²¹⁰

Kárným příkazem je možné uložit jen kárné opatření ve formě napomenutí či pokuty do výše desetinásobku minimální měsíční mzdy, je-li kárně obviněným advokát, nebo do výše dvojnásobku minimální měsíční mzdy, jde-li o advokátního koncipienta.²¹¹ Pokud by měl kárný senát za to, že jde o natolik závažné kárné provinění, že by uložení pokuty v této výši nebylo dostačující, nemohl by kárným příkazem rozhodnout a musel by nařídit ve věci jednání. Z praxe vyplynulo, že kárným příkazem je možné upustit od uložení kárného opatření dle § 32 odst. 5 zákona o advokacii. Je však důležité zaměřit se na slovo projednání v něm obsažené, kárná komise nakonec dospěla k názoru, že pod pojem projednání lze zahrnout i vyjádření ke kárné žalobě, je-li souhlasné, vyjadřuje lítost a jsou-li provedena opatření vedoucí k zamezení opakovanému porušení povinností.²¹²

Kárný příkaz má povahu rozhodnutí, kterým se vyslovuje vina kárně obviněného, tedy že se dopustil kárného provinění. Z toho je zřejmé, že kárným příkazem není možné kárně obviněného zprostit kárné žaloby nebo zastavit kárné řízení. Účinky spojené s vyhlášením kárného rozhodnutí v tomto případě nastávají doručením písemného vyhotovení kárného příkazu kárně obviněnému.²¹³

Kárný příkaz musí být vyhotoven písemně, jeho obsahové náležitosti podrobněji upravuje ustanovení § 34b odst. 1 zákona o advokacii. Konkrétně jde o výrok ve věci samé, výrok ukládající povinnost k náhradě nákladů kárného řízení a poučení o právu podat odpor současně s upozorněním, že jestli kárně obviněný

---

²⁰⁹ KOVÁŘOVÁ, Daniela a kol. *Zákon o advokacii a stavovské předpisy: komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2017, s. 563.

²¹⁰ SVEJKOVSKÝ J., M. VYCHOPENĚ, L. KRYM, A. PEJCHAL a kol. *Zákon o advokacii: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 244.

²¹¹ § 34a odst. 2 zákona o advokacii.

²¹² KOVÁŘOVÁ, Daniela a kol. *Zákon o advokacii a stavovské předpisy: komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2017, s. 563–564.

²¹³ § 34a odst. 3 zákona o advokacii.

odpor nepodá, nebude nařízeno jednání kárného senátu k projednání dané věci.²¹⁴ Jelikož se jedná o tzv. zjednodušené rozhodnutí, součástí obsahu nemusí být odůvodnění, ať už proto, že kárný příkaz není přezkoumáván, nebo v souvislosti s urychlením kárného řízení. Předseda kárného senátu ale může odůvodnění připojit, což je vhodné především pro uvedení úvah, kterými se kárný senát řídil při volbě kárného opatření či při rozhodování o upuštění od jeho uložení.²¹⁵

Opravným prostředkem proti kárnému příkazu je již zmiňovaný odpor, který může být podán kárným žalobcem, kárně obviněným, jeho zástupcem či opatrovníkem. Lhůta pro jeho podání je patnáctidenní a počíná běžet ode dne následujícího po doručení písemného vyhotovení kárného příkazu, přičemž jde o lhůtu procesní. Tato lhůta pro podání odporu končí zástupci či opatrovníkovi kárně obviněného ve stejný den jako kárně obviněnému.²¹⁶ Naproti tomu kárnému žalobci běží lhůta ode dne, který následuje po dni, kdy mu bylo doručeno písemné vyhotovení kárného příkazu. Odpor nemusí obsahovat odůvodnění, musí být však zřejmé, kdo jej činí a proti jakému kárnému příkazu.²¹⁷ Osoby oprávněné k podání odporu se mohou tohoto práva výslovně vzdát po doručení písemného vyhotovení kárného příkazu.²¹⁸ Jestliže některá z oprávněných osob podala odpor ve lhůtě k tomu určené, kárný příkaz se automaticky ze zákona ruší. Předseda kárného senátu proto nařídí k projednání kárné žaloby jednání.²¹⁹ Pokud odpor podá pouze kárně obviněný (jeho zástupce či opatrovník), neuplatní se zákaz reformace in peius, kárný senát proto může skutek kvalifikovat dle jiného ustanovení, než jaké bylo uvedeno v kárném příkazu a může tudíž uložit i přísnější kárné opatření.²²⁰ Nebyl-li odpor podán, kárný příkaz nabude právní moci dnem následujícím poté, co lhůta pro jeho podání uplynula a je vykonatelný. Jestliže došlo ke vzdání se práva na podání odporu, kárný příkaz nabude právní moci a vykonatelnosti dnem následujícím po dni, kdy bylo podání ohledně vzdání se práva doručeno kárnému senátu.²²¹

---

²¹⁴ § 34b odst. 1 zákona o advokacii.

²¹⁵ KOVÁŘOVÁ, Daniela a kol. *Zákon o advokacii a stavovské předpisy: komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2017, s. 564–565.

²¹⁶ § 34c odst. 1 zákona o advokacii.

²¹⁷ SVEJKOVSKÝ J., M. VYCHOPENĚ, L. KRYM, A. PEJCHAL a kol. *Zákon o advokacii: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 247.

²¹⁸ § 34c odst. 2 zákona o advokacii.

²¹⁹ § 34d odst. 1 zákona o advokacii.

²²⁰ SVEJKOVSKÝ J., M. VYCHOPENĚ, L. KRYM, A. PEJCHAL a kol. *Zákon o advokacii: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 248.

²²¹ § 34d odst. 2 zákona o advokacii.

Zákon o advokacii v souvislosti s kárným příkazem upravuje ještě případ zpětvzetí kárné žaloby. Umožňuje, že i když byl kárný příkaz vydán, nebrání to kárnému žalobci vzít žalobu zpět, avšak pouze do doby, než je písemné vyhotovení kárného příkazu doručeno některé z oprávněných osob. V této situaci se proto kárný příkaz ruší a kárné řízení se zastaví.²²²

Domnívám se, že institut kárného příkazu je skvělým krokem vpřed. Při jeho použití je věc rychleji projednána a rozhodnuta, neboť kárný senát rozhoduje pouze na podkladě žaloby, obsahu přiloženého spisu a doposud opatřených důkazů. Přispívá tak k větší efektivnosti, protože lze takto rozhodnout v méně závažných případech, rychlosti, protože není nutné nařizovat jednání, kterým se proces kárného řízení zpomalí a hospodárnosti, neboť nevznikají náklady spojené s prováděním dokazování.

5.9 Odvolací řízení

Proti rozhodnutí kárného senátu, kterým se kárné řízení končí, může účastník tohoto řízení podat odvolání v odvolací lhůtě, která činí patnáct dnů od doručení písemného vyhotovení kárného rozhodnutí. Tím je dána dvoustupňovitost kárného řízení a záleží pouze na účastnících řízení, zda druhého stupně kárného řízení využijí. Řízení o odvolání je věnováno ustanovení § 35 zákona o advokacii, dále jej rozvíjí advokátní kárný řád v § 26 až § 33. Oprávnění podat odvolání přísluší tedy kárnému žalobci i kárně obviněnému. Jestliže je odvolání podáno včas, jedná se o řádný opravný prostředek se suspenzivním a devolutivním účinkem. Odvolání z logiky věci není možné podat proti kárnému příkazu, neboť ten může být napaden pouze odporem.²²³

Odvolání se podává předsedovi kárné komise podáním adresovaným do sídla České advokátní komory. Ten poté zašle stejnopis či opis odvolání ostatním účastníkům kárného řízení a vyzve je, aby se nejpozději do dvou týdnů k odvolání písemně vyjádřili a toto vyjádření předložili předsedovi odvolací kárné komise. Poté předseda kárné komise předloží odvolání spolu s kárným spisem předsedovi odvolací kárné komise.²²⁴

Vzhledem ke strohé úpravě odvolání, když ani zákon o advokacii ani advokátní kárný řád podrobněji neupravuje např. obsah odvolání či rozsah

---

²²² § 34e zákona o advokacii.

²²³ § 35 odst. 1 zákona o advokacii.

²²⁴ § 26 advokátního kárného řádu.

přezkumu v rámci řízení o odvolání, mám za to, že dle § 35e odst. 2 zákona o advokacii se proto přiměřeně užijí ustanovení zákona o trestním řízení soudním.

K rozhodování o odvolání je příslušný tříčlenný senát, který ustanoví předseda odvolací kárné komise z jejích členů. Projednání odvolání v odvolacím kárném senátu se přiměřeně řídí stejnými zásadami jako řízení před senátem kárné komise, avšak pouze je-li nařízeno jednání, tedy je-li pro posouzení věci nezbytné doplnit dokazování za účelem správného zjištění skutkového stavu, to vše je v souladu se zásadou hospodárnosti. Jednání se proto nařizuje jen výjimečně.²²⁵

V rámci přezkumu kárného rozhodnutí se v rámci odvolání uplatní tzv. úplný revizní princip zakotvený v § 28 advokátního kárného řádu. Proto má odvolací kárný senát povinnost přezkoumat výrok napadeného kárného rozhodnutí, i když to nebylo obsahem odvolacích námitek. Přezkum je zaměřen na skutková zjištění, právní kvalifikaci, rozhodnutí o sankci a rovněž i na průběh prvoinstančního kárného řízení.²²⁶

Odvolací kárný senát v odvolacím řízení kárné rozhodnutí zruší nebo odvolání proti němu zamítne a kárné rozhodnutí potvrdí či odvolání odmítne. Jestliže odvolací kárný senát kárné rozhodnutí zruší, může ve věci rozhodnout sám nebo ji vrátí kárnému senátu k dalšímu řízení a rozhodnutí ve věci, přičemž kárný senát je vázán právním názorem odvolacího kárného senátu.²²⁷ Podrobněji postup odvolacího kárného senátu upravují ustanovení § 29 až § 32 advokátního kárného řádu.

Odvolací kárný senát napadené rozhodnutí zruší a kárné řízení zastaví z důvodů uvedených v § 11 advokátního kárného řádu, v tomto případě se jedná o zastavení celého kárného řízení.²²⁸ Obdobně se postupuje je-li odvolání včas vzato zpět – tedy do doby, než se odvolací kárný senát odebere k poradě, nebo jestliže v řízení o odvolání není nařízeno jednání do dne, který předchází dni, kdy odvolací kárný senát odvolání projedná. V tomto případě dojde k zastavení odvolacího kárného řízení, a proto napadené kárné rozhodnutí nabude právní moci dnem, kdy nabude právní moci rozhodnutí o zastavení odvolacího kárného řízení.²²⁹

---

²²⁵ SVEJKOVSKÝ, J., A. MACKOVÁ, M. VYCHOPENĚ a kol. *Advokátní právo*. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 298.

²²⁶ KOVÁŘOVÁ, Daniela a kol. *Zákon o advokacii a stavovské předpisy: komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2017, s. 570–571.

²²⁷ § 35 odst. 3 zákona o advokacii.

²²⁸ § 29 odst. 1 advokátního kárného řádu.

²²⁹ § 29 odst. 2 advokátního kárného řádu.

Odvolací kárný senát po zrušení kárného rozhodnutí může sám rozhodnout ve věci samé, byl-li spolehlivě zjištěn skutkový stav. Dále musí být splněny další podmínky: a) pokud bylo vysloveno, že se kárně obviněný dopustil kárného provinění, ale nebylo prokázáno, že se skutek stal, že skutek je kárným proviněním nebo že se jej dopustil právě kárně obviněný; b) jestliže je zjištěno, že uložené kárné opatření je nepřiměřeně přísné vzhledem k okolnostem případu.²³⁰

Druhou možností po zrušení napadeného rozhodnutí je vrácení věci kárnému senátu k dalšímu řízení a rozhodnutí ve věci. Jde především o případy, kdy kárný senát zastavil kárné řízení, ačkoliv k tomu nebyl dán žádný důvod uvedený v § 11 advokátního kárného řádu, kárný senát kárně obviněného zprostil žaloby a opět k tomu nebyly splněny podmínky, napadené rozhodnutí vycházelo z nesprávně zjištěného skutkového stavu, nebo kárné řízení před kárným senátem je zatíženo závažnými vadami.²³¹

A konečně odvolací kárný senát odvolání zamítne a kárné rozhodnutí potvrdí, např. pokud bylo odvolání podáno opožděně, osobou neoprávněnou či osobou, která se odvolání výslovně vzdala.²³² V novém řízení nemůže dojít ke změně rozhodnutí v neprospěch kárně obviněného, podal-li odvolání pouze kárně obviněný, což je vyjádřením zásady zákazu reformace in peius.²³³

Závěrem je nutno dodat, že rozhodnutí odvolacího kárného senátu lze přezkoumat na základě žaloby ve správním soudnictví²³⁴ či na základě kasační stížnosti.²³⁵ Další možností soudního přezkumu je v rámci řízení před Ústavním soudem na podkladě ústavní stížnosti.²³⁶ Poslední možnost představuje podání stížnosti k Evropskému soudu pro lidská práva.²³⁷

5.10 Obnova kárného řízení

Obnova řízení je jediným mimořádným opravným prostředkem v rámci kárného řízení. Její úprava je obsažena v § 35c zákona o advokacii a § 34 až § 37 advokátního kárného řádu.

---

²³⁰ § 30 advokátního kárného řádu.

²³¹ § 31 advokátního kárného řádu.

²³² § 32 advokátního kárného řádu.

²³³ SVEJKOVSKÝ J., M. VYCHOPENĚ, L. KRYM, A. PEJCHAL a kol. *Zákon o advokacii: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 252.

²³⁴ § 65 a násl. soudního řádu správního.

²³⁵ § 102 a násl. soudního řádu správního.

²³⁶ § 72 a násl. zákona o Ústavním soudu.

²³⁷ čl. 34 sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a Protokolů na tuto Úmluvu navazujících.

Skončilo-li kárné řízení pravomocným kárným rozhodnutím, lze v něm proti témuž kárně obviněnému a pro téže kárné provinění pokračovat v případě, že byla povolena obnova řízení. Musí se tedy jednat pouze o pravomocné rozhodnutí v meritu věci a obnovu řízení nelze povolit, jestliže jím bylo kárné řízení zastaveno.²³⁸

Řízení o obnově předchází řízení o povolení obnovy, které je zahájeno na návrh účastníka. Ten jej může podat v případě, že vyjdou najevo nové skutečnosti či důkazy, které bez zavinění účastníka nemohly být uplatněny v pravomocně skončeném kárném řízení a mohly by samy o sobě či v souvislosti s ostatními důkazy a skutečnostmi, jež byly známy již dříve, vést k rozhodnutí příznivějšímu pro kárně obviněného.²³⁹ Z ustanovení zákona je tedy zřejmé, že návrh může být podán pouze ve prospěch kárně obviněného a pouze z tohoto důvodu je možné obnovu řízení povolit. Zákon na podání návrhu stanoví subjektivní šestiměsíční lhůtu, která počíná běžet dnem, kdy se účastník navrhuující obnovu dozvěděl o důvodu obnovy či ode dne, kdy důvod mohl uplatnit.²⁴⁰ Návrh na obnovu řízení je podrobněji upraven v advokátním kárném řádu, jenž stanoví povinnost jeho písemného podání, obsahové náležitosti a nutnost jeho podání předsedovi kárné komise. Předseda kárné komise má povinnost zaslat tento návrh ostatním účastníkům původního kárného řízení, tím je jim zaručena možnost vyjádřit se.²⁴¹ O návrhu na povolení obnovy rozhoduje za tím účelem zvlášť ustanovený kárný senát.²⁴² V kárné praxi je časté, že k rozhodnutí o návrhu na povolení obnovy řízení je ustanoven stejný kárný senát, který rozhodoval v původním řízení ve věci samé. Důvodem je znalost daného spisu a rychlejší posouzení tvrzení a důkazů, které účastník v návrhu předkládá.²⁴³ Kárný senát má dvě možnosti, jak rozhodnout, za prvé návrh na povolení obnovy zamítne, nebo za druhé obnovu řízení povolí. Proti takovému rozhodnutí může účastník původního kárného řízení podat odvolání.²⁴⁴

Jestliže byla rozhodnutím obnova řízení povolena a rozhodnutí je již v právní moci, bez dalšího se ruší všechna dosavadní rozhodnutí přijatá v kárném řízení a věc znovu projedná kárný senát, který obnovu kárného řízení povolil.²⁴⁵

---

²³⁸ § 35c odst. 1 zákona o advokacii.

²³⁹ § 35c odst. 2 zákona o advokacii.

²⁴⁰ § 35c odst. 3 zákona o advokacii.

²⁴¹ § 34 advokátního kárného řádu.

²⁴² § 35c odst. 4 zákona o advokacii.

²⁴³ KOVÁŘOVÁ, Daniela a kol. *Zákon o advokacii a stavovské předpisy: komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2017, s. 606.

²⁴⁴ § 35c odst. 4 zákona o advokacii.

²⁴⁵ § 35c odst. 5 zákona o advokacii.

Další řízení je ovládáno stejnými pravidly jako původní kárné řízení a ze smyslu obnoveného řízení vyplývá, že se přihlíží nejen k obsahu původního spisu a návrhu, ale i k novým důkazům a skutečnostem.²⁴⁶ Advokátní kárný řád opět zdůrazňuje zásadu zákazu reformace in peius. Jestliže byla pravomocným rozhodnutím povolena obnova kárného řízení pouze na základě návrhu kárně obviněného, v novém kárném řízení mu proto nemůže být uloženo kárné opatření, pokud v původním kárném řízení bylo upuštěno od jeho uložení. Stejně tak mu nemůže být uloženo kárné opatření, které by bylo přísnější než uložené v původním rozhodnutí.²⁴⁷

---

²⁴⁶ § 37 odst. 1 advokátního kárného řádu.

²⁴⁷ § 37 odst. 2 advokátního kárného řádu.

Závěr

Diplomová práce se zabývala institutem kárné odpovědnosti dle zákona o advokacii, kterou nesou advokáti či advokátní koncipienti, jestliže se kárně proviní.

Cílem této práce bylo analyzovat institut kárné odpovědnosti dle zákona o advokacii a zaměřit se na klíčové pojmy spjaté s tímto institutem. Mám za to, že cíl práce byl tedy naplněn a problematika kárné odpovědnosti byla obsahově pojata v rovině teoretické i praktické.

První kapitola byla věnována historickému exkurzu, ve kterém jsou uvedeny poznatky o vývoji institutu kárné odpovědnosti advokátů, o významných právních pramenech, v nichž byl institut upraven, ale i o příkladech kárných sankcí, které se nepochybně staly inspirací pro dnešní právní úpravu.

V následujících kapitolách jsem se již zaměřila na současnou právní úpravu problematiky kárné odpovědnosti. Při jejich psaní jsem čerpala ze základního pramene institutu kárné odpovědnosti, a to zákona o advokacii a současně z obsáhlých komentářů ke zmiňovanému zákonu a odborné literatury. Autoři těchto publikací se ve svých názorech shodovali a při studiu tohoto institutu jsem tak nenarazila na žádné výrazně problematické místo. Při psaní této práce jsem však odborné texty a komentáře k zákonu o advokacii musela přizpůsobit aktuální právní úpravě k 1. lednu 2021. V textu, který je prakticky zaměřený, jsem navíc vycházela ze Sbírek kárných rozhodnutí, z nichž jsem vybrala několik kárných rozhodnutí, aby bylo zřejmé, jakých kárných provinění se osoby z řad advokátů či advokátních koncipientů dopouštějí a jaké sankce ve formě kárného opatření jsou ukládány.

Obsahem druhé kapitoly byla kárná odpovědnost v advokacii, ve které jsem popsala kárnou odpovědnost jako druh právní odpovědnosti, základní prameny právní úpravy této problematiky a závěrem jsem se zamyslela nad kárnou odpovědností právnických osob.

Následující kapitola byla věnována kárnému provinění, konkrétně jeho definici a z ní vyplývajícím znakům kárného provinění. Těmito znaky jsou: závažnost či opakovanost porušení povinností, zavinění ve vztahu k porušení povinností a samotné porušení povinností stanovených v zákonech či stavovských předpisech. V praktické části jsem uvedla příklady kárných provinění z kárné praxe.

V rámci kapitoly týkající se kárného opatření jsem nejprve definovala tento pojem a poté jsem věnovala pozornost především výčtu kárných opatření, jež

mohou být uložena advokátovi, advokátnímu koncipientovi a evropskému advokátovi. Na základě statistických údajů České advokátní komory jsem vytvořila tabulku znázorňující přehled kárných rozhodnutí, která v předchozích letech nabyla právní moci, ze které je patrné ukládání jednotlivých druhů sankcí a jejich počet. Nejčastěji ukládaným kárným opatřením je pokuta, na druhém místě stojí napomenutí. Ze statistických údajů České advokátní komory jsem rovněž zjistila, že v mnoha případech je od uložení kárného opatření upuštěno.

Závěrečná kapitola popisovala kárné řízení jako zvláštní typ řízení, které není komplexně upraveno v jednom právním předpisu, ale je obsahem celkem čtyř obecně závazných právních předpisů. Zpočátku jsem se zaměřila na podnět a stížnost, které mohou být podány ze strany veřejnosti a na základě nich lze zahájit projednávání činnosti advokáta či advokátního koncipienta. Ve fázi projednávání podnětu vystupuje kontrolní oddělení České advokátní komory, které připravuje podklady pro jejich projednání v kontrolní radě České advokátní komory. Je nutné zdůraznit, že kontrolní oddělení a kontrolní rada mohou věc projednat i nezávisle na činnosti ze strany veřejnosti. Následně byl popsán postup před zahájením samotného kárného řízení, který je plně v rukou kontrolní rady České advokátní komory. Dále jsem se věnovala kárné žalobě, která může být podána pouze předsedou kontrolní rady České advokátní komory a nebo ministrem spravedlnosti České republiky. Tyto osoby jsou pro účely kárného řízení označovány jako kární žalobci. Obsahem byla dále podkapitola, jež se týkala účastníků kárného řízení, kterými jsou kárný žalobce a kárně obviněný. Popsán byl kárný senát, který projednává kárnou žalobu, rozhoduje o tom, zda se kárně obviněný dopustil kárného provinění a jestliže ano, má pravomoc rozhodnout o uložení kárného opatření či o upuštění od jeho uložení. Následně byl představen průběh kárného řízení a rovněž jsem popsala kárné rozhodnutí jako výsledek kárného řízení, přičemž kárný senát může rozhodnout klasickou formou rozhodnutí či kárným příkazem. Opomenuty nebyly ani řádné opravné prostředky, tedy odvolání proti rozhodnutí kárného senátu, kterým se řízení končí, nebo odpor přípustný proti kárnému příkazu. Závěrem byl popsán jediný mimořádný opravný prostředek, a to obnova řízení.

Z mého pohledu aktuální právní úprava kárné odpovědnosti advokacie nemá výraznější nedostatky. Kladně hodnotím reakce na neustálý vývoj advokacie, které jsou vtěleny do novel nejen zákona o advokacii. Mám za to, že četnost vydávání novelizací odpovídá vývoji společnosti a jsou vydávány průběžně a poměrně často.

Z významnějších novel bych pozitivně hodnotila novelu účinnou od 1. září 2017, která zavedla stěžejní instituty, o nichž práce pojednává, např. dvě nová kárná opatření, a to odnětí knihy o prohlášeních o pravosti podpisu a dočasný zákaz výkonu činnosti podle § 56a a také druhou možnost upuštění od uložení kárného opatření. Dále byly rozšířeny kompetence České advokátní komory např. tím, že může zadržet a zajistit knihy o prohlášeních o pravosti podpisu. K aktuální novele účinné od 1. ledna 2021 zastávám taktéž pozitivní postoj. Především z důvodu prodloužení subjektivní a objektivní lhůty k podání kárné žaloby, přesto bych navrhovala jejich další prodloužení.

Zajímavé pro mě bylo zjištění, že definice kárného provinění neobsahuje taxativní výčet typových znaků skutkových podstat jednotlivých kárných provinění, přesto jsem vzhledem ke kárné praxi zhodnotila, že se nejedná o úpravu problematickou, ale pojetí tohoto pojmu je ideální, neboť poskytuje rozsáhlý prostor pro uvážení orgánu rozhodujícímu o tom, zda lze jednání kvalifikovat jako kárné provinění. Tuto úpravu považuji za vhodnou i vzhledem k širokému spektru řešených případů a domnívám se, že uvedení konkrétních situací by proto bylo příliš obsáhlé a jejich výčet složitý a nestačil by reagovat na nová protiprávní jednání.

Katalog kárných opatření, která lze uložit za kárné provinění, považuji za dostačující. Výčet obsahuje sankce mírnější, více znatelné až přísné, ovšem z příkladů z kárné praxe se domnívám, že tyto sankce jsou ukládány spravedlivě vzhledem k míře závažnosti provinění a jejich ukládání rozhodně není nadužíváno. Jestliže advokát úmyslně poruší povinnosti kladené na výkon advokacie, např. úmyslně poškodí svého klienta, považuji za přiměřené uložení sankce vyškrtnutí ze seznamu advokátů či dočasného zákazu výkonu advokacie, protože mám za to, že tímto jednáním byla narušena vážnost a důstojnost advokátního stavu a důvěra v něj, proto si myslím, že taková osoba by již advokacii vykonávat neměla.

Závěrem oceňuji samosprávnou činnost České advokátní komory při pravidelném vydávání Sbírek kárných rozhodnutí. Díky této činnosti se advokáti, advokátní koncipienti, ale i laická veřejnost může seznámit s vybranými kárnými rozhodnutími. Tuto skutečnost považuji za projev transparentnosti a možnosti kontroly rozhodovací činnosti orgánů České advokátní komory.

Seznam použitých pramenů

Odborná literatura:

BALÍK, Stanislav. *Advokacie včera a dnes: vybrané texty z dějin a současnosti advokacie*. Dobrá Voda: A. Čeněk, 2000, 256 s., ISBN 80-902627-7-5.

BALÍK, Stanislav a kol. *Dějiny advokacie v Čechách, na Moravě a ve Slezsku*. Praha: Česká advokátní komora ve spolupráci s Národní galerií, 2009, 271 s., ISBN 978-80-7035-427-8.

BALÍK, Stanislav. *Minulost, přítomnost a perspektivy advokacie*. Plzeň: Západočeská univerzita, 1998, 105 s., ISBN 80-7082-398-4.

GERLOCH, Aleš. *Teorie práva*. 7. aktualizované vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2017, 336 s., ISBN 978-80-7380-652-1.

KOVÁŘOVÁ, Daniela a kol. *Zákon o advokacii a stavovské předpisy: komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2017, 992 s., ISBN 978-80-7552-631-1.

PELIKÁN, Martin. *Shrnutí předpisů o advokacii*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2018, 192 s., ISBN 978-80-7552-664-9.

SCHELLE, Karel a Jaromír TAUCHEN. *Historie advokacie v dokumentech*. Ostrava: Key Publishing ve spolupráci s The European Society for History of Law, 2012, 434 s., ISBN 978-80-7418-166-5.

SCHELLEOVÁ, Ilona a Karel SCHELLE. *Právní úprava advokacie: (historie a současnost)*. Brno: Masarykova univerzita, 1995, 165 s., ISBN 80-210-1074-6.

SVEJKOVSKÝ, J., A. MACKOVÁ, M. VYCHOPEŇ a kol. *Advokátní právo*. Praha: C. H. Beck, 2017, 360 s., ISBN 978-80-7400-659-3.

SVEJKOVSKÝ J., M. VYCHOPEŇ, L. KRYM, A. PEJCHAL a kol. *Zákon o advokacii: komentář*. Praha: C. H. Beck, 2012, 656 s., ISBN 978-80-7179-248-2.

ŠUSTOVÁ, Jana. *Odpovědnost za škodu způsobenou při výkonu právnické profese*. Praha: C. H. Beck, 2016, 176 s., ISBN 978-80-7400-469-8.

VEČEŘA, M., A. GERLOCH, K. BERAN a S. RUDENKO. *Všeobecná teória práva*. Praha: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2017, 336 s., ISBN 978-80-7380-645-3.

Články v odborných publikacích:

SYKA, J. Sbírká kárných rozhodnutí České advokátní komory 2014–2015, *Bulletin advokacie*. 2016, zvláštní číslo, s. 4. ISSN 1210-6348.

Internetové zdroje:

ČÁP, Petr. Zpráva předsedy kárné komise České advokátní komory. *Bulletin advokacie* [online]. Publikováno 22. 09. 2017 [cit. 08. 02. 2021]. Dostupné z: <http://www.bulletin-advokacie.cz/zprava-predsedy-karne-komise-cak>.

Česká advokátní komora. *Přehled kárných rozhodnutí, která nabyla právní moci* [online]. [cit. 28. 02. 2021]. Dostupné z: <https://www.cak.cz/scripts/detail.php?id=7470>.

Důvodová zpráva k zákonu č. 258/2017 Sb. *Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky* [online]. [cit. 02. 03. 2021]. Dostupné z: <https://www.psp.cz/sqw/text/orig2.sqw?idd=127343>.

Důvodová zpráva k zákonu č. 527/2020 Sb. *Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky* [online]. [cit. 23. 03. 2021]. Dostupné z: <https://www.psp.cz/sqw/text/orig2.sqw?idd=178707>.

KRAMER, Jaroslav a Kristián LÉKO. Zrada klienta je nejhorší zločin. *Česká advokátní komora* [online]. Publikováno 18. 8. 2014 [cit. 05. 02. 2021]. Dostupné z: <http://www.cak.cz/scripts/detail.php?id=13332>.

SEDLATÝ, Bohuslav. Zpráva předsedy odvolací kárné komise České advokátní Komory. *Bulletin advokacie* [online]. Publikováno 22. 09. 2017 [cit. 08. 02. 2021]. Dostupné z: <http://www.bulletin-advokacie.cz/zprava-predsedy-odvolaci-karne-komise-cak>.

Právní předpisy:

Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí č. 209/1992 Sb., o sjednání Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a Protokolů na tuto Úmluvu navazujících.

Usnesení představenstva České advokátní komory č. 1/1997 Věstníku, kterým se stanoví pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže advokátů České republiky (etický kodex).

Vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 244/1996 Sb., kterou se podle zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, stanoví kárný řád (advokátní kárný řád).

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád).

Zákon č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu.

Zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii.

Zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní.

Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád.

Zákon č. 79/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

Zákon č. 258/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 527/2020 Sb., kterým se mění zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, zákony související s přijetím zákona o evidenci skutečných majitelů a zákon č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění pozdějších předpisů.

Judikatura:

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 3. 1. 2014, č. j. 5 Ca 205/2009-69.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2004, č. j. 5 As 34/2003-47.

Kárná judikatura:

Kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 8. 3. 1996, sp. zn. K 110/95. In: *Sbírka kárných rozhodnutí České advokátní komory 1998–1999* [online]. [cit. 15. 02. 2021]. Dostupné z: https://www.cak.cz/images/NEVEREJNE/BA_01_Z2.pdf.

Kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 16. 4. 1999, sp. zn. K 12/98. In: *Sbírka kárných rozhodnutí České advokátní komory 1998–1999* [online]. [cit. 21. 02. 2021]. Dostupné z: https://www.cak.cz/images/NEVEREJNE/BA_01_Z2.pdf.

Kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 8. 12. 2000, sp. zn. K 56/2000. In: *Sbírka kárných rozhodnutí České advokátní komory 2000–2001* [online]. [cit. 21. 02. 2021]. Dostupné z: https://www.cak.cz/images/NEVEREJNE/BA_02_Z1.pdf.

Kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 21. 3. 2003, sp. zn. K 125/02. In: *Bulletin advokacie 3/2004* [online]. [cit. 13. 02. 2021]. Dostupné z: http://www.bulletin-advokacie.cz/assets/zdroje/casopis/2004/BA_04_03.pdf.

Kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 23. 4. 2003, sp. zn. K 46/02. In: *Sbírka kárných rozhodnutí České advokátní komory 2006–2007* [online]. [cit. 20. 02. 2021]. Dostupné z: https://www.cak.cz/images/NEVEREJNE/BA_08_Z1.pdf.

Kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 26. 3. 2004, sp. zn. K 93/03. In: *Sbírka kárných rozhodnutí České advokátní komory 2004–2005* [online]. [cit. 20. 02. 2021]. Dostupné z: https://www.cak.cz/images/NEVEREJNE/Ba_06_Z1.pdf.

Kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 1. 10. 2004, sp. zn. K 72/04. In: *Sbírka kárných rozhodnutí České advokátní komory 2004–2005* [online]. [cit. 14. 02. 2021]. Dostupné z: https://www.cak.cz/images/NEVEREJNE/Ba_06_Z1.pdf.

Kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 7. 3. 2008, sp. zn. K 37/07. In: *Sbírka kárných rozhodnutí České advokátní komory 2008–2009* [online]. [cit. 21. 02. 2021]. Dostupné z: http://www.cak.cz/assets/komora/bulletin-advokacie/ba_sbirka_2008-2009.pdf.

Kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 27. 2. 2009, sp. zn. K 166/2008. In: *Sbírka kárných rozhodnutí České advokátní komory 2010–2011* [online]. [cit. 20. 02. 2021]. Dostupné z: http://www.cak.cz/assets/komora/bulletin-advokacie/sbirka_2010-2011.pdf.

Kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 8. 6. 2009, sp. zn. K 146/07. In: *Sbírka kárných rozhodnutí České advokátní komory 2008–2009* [online]. [cit. 18. 02. 2021]. Dostupné z: http://www.cak.cz/assets/komora/bulletin-advokacie/ba_sbirka_2008-2009.pdf.

Kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 20. 6. 2011, sp. zn. K 5/2011. In: *Bulletin advokacie č. 10/2011* [online]. [cit. 20. 02. 2021]. Dostupné z: http://www.bulletin-advokacie.cz/assets/zdroje/casopis/2011/ba_10_2011web.pdf.

Kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 20. 1. 2012, sp. zn. K 114/2011. In: *Bulletin advokacie č. 10/2013* [online]. [cit. 21. 02. 2021]. Dostupné z: http://www.bulletin-advokacie.cz/assets/zdroje/casopis/2013/BA_10_2013_web.pdf.

Kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 13. 2. 2012, sp. zn. K 127/2011. In: *Sbírka kárných rozhodnutí České advokátní komory 2012–2013* [online]. [cit. 20. 02. 2021]. Dostupné z: http://www.cak.cz/assets/komora/bulletin-advokacie/sbirka_2012-2013.pdf.

Kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 15. 6. 2012, sp. zn. K 11/2012. In: *Bulletin advokacie 4/2013* [online]. [cit. 01. 03. 2021]. Dostupné z: http://www.bulletin-advokacie.cz/assets/zdroje/casopis/2013/BA_04_2013_web.pdf.

Kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 14. 12. 2012, sp. zn. K 110/2012. In: *Sbírka kárných rozhodnutí České advokátní komory 2012–2013* [online]. [cit. 21. 02. 2021]. Dostupné z: http://www.cak.cz/assets/komora/bulletin-advokacie/sbirka_2012-2013.pdf.

Kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 22. 2. 2013, sp. zn. K 138/2012. In: *Sbírka kárných rozhodnutí České advokátní komory 2012–2013* [online]. [cit. 21. 02. 2021]. Dostupné z: http://www.cak.cz/assets/komora/bulletin-advokacie/sbirka_2012-2013.pdf.

Kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 5. 4. 2013, sp. zn. K 77/2012. In: *Sbírka kárných rozhodnutí České advokátní komory 2012–2013* [online]. [cit. 28. 02. 2021]. Dostupné z: http://www.cak.cz/assets/komora/bulletin-advokacie/sbirka_2012-2013.pdf.

Kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 28. 2. 2014, sp. zn. K 66/2013. In: *Sbírka kárných rozhodnutí České advokátní komory 2014–2015* [online]. [cit. 28. 02. 2021]. Dostupné z: http://www.cak.cz/assets/komora/bulletin-advokacie/sbirka_2014-2015.pdf.

Kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 6. 10. 2014, sp. zn. K 36/2013. In: *Sbírka kárných rozhodnutí České advokátní komory 2014–2015* [online]. [cit. 20. 02. 2021]. Dostupné z: http://www.cak.cz/assets/komora/bulletin-advokacie/sbirka_2014-2015.pdf.

Kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 7. 11. 2014, sp. zn. K 119/2013. In: *Sbírka kárných rozhodnutí České advokátní komory 2014–2015* [online]. [cit. 01. 03. 2021]. Dostupné z: http://www.cak.cz/assets/komora/bulletin-advokacie/sbirka_2014-2015.pdf.

Kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 12. 12. 2014, sp. zn. K 33/2014. In: *Sbírka kárných rozhodnutí České advokátní komory 2014–2015* [online]. [cit. 19. 02. 2021]. Dostupné z: http://www.cak.cz/assets/komora/bulletin-advokacie/sbirka_2014-2015.pdf.

Kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 9. 1. 2015, sp. zn. K 79/2014. In: *Sbírka kárných rozhodnutí České advokátní komory 2014–2015* [online]. [cit. 28. 02. 2021]. Dostupné z: http://www.cak.cz/assets/komora/bulletin-advokacie/sbirka_2014-2015.pdf.

Kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 10. 2. 2015, sp. zn. K 93/2014. In: *Sbírka kárných rozhodnutí České advokátní komory 2014–2015* [online]. [cit. 28. 02. 2021]. Dostupné z: http://www.cak.cz/assets/komora/bulletin-advokacie/sbirka_2014-2015.pdf.

Kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 23. 2. 2015, sp. zn. K 96/2014. In: *Sbírka kárných rozhodnutí České advokátní komory 2014–2015* [online]. [cit. 02. 03. 2021]. Dostupné z: http://www.cak.cz/assets/komora/bulletin-advokacie/sbirka_2014-2015.pdf.

Kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 18. 9. 2015, sp. zn. K 40/2015. In: *Sbírka kárných rozhodnutí České advokátní komory 2014–2015* [online]. [cit. 02. 03. 2021]. Dostupné z: http://www.cak.cz/assets/komora/bulletin-advokacie/sbirka_2014-2015.pdf.

Kárný příkaz kárné komise České advokátní komory ze dne 22. 9. 2006, sp. zn. K 44/05. In: *Sbírka kárných rozhodnutí České advokátní komory 2006–2007* [online]. [cit. 18. 02. 2021]. Dostupné z: https://www.cak.cz/images/NEVEREJNE/BA_08_Z1.pdf.

Rozhodnutí odvolacího kárného senátu České advokátní komory ze dne 22. 5. 2001, sp. zn. K 110/00. In: *Sbírka kárných rozhodnutí České advokátní komory 2000–2001* [online]. [cit. 13. 02. 2021]. Dostupné z: https://www.cak.cz/images/NEVEREJNE/BA_02_Z1.pdf.

Rozhodnutí odvolacího kárného senátu České advokátní komory ze dne 5. 2. 2002, sp. zn. K 74/95. In: *Sbírka kárných rozhodnutí České advokátní komory 2004–2005* [online]. [cit. 20. 02. 2021]. Dostupné z: https://www.cak.cz/images/NEVEREJNE/Ba_06_Z1.pdf.

Jiné publikace:

BALÍK, Stanislav. *Česká advokacie v dobách zkoušky (Právní předpisy o advokacii z let 1948–1994)*. Praha: Česká advokátní komora, 1995, 79 s., ISSN 1210-6348.

Resumé

The diploma thesis deals with the disciplinary responsibility by the Advocacy Act. The aim of the thesis is to analyze disciplinary responsibility from a theoretical and practical point of view.

Lawyers and trainee lawyers have many obligations which must be followed in their professional and private lives. It is because their profession is highly socially constructed and must be performed honestly, fairly and reliably. However, it is true they accept these obligations completely voluntarily. If these obligations are not complied with, lawyers and trainee lawyers will commit a disciplinary offense. This disciplinary offense is resolved in disciplinary proceedings. The result of the disciplinary proceedings is the issuance of a disciplinary decision in which can be pronounced the guilt of the lawyer. If it is necessary, a disciplinary measure will be imposed as a sanction. These sanctions are of a different type, such as a fine, a reprimand or a removal from the list of lawyers.

The diploma thesis is divided into five chapters. The first chapter deals with the history of advocacy and disciplinary responsibility. The chapter mentions important legal sources that dealt with disciplinary liability. Thus, the inspiration for the current legislation should be obvious. The following chapter describes disciplinary responsibility as a type of legal responsibility. This chapter mentions the four most important sources of disciplinary responsibility. The third chapter deals with disciplinary offenses. The practical part of the chapter provides examples of disciplinary offense from disciplinary practice. The penultimate chapter is focused on disciplinary measure. Here are described the types of disciplinary measures and the number of disciplinary measures imposed in previous years. The last chapter describes disciplinary proceedings as a special type of proceedings. Attention is mainly focused on disciplinary action, the course of proceedings and disciplinary decisions.

While writing this diploma thesis, I drew from the Advocacy act, scholarly literature and disciplinary decisions from disciplinary practice.